XXV. évfolyam, 20. szám Ára: 1,80 Ft 1969. május 15.

— De hiszen hozzátok jövünk! — De hiszen hozzátok megyünk!

Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

PAPUCS

Részt kellett vennem a miskolci rövidfilm-fesztivál díjkiosztásán, egy napra elutaztam tehát az Avas aljára. Kijelölt szállodai szobámat nem tudtam mindjárt elfoglalni, mert odaérkezésemkor még laktak benne. Egy-két óra múlva beköltözhettem, bár a kétágyas szoba szomszéd

ágya alatt ott lapult egy idegen papucs.

Hogy mit tett velem ez a papucs, azt szeretném elmondani.

1. Az emelkedett hangulatú zárófogadás alatt átfutott az agyamon: vajon egyedül lakom-e én abban a szép szobában? Pontosabban: üres ágy alatt húzódik-e meg az a bizonyos papucs, vagy pedig mire pihenni térek, már egy anyagbeszerző horkol felette?

2. Négy-öt nappal a hazaérkezésem után, családom 12 forintot inkasszált tőlem, mivel az Avas szálló figyelmes vezetősége csomagban utánam küldte a 131-es szobában talált papucsot.

3. Serdülő leányzóm gúnyos mosollyal fogadott: „Apus lebuktál, a szállodából utánad küldték a hölgyike papucsát"...

4. A csomagot 6 forintért ismét feladtam: viszszajuttattam az Avas szállóba.

Gondolom, az a legkevesebb, hogy erkölcsi és anyagi kárpótlásként, az eme néhány sorért járó pár forint honoráriumot bezsebeljem.

Lévai Béla

FOTÓZZON A LUDASNAK!

HÁT MÉG HA NEM VOLNA TILOS!

(A háttérben: a balatonfüredi Annabella szálló)

Beküldte: Kengyel László, Budapest

MOZI ÉS TÉVÉ

Kultúrházunkat csütörtökön, vasárnap és ünnepnapokon a mozi bérli. Sajnos, az előadásokat nem tudjuk élvezni, mert a moziterem mellett levő helyiségben rendszeresen a vetítési időben kapcsolják be a tévét.

Sokszor egy-egy film szomorú jeleneteinél halljuk, hogy a nézőtér örömmámorban úszik a hazai gólt követően, valamelyik focipályánkon.

Nálunk így jelentkezik a mozi és a tévé konkurrenciája.

Mozilátogatók
Tiszakürt — Szőlő

BENZINSZAG ÉS MOTORZAJ

Nemrégiben a házunk elé költöztették a 12-es autóbusz végállomását. Azóta a környező lakásokban, többek közt a miénkben is, állandóan erős benzinszag terjeng. Ez azért van, mert a beálló buszok addig járatják a motorjukat, míg elindítják őket.

Ez télen érthető, hiszen hideg van, és fennáll a fagyásveszély. De hogy nyáron miért kell ezt csinálni, azt senki sem tudja. Talán azért, hogy a nyitott ablak mellett ne csak a benzin bűzét, hanem a motorok zaját is élvezhessük?

Varga Györgyi
Bp. XI., Karolina út 33/b

SEGÍTSÉG

Április 29-én, éjfél előtt tíz perccel, a feleségem avval riasztott föl álmomból, hogy nagyon rosszul érzi magát. Mire villanyt gyújtottam, már alig kapott levegőt, végtagjai merevedtek.

Kétségbeesetten tárcsáztam a mentőket, ahol azt a fölvilágosítást kaptam, hogy az éjszakai orvosi ügyeletet hívjam. Udvariasan megadták a körzetem szerinti (II. kerület) ügyeletnek a telefonszámát is, tehát rögtön felhívhattam.

Tárcsáztam és közben látom, hogy feleségem egyre jobban vergődik, majd már nem is nagyon vergődik, csak... Az ügyeleten fölveszik a telefont, én izgatottan, dadogva mondom a nevem és a címem. A vonal végén kérdezik a tüneteket, mondom, amit látok és dadogva könyörgök, küldjenek orvost.

Az ügyeletes egészségügyi azonban tovább faggat: hány éves a felesége, volt-e már hasonló rohama...? Nem értem pontosan a kérdéseit, csak... Igen, kiborultam:

— Miért kérdezi ezeket, az istenért?

— Nekem be kell vezetnem a könyvbe az adatokat — válaszolja.

Fejembe száll a vér, majd megüt a guta és mondok valami gorombaságot, fenyegetőzöm, ordítok.

Talán ez volt a szerencse, mert a feleségem, mintha fölnyitná a szemét. Lecsapom a kagylót. Vizes borogatást hozok és remegve várok.

Jó háromnegyed óra után érkezik meg az orvosnő, akinek diagnózisa igazolja, hogy jogosan aggódtam. Vizsgál, injekciót ad, végtelenül lelkiismeretes s odaadó.

Azután, hogy megnyugszunk, ő olvas be nekem. Egyedül éjszakázik a II. kerületben. Máriaremetéről jött. Ott kapta a címünket.

Elnézést kérek tőle és egészségügyi kollégájától, akivel telefonpárbajom volt, bocsánatot — ez úton is.

Kérdem azonban az illetékeseket: miképpen lehetséges az, hogy egy világvárosban 50 (azaz ötven) perc után kaphat az ember orvosi segítséget?

Két éve az Elektromos Műveknek egy este telefonáltam, hogy a villanyórámban, amelyhez csak ők nyúlhatnak, kicsapódott a biztosíték. Tíz perc múlva kint voltak.

Pedig a villanyvilágítás megszakadása jobban elviselhető, mint az emberéleté — ha történetesen későn érkezik a segítség.

S. L.

EGYENLŐ BÉRLETÉRT EGYENLŐ SZOLGÁLTATÁST!

Április 28-án, reggel 7 óra 12 perckor értem az 5-ős autóbusz Júlia utcai megállójába. Az volt a szándékom, hogy a Moszkva térig utazom, ahonnan a 12-es busszal majd eljutok a lágymányosi iskolába. Több éves tapasztalatból tudom, hogy a két autóbusz menetideje maximum 20 perc. Tehát, ha várakozásra másik 20 percet (!) szánok, még mindig időben érkezem, hogy tanári kötelességemnek eleget téve, első órámra 8 órakor bemenjek.

Ám ezen a napon, mint az utóbbi fél évben elég gyakran, több mint fél órai (harmincöt perces!) várakozás után sem állt meg egyetlen egy busz sem a megállóban.

Közben a várakozók tömege nőttönnőtt, s vagy ötvenen lestük az orrunk előtt elszáguldó buszokat. Azért csak ötvenen, mert sokan átmentek a szemben levő megállóba. Ott fölszálltak a Pasaréti tér felé haladó buszokra, majd öttíz perc múlva győztesen integettek nekünk.

Újságolvasó ember vagyok, s így tudom a közlekedési vállalat nehézségeit, sőt meg is értem azokat. Kérdezem azonban, miért kap jobb „kiszolgálást" ugyanolyan bérletéért az, aki a végállomáson vagy a következő megállóban „kéredzkedik" föl a buszra, mint mi, akik a negyedik (!) megállóban próbálkozunk?

Vajon a BKV rengeteg fölmérése közben észrevette-e azt, hogy reggel csúcsforgalomban az 5-ös vonalán (már) a Fogastól a Gábor Áron utcáig (negyedik megálló), a Pestre szándékozók visszafelé szállnak föl, hogy a Pasaréti téren levő végállomásnál buszra jussanak? Vajon fölmérték-e, hogy ez mennyire lassítja a közlekedést? (Gondolom, más vonalon is létezik ez a „figura")

Talán, sőt egészen biztosan helyesebb lenne, ha legalább minden harmadik buszt úgy indítanának, hogy az üresen érkezzen a harmadik, illetve negyedik megállóba, ahol még nincs leszálló, tehát csak telik, de nem üresedik a busz. Mi utasok pedig, amint erre a pofon egyszerű megoldásra rájönnénk, dehogy utazkáznánk előbb visszafelé, s nem lassítanánk a közlekedést.

L. K.
tanár, Budapest

KINEK A KÁRÁRA?

Két és féléves kislányomnak tavaly karácsonyra sport-babakocsit vásároltam 330 forintért. Élettartama mindössze másfél óra volt. Az acélrúd, mely lényegében a vázat tartotta, még karácsony este ketté vált. Pár napon belül egyéb részei is erre a sorsra jutottak. Panaszomra a játékbolt vezetője megadta a címet, hova forduljak reklamációmmal. Így jutottam el a Sport-Játék Nagykereskedelmi Vállalat 3. sz.

raktárához, a szállítóhoz, (Bpest VIII., Népszínház u. 31. sz.), ahol nagyon finoman és udvariasan utasítottak el, mondván: a gyártó vállalat (Somogy m. Finommechanikai Telep, Marcali, Kossuth L. u. 41.) azóta már olajkályhákat gyárt, nem tudják kinek visszaküldeni! De kaptam két jótanácsot is: saját költségemre forduljak a KERMI-hez kártalanításért, vagy a bolt saját kárára cserélje ki.

Sehogy sem értem, miért nem az viseli a kárt, aki okozta: a gyártó cég?!

Szentiványi Jánosné
Monor,
Ságvári E. u. 32.

KÉRDEZ A GYEREK

A Munka Érdemrend arany fokozatával kitüntetett, 85 éves festőművészünket, Herman Lipótot, az elkésett tavaszi napsugár kicsalta gellérthegyi műterméből a szabadba. Felállította festőállványát, s vázolni kezdte az eléje táruló látványt. Kisvártatva iskoláslánykák vették körül, és áhítattal nézték, hogyan alkot egy művész. Majd megszólalt az egyik:

– A bácsiból festő lesz?

Herman Lipót angyali derűjére, humorára jellemző, hogy ezt a sztorit ő maga mesélte el.

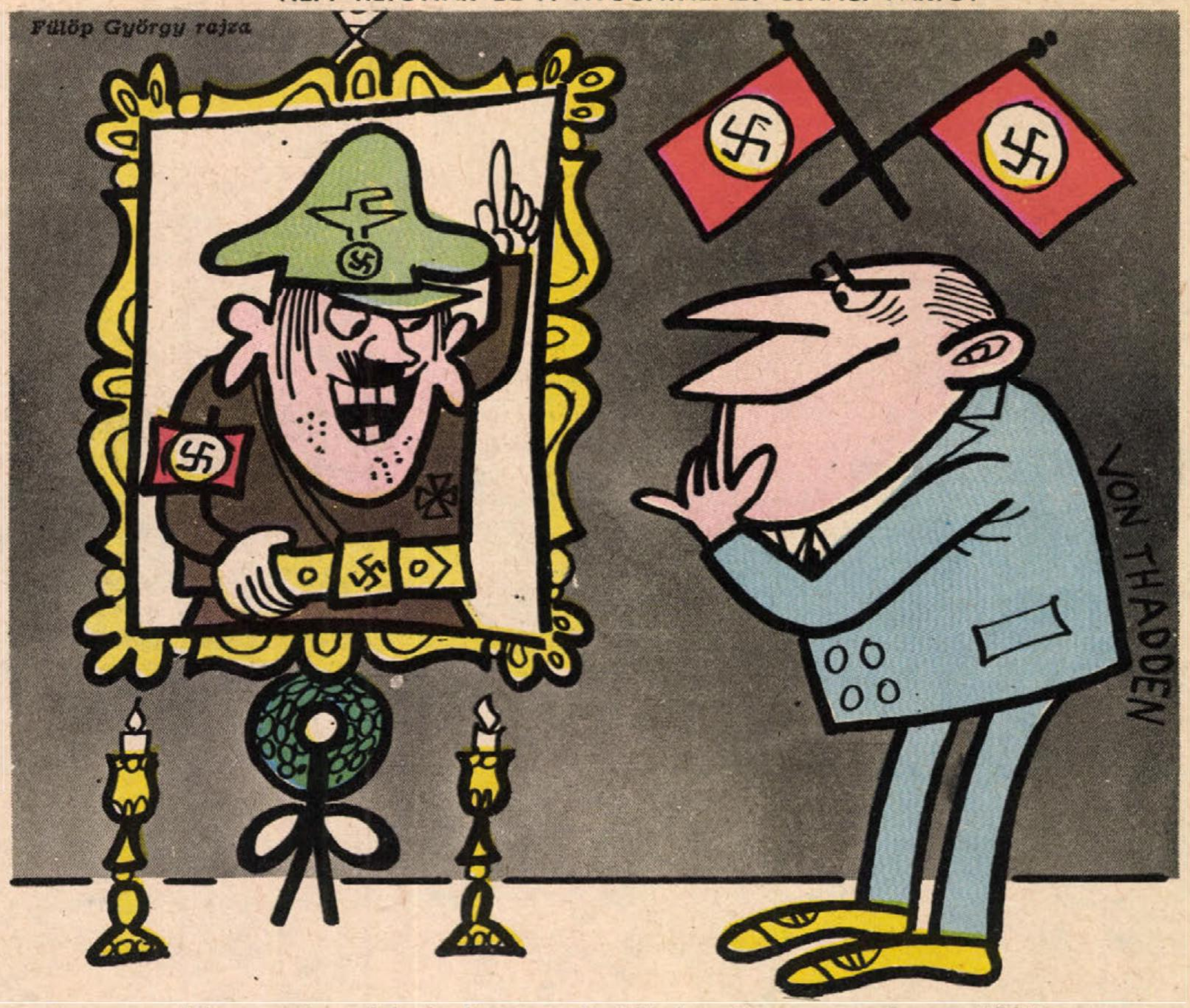
(m. m.)

PRAKTIKUS KALIFA

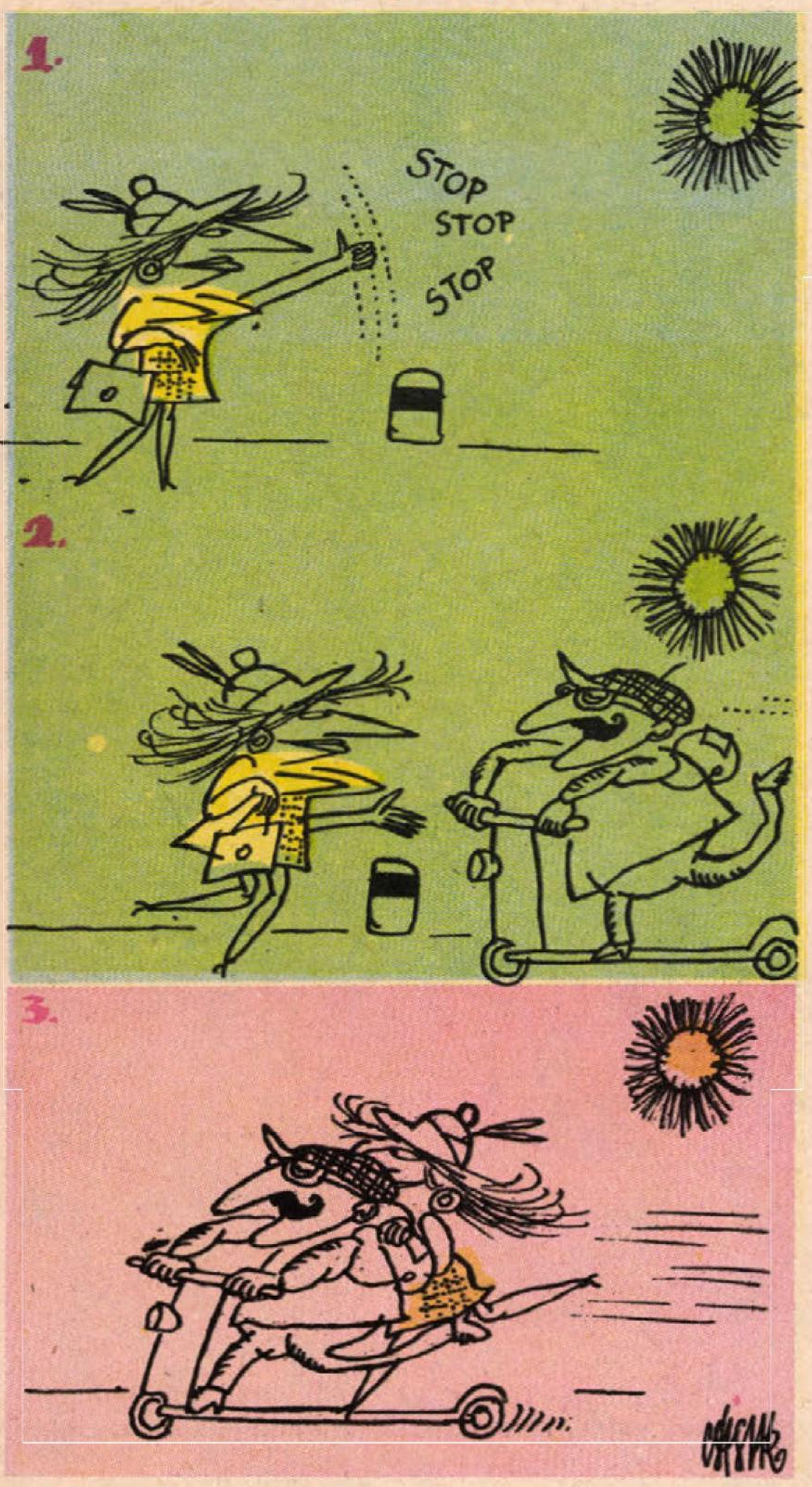

– Egy generáljavítóst kérek... Nagyon lassan repül...

NEM TILTOTTÁK BE A NYUGATNÉMET ÚJNÁCI PÁRTOT

– Jól mennek a dolgok, fiam, az én időmben is pontosan így kezdődött...

IGÉNYTELEN NŐ

ÖNKISZOLGÁLÓ BOLT

– Kettő vásárlókosár.

CSALÁDI FÓRUM

Gyere velem — mondta Z. A., s miközben belém karolt, így folytatta: — Ma nyílik meg nálunk a Családi Fórum...

— Az micsoda?

— Várj, mindent megmagyarázok... Megfigyeltem, hogy a rádióban és a televízióban azok a legnépszerűbb műsorszámok, amelyekben kérdéseket tehetnek fel a hallgatók, nézők. Namármost, ez adta az ötletet ahhoz, hogy a családon belül is létre kellene hozni egy ilyen fórumot, amelyen mindenki feltenné az őt érdeklő kérdéseket és a kérdezett azonnal és őszintén válaszolna rájuk...

— Szerintem...

— Ne szakíts félbe! Rohanó korunkban egyre kevesebb idő jut a beszélgetésre, és ez nagy baj, mert a megválaszolatlan kérdések nyugtalanságot okozhatnak, a megválaszolt kérdések viszont megnyugtatják a kérdezőt.

— Na de...

— Még egy előnye van a fórumnak — magyarázta magabiztosan Z. A. —, megszüntetné a családi veszekedéseket, torzsalkodásokat. Én még sohasem láttam, hogy egy nyilvános fórumon balhé tört volna ki a kérdező és a kérdezett között. Szó sincs róla. A fórumokon mindenki nyugodt, tárgyilagos és mosolyog.

Beszélgetés közben megérkeztünk Z.-ékhez. A férj így mutatott be a feleségének:

— Szívecském, hoztam egy elnököt, talán használhatjuk...

Az asszonyka kedvesen, barátságosan fogadott, s elmesélte nekem, hogy nagyon örül a Családi Fórumnak, amelyet zseniális férje eszelt ki.

— Néha csodálatos ötletei vannak... — mondta nevetve és megsimogatta a férje fejét.

Z. A. megkért, hogy nyissam meg a Fórumot. Megnyitottam. Aztán így szóltam:

— Tessék! Lehet kérdezni!

Az asszony azonnal jelentkezett:

— Igaz-e, hogy Z. A. kikezdett a munkahelyén vele egy szobában dolgozó Letenye Hédikével?

— Azt hiszem, erre neked kell válaszolnod — mondtam

a barátomnak. — Ebben az ügyben te vagy az illetékes.

— Igen, ez az én kérdésem. S megmondom őszintén, nagyon örülök ennek a roppant érdekes és bonyolult kérdésnek, és megpróbálok rá válaszolni. Hozzá kell tennem azonban azt, hogy nagyon nehéz röviden válaszolni, ennek ellenére megpróbálom...

— Tessék! — szóltam közbe. — Tessék elkezdeni!

— Nos, a helyzet a következő. Valóban történtek bizonyos erőfeszítések az elmúlt időszakban, hogy Hédike eljöjjön velem moziba, de ezek a kísérletek, mind ez ideig, őszintén be kell vallanom, nem jártak eredménnyel. S hogy a kérdező tiszta képet kapjon az ügyről, el kell mondanom azt is, hogy Hédikének óriási fekete szeme van, és ezekkel a szemekkel sorra megigézi a dolgozókat. Engem is. Sajnos, e varázslatnak nem tudok tudományos magyarázatot adni. Ez ügyben nem vagyok illetékes.

— Elégedett a válasszal? — kérdeztem az asszonytól. — Ha nem, újabb kérdéseket tehet fel.

— Köszönöm — mondta mosolyogva az asszony. — Elégedett vagyok a válasszal. Még egyszer köszönöm...

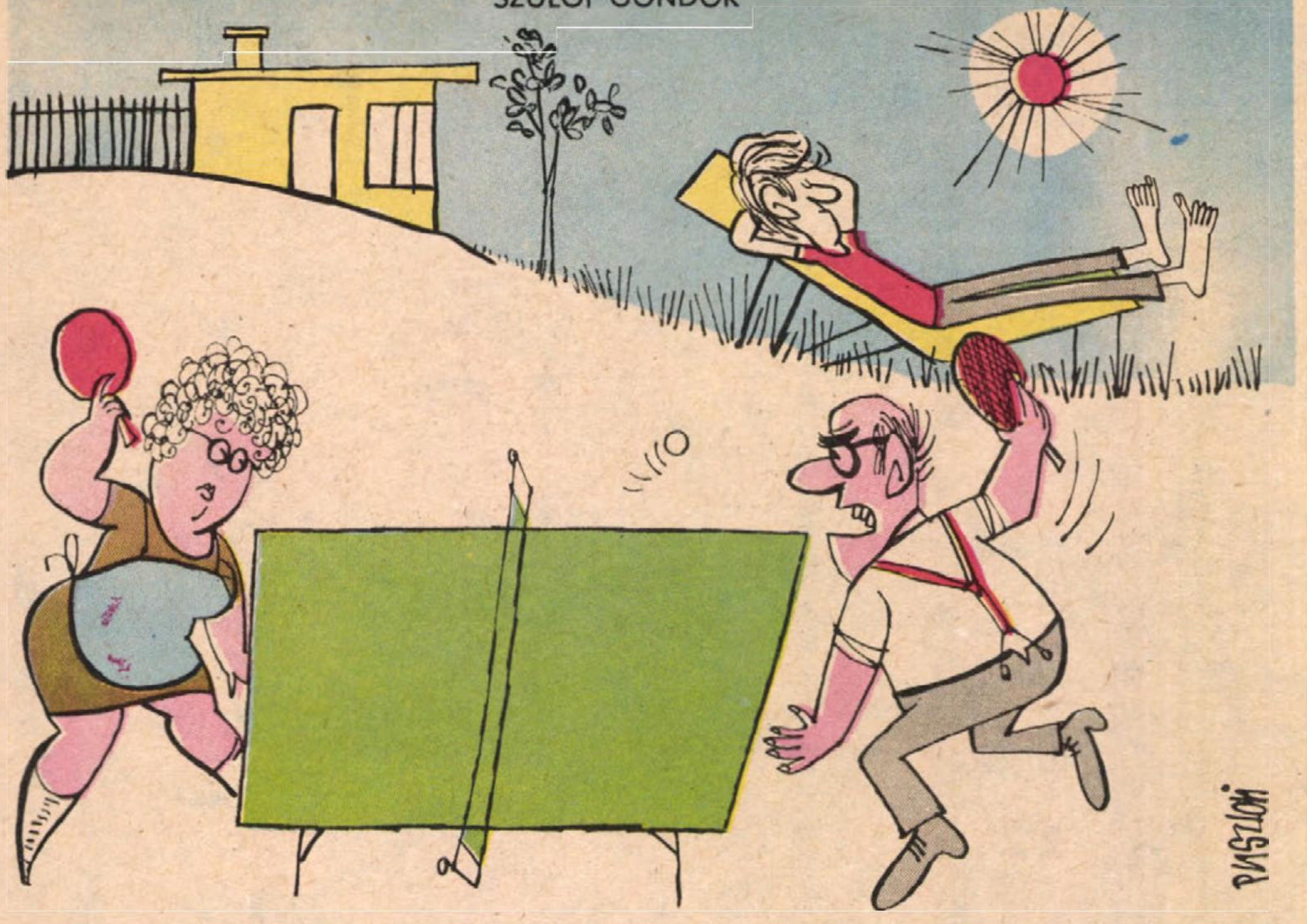
Ezek után ünnepélyesen bezártam a Családi Fórumot és úgy éreztem, hogy a fórumok valóban új alapokra helyezik a családi életet. Az őszinte kérdések és az őszinte válaszok felszabadultabb légkört teremtenek a családon belül. Gratuláltam Z. A.-nak a remek ötletért, és lelkes hangulatban távoztam.

*

Másnap Z. A. telefonált egy kórházból. Kiderült, hogy a Családi Fórum után, mihelyt kitettem a lábam a lakásból, az asszony hozzávágta a szobában fellelhető összes tárgyakat, kivéve a vázát, mert a vázával való dobálózást kispolgári cselekedetnek tartotta. Z. A. arra kért, hogy keressem fel, mert attól tart, hogy a Családi Fórum, mint olyan, még tökéletesítésre szorul...

Mikes György

SZÜLŐI GONDOK

– Olyan lusta ez a gyerek, hogy még játszani is nekünk kell helyette...

URBANIZÁLÓDÁS

– Egyelőre meghagytak minket skanzen-nak...

Régi muzsikusok jókedve

JÓ TANÁCS, FOGADD MEG

Verdi nem kedvelte az autogramgyűjtőket.

Egyszer egy fiatal hölgynek, aki heteken át ostromolta, ezt írta az autogramkönyvébe:

„Jó gyermekek nem piszkálják az orrukat és nem hazudnak. Szép hölgyek nem kérnek autogramot öreg, szomorú és rosszkedvű zeneszerzőktől. Nem autogramot gyűjtenek, hanem szerelmes leveleket."

A C-DÚR SZIMFÓNIA

Schubert C-dúr szimfóniáját játszották.

Moritz von Schwind, a költő barátja mellett egy úriember türelmetlenkedve hallgatta a szimfóniát, s a szünetben így szólt:

— Szép... Elhiszem, hogy nagyon szép. De hosszú! Rettenetes hosszú.

Mire Schwind:

— Nem a szimfónia hosszú, maga rövid egy ilyen szimfóniához.

LISZT VITÉZSÉGE

Liszt Ferencnek nemcsak rajongói voltak, ellenségei is. Az udvari emberek közül csak kevesen tudtak beletörődni abba, hogy egy „jött-ment" művész egyenlő rangúnak tartja magát velük — bár se nem báró, se nem gróf, sőt még csak titkos tanácsos sem.

Szent-Pétervárott egyszer egy tábornok bele akart kötni, és kitüntetéseire kacsintva így szólt:

— Ön *ilyen* vitéz katona?

Mert Liszt melle tele volt kitüntetésekkel.

A művész így felelt:

— Vagyok olyan jó katona, mint amilyen zongoraművész nagyméltóságod.

DE GENERE

Tino di Pattierának, első budapesti vendégszereplésekor, a Városi Színház egyik tagja megmutatta a főváros nevezetességeit.

Tino di Pattiera udvariasan kijelentette, hogy Budapest a világ legszebb városainak egyike, s ő máris otthon érzi magát benne.

— Ezen nem csodálkozom — felelte magyar kartársa. — Én ugyanis már napok óta gyanakszom, hogy ön magyar származású.

— Azt hiszem, téved — felelte Pattiera.

— Sőt! Egyik ősének a hálás nemzet szobrot is állított.

— Hol a szobor?

— Itt állunk előtte.

— És kinek a szobra ez?

— Tino di Sebestyéné — felelte a jeles genealogus.

BEETHOVEN ÉS ZICHY

Erkel Ferenc nem tűrte, hogy beleszóljanak a dolgába.

Egy *Fidelio*-próbán Zichy Géza gróf, az Operaház intendánsa, megkockáztatta a következő megjegyzést:

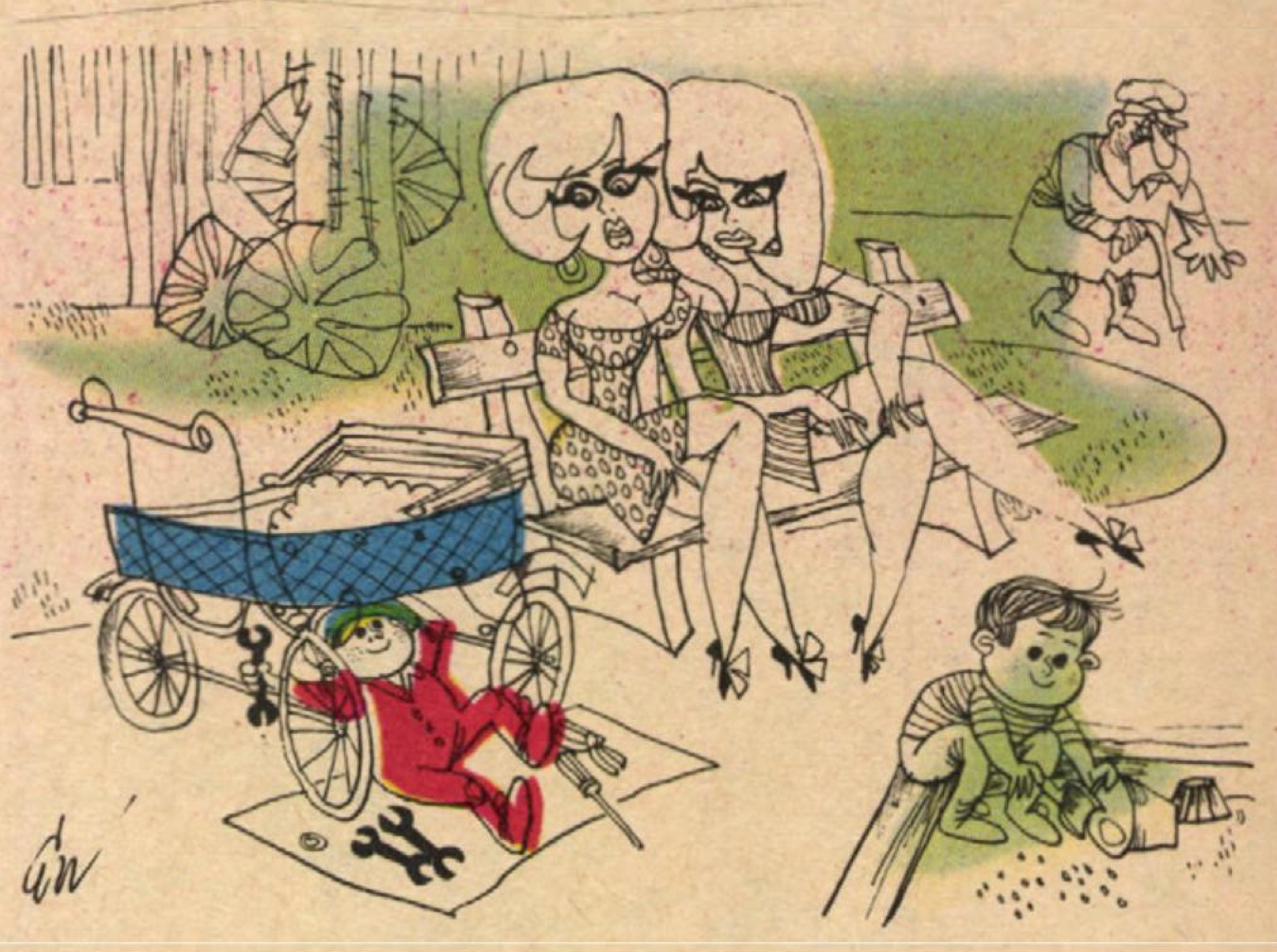
— Nem kellene ezt a részt kissé gyorsabban játszani, igazgató úr?

Erkel így felelt:

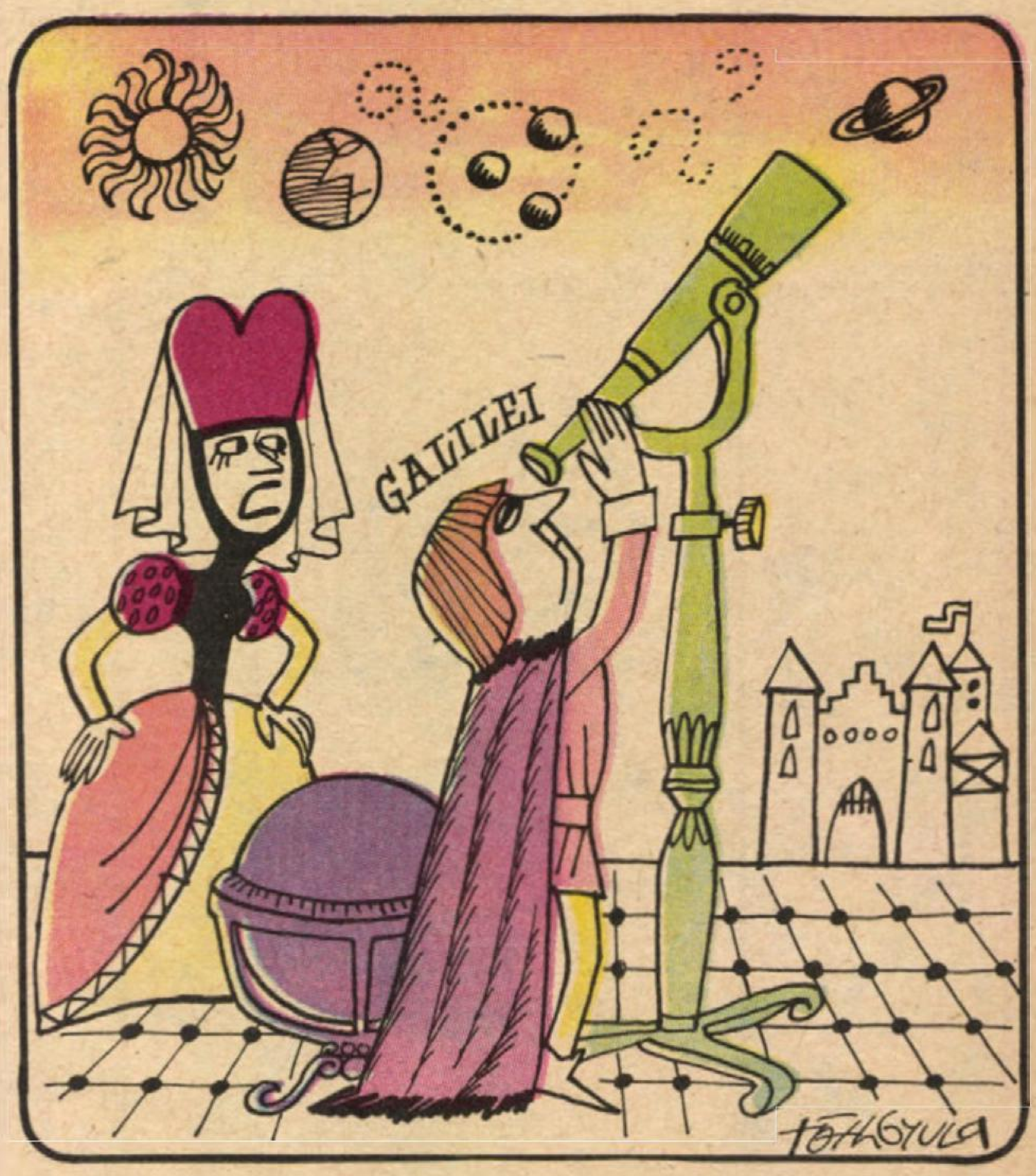
— Beethoven azt írta föléje: *lassan.* Ha azonban gróf úr parancsolja...

Zichy soha többé nem tett megjegyzést Erkel vezénylésére.

MAI GYEREK

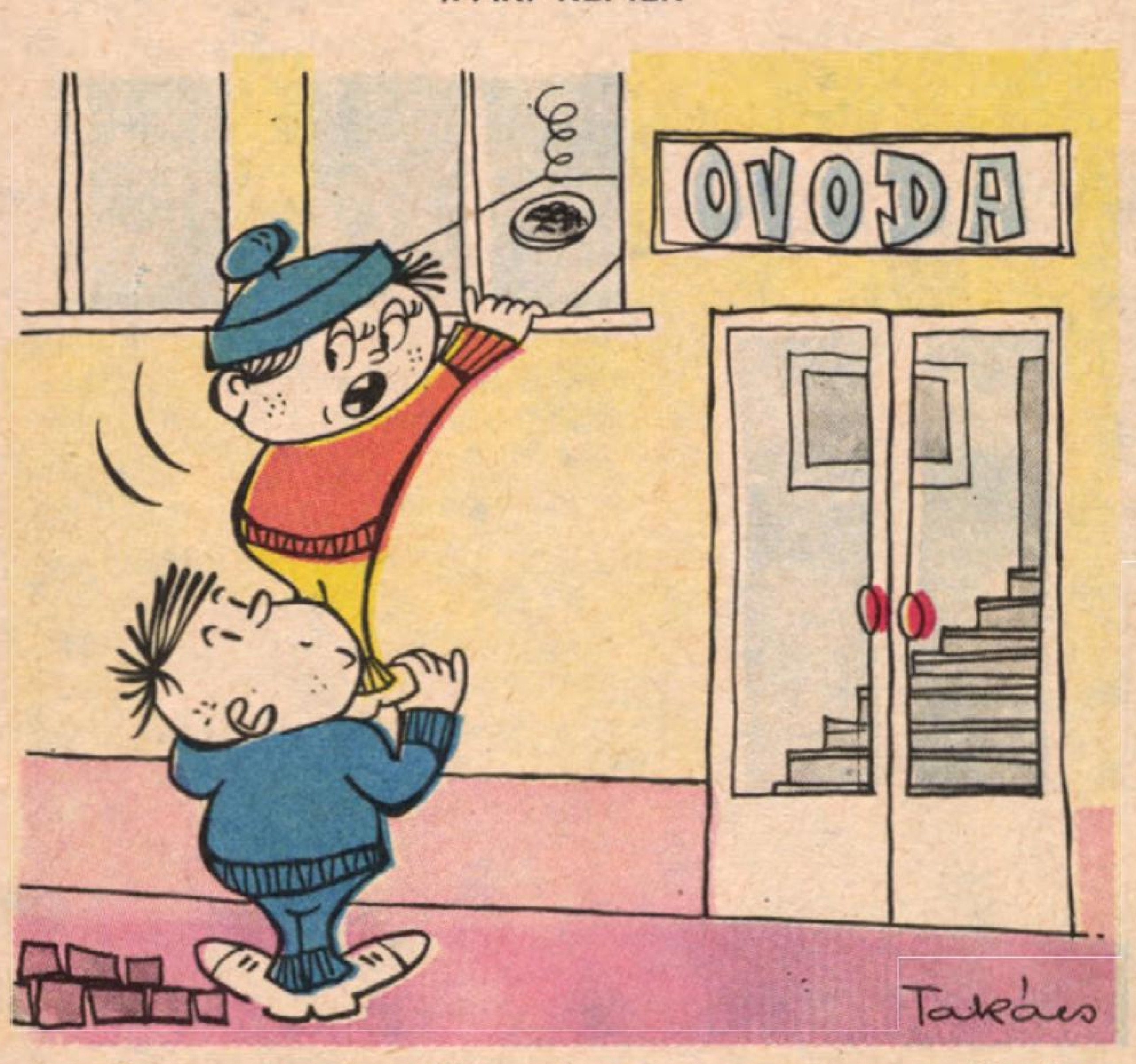

VILÁGNÉZETI KÉRDÉS

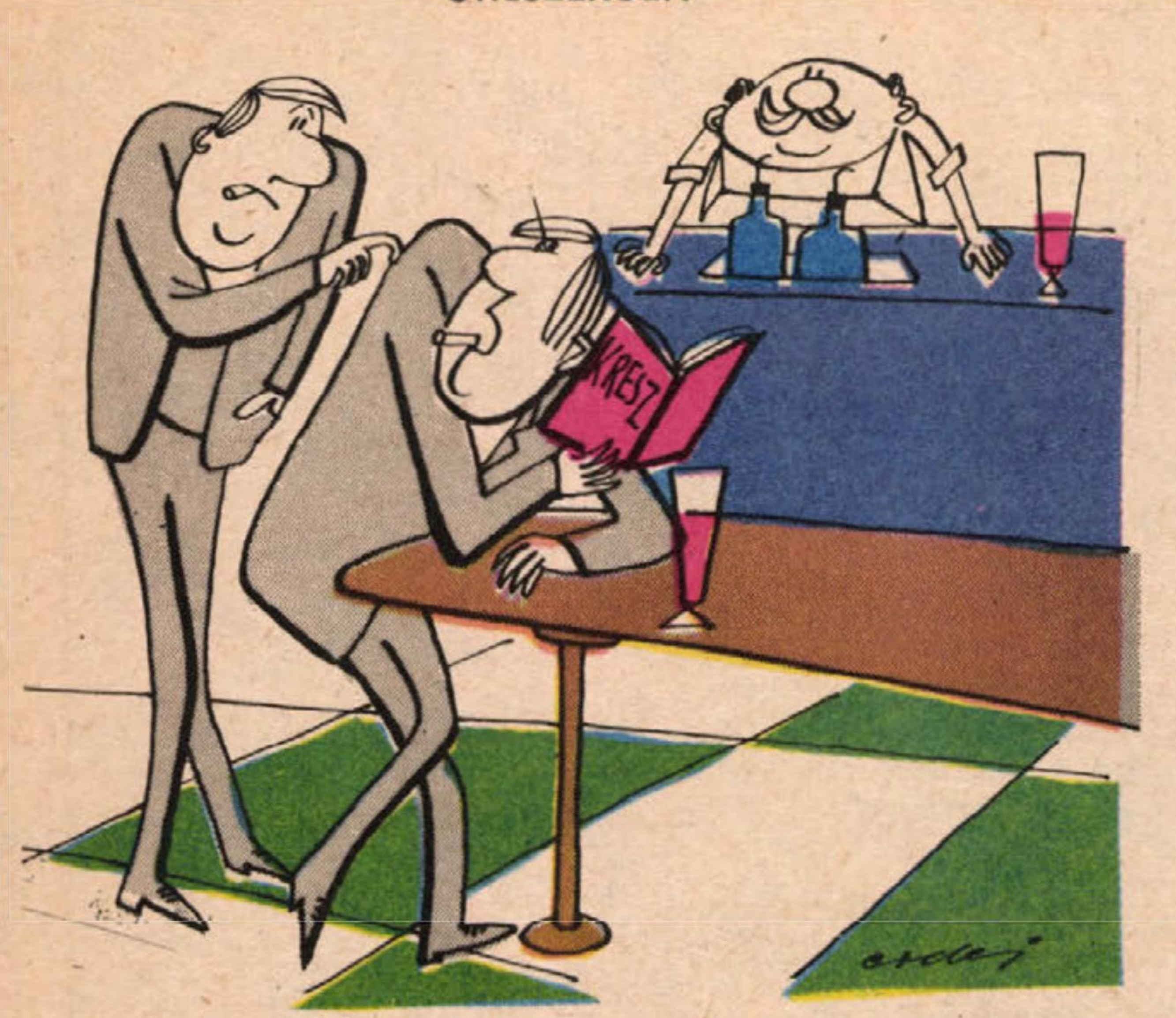

– Mondd, összedőlne a világ, ha nem húznál ujjat a szent inkvizícióval?!

IPARI KÉMEK

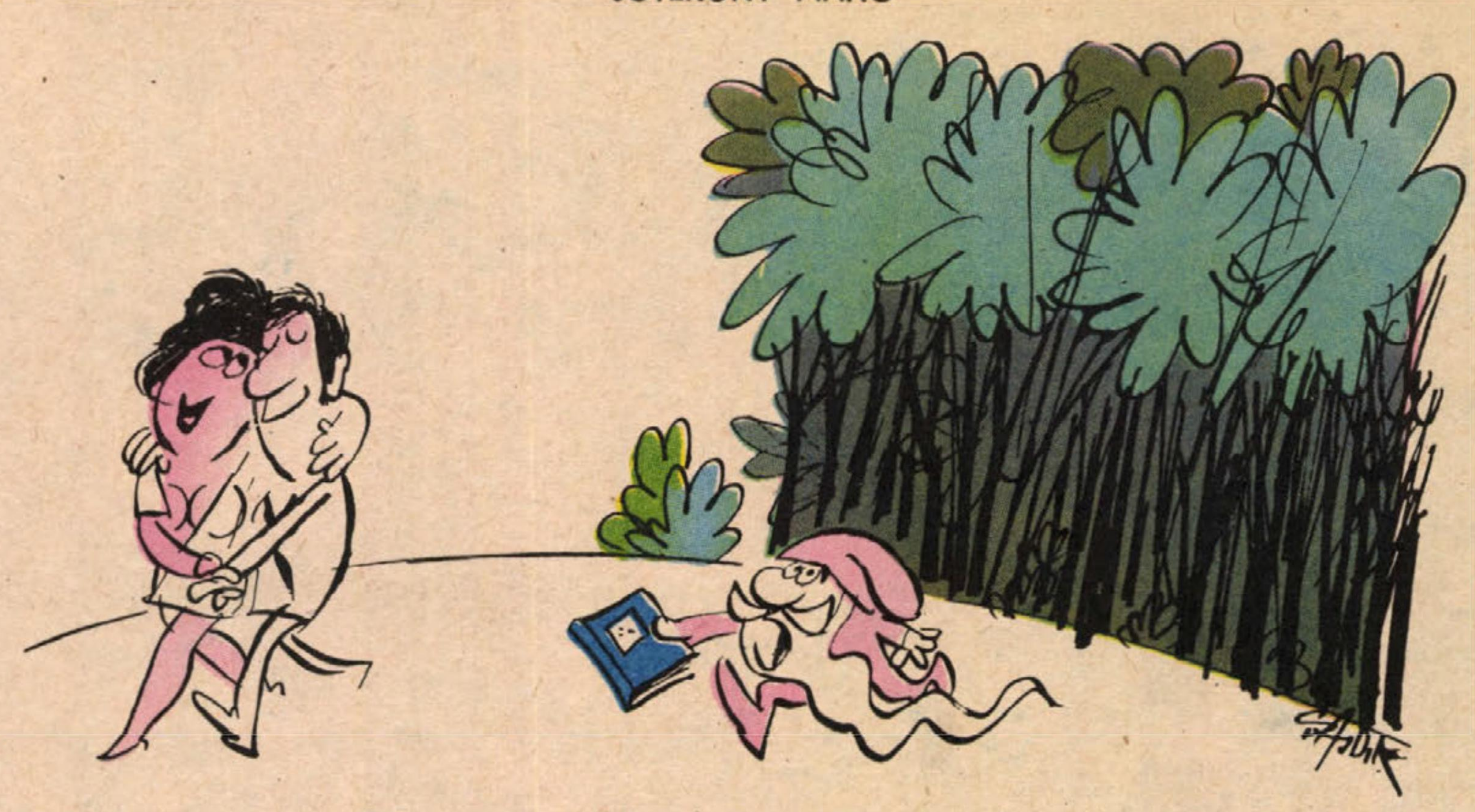

– Ebben az oviban több cukrot tesznek a mákos tésztára, mint nálunk...

STILSZERŰEN

– Ne zavarjon! Nem látja, hogy a KRESZ-t tanulom?...

JÓTÉKONY MANÓ

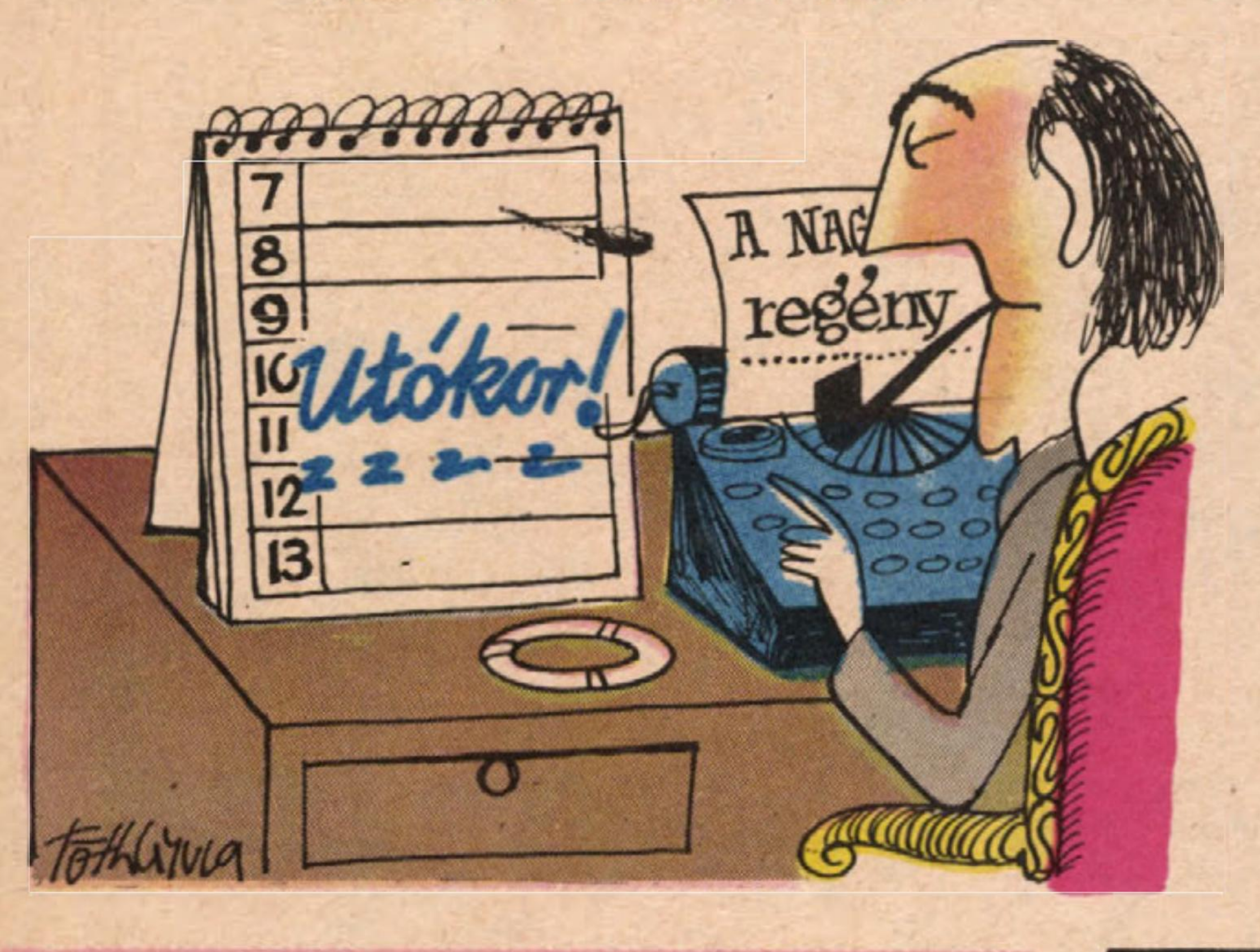

– Gyerekek, az erdőben felejtették a matek-könyvet!

AZ IDOMITÁS CSODÁJA

MINDENRE GONDOLNI KELL

A HÁROMSZÖG HOTELBAN

A Németországban élő Walter von der Vogelweide — anyai ágon sem rokonom —, levelében értesített, hogy egv hetet szándékozik eltölteni hazánk fővárosában és biztosítsak számára szállást a Háromszög szállóban. Mivel eddig csak négyszögletes szállókat volt alkalmam ismerni, ellátogattam ebbe a reprezentatív intézménybe.

Már a szálló előtt feltűnt, hogy mennyi filmes, fotós buzgólkodik az épület környékén. Manökeneket fényképeztek: egyik lány csinosabb volt, mint a másik. Az előcsarnokban overallos munkások hatalmas ívlámpákat szállítottak, kamerákat igazgattak. Egy fotelban svájci sapkát viselő tévé-stáb üldögélt: egy kövérebb férfi a fotel mélyén, a többiek a karfán. Mielőtt kérésemet előadhattam volna, „Alászolgálja, művész uram!" — kiáltással egy irodába vezettek. A falon filmplakátok, az íróasztal mögött egy tekintélyes úr trónolt.

— Miről van szó? — kérdezte barátságosan.

Mondom, hogy Németországból Walter... Mire félbeszakított:

— Értem. Hát nézzük csak — mondta, és gondterhelten egy beosztás fölé hajolt. — A bárunk egy tévé-revü részére foglalt négy napon át, reggel hattól este tízig. Utána az MTI-től jönnek fotózni. Hajnalban egy francia koprodukciós filmet forgatnak. Hm, ez nem megy. Talán a sörözőnk? Székely motívumok... Sajnos, ez sem megy... Ez is foglalt. Cola-bár, vagy a presszó? Mint látom,

mindegyiket igénybe vették reklám célokra. Nézzük talán a körlépcsős panorámát. Első lépcsősor Ofotért, a második az IBUSZ, a harmadik a Röltex. Sajnos, ez sem megy.

— Kérem, én csupán...

— Azonnal, a helyzet nem is olyan sötét. A külföldiek előnyben, mindjárt keresünk valami megoldást. Tetszik tudni, az embernek az az érzése, hogy a mi szállónkat tulajdonképpen a filmesek, a tévések és a reklámfotósok számára építették. A filmgyárban úgyis annyi díszletet kellett építeni szép előcsarnokhoz, elegáns miliőkhöz, gondolták kifizetőbb, ha egyszerűen egy szállót építenek fel. Ők nyugodtan forgathatnak itt és a szálló is jövedelmező. Betársultak a tévések és a reklámfotósok. Ma már komplett személyzetünk van, a statisztákat, mellékállásban, mi alkalmaztuk.

Szavainak igazolására egy takarítónő lépett be: ilyesfajta lehetett Gina Lollobrigida húszéves korában. Szemhéját kékkel festette, eredeti Lanvin kosztümöt viselt, és amikor korállszínű törlőrongyával letörölte az asztalt, megcsörrentek karperecei.

Végre előadom, hogy szobát szeretnék foglaltatni. Egy szállóvendégnek.

— Szállóvendég? Nem rossz tipp. Ilyenek is kellenek a reklámfotók hátterébe. Legalább szivarozik az illető?

Beírták Walter von der Vogelweide nevét és én boldogan távoztam a Háromszög szállóból. Az ajtót egy gyarmati-barnára sült, ősz boy pörgette meg. Bizonyára az arcvíz-reklámokon szerepel. Ahogy kiléptem, magnéziumfény lobbant; alighanem láthatnak majd engem is egy skótwhisky-reklámon.

Tardos Péter

PÁRIZSBAN TÖRTÉNT

Az irodában gondterhelt arccal hajol asztala fölé Monsieur Dupont. Feltűnik ez a főnökének is.

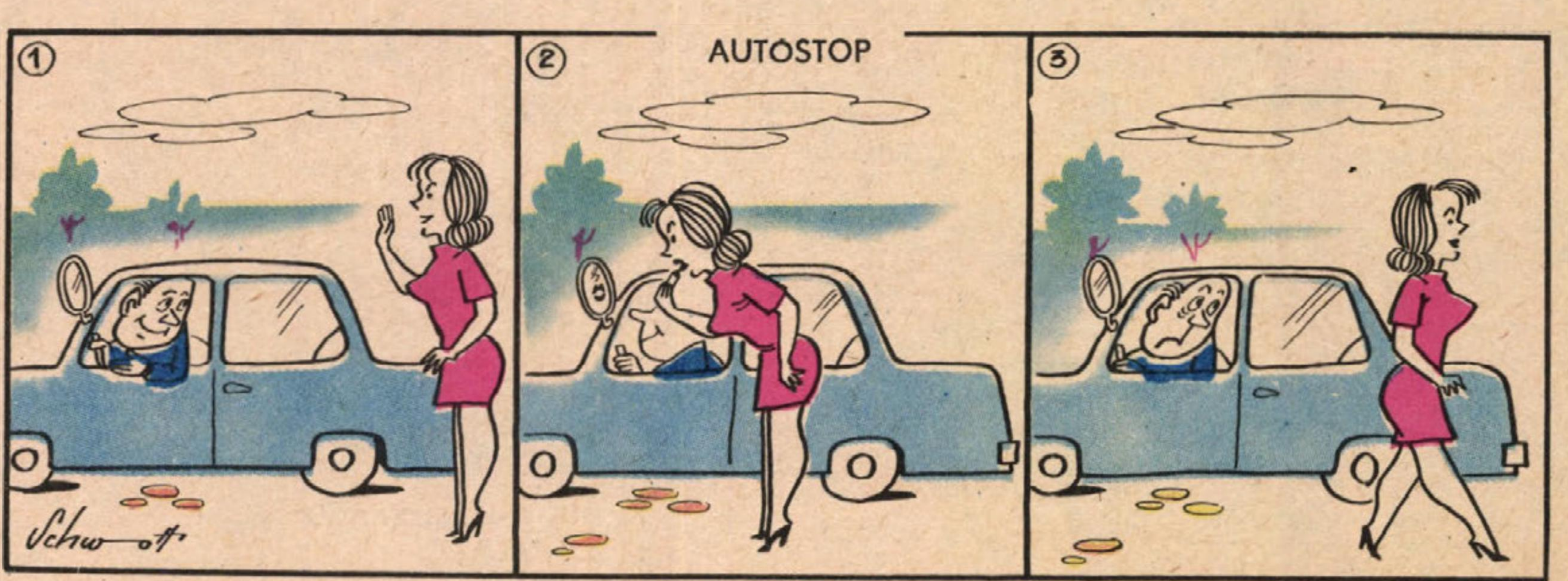
– Mondja, Dupont, mi baja?

– Apa leszek, igazgató úr...

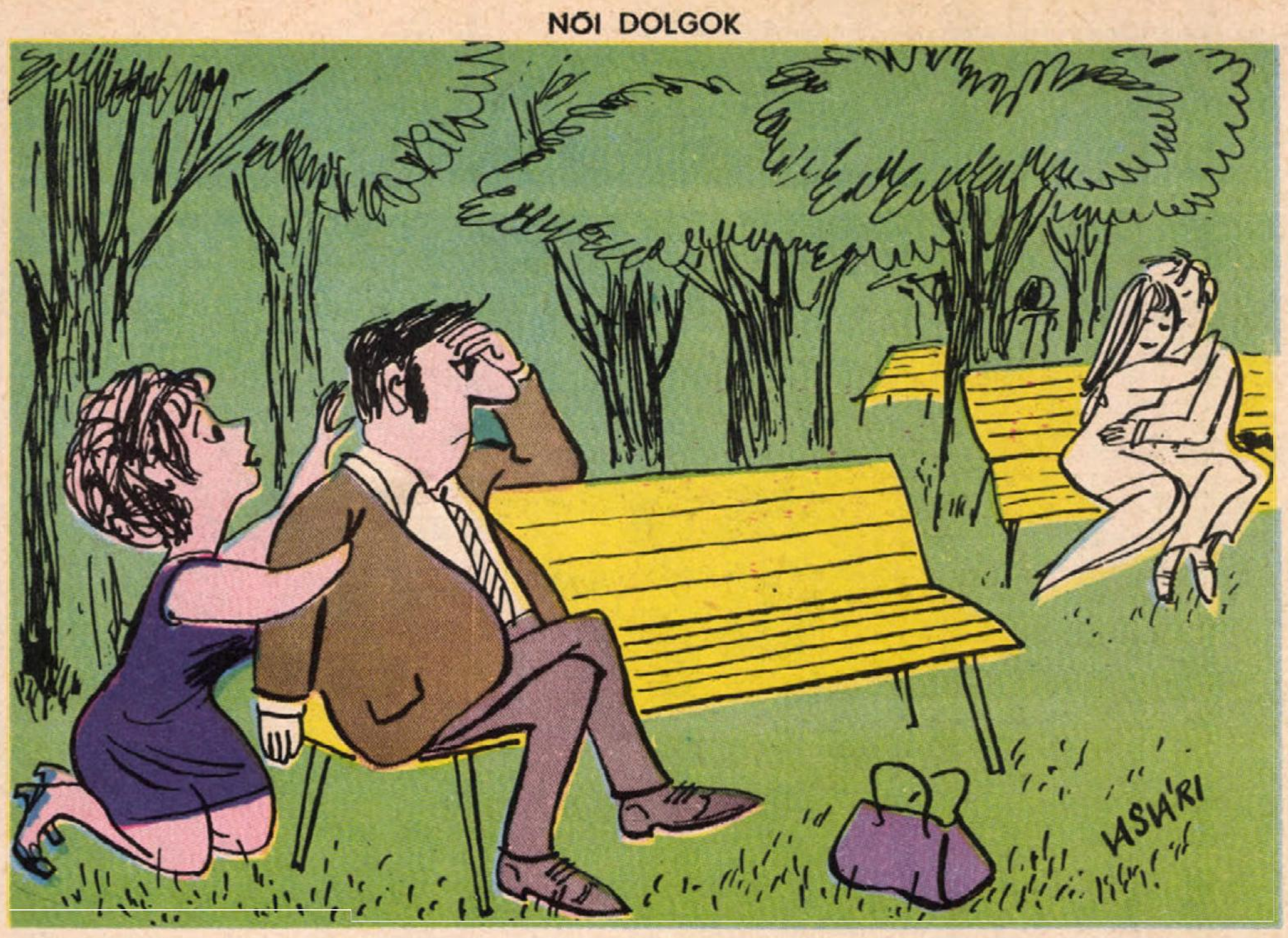
– Hát ez jó hír!

– Igen, csak attól félek, hogy a feleségem is megtudja!

AUTÓSTOP

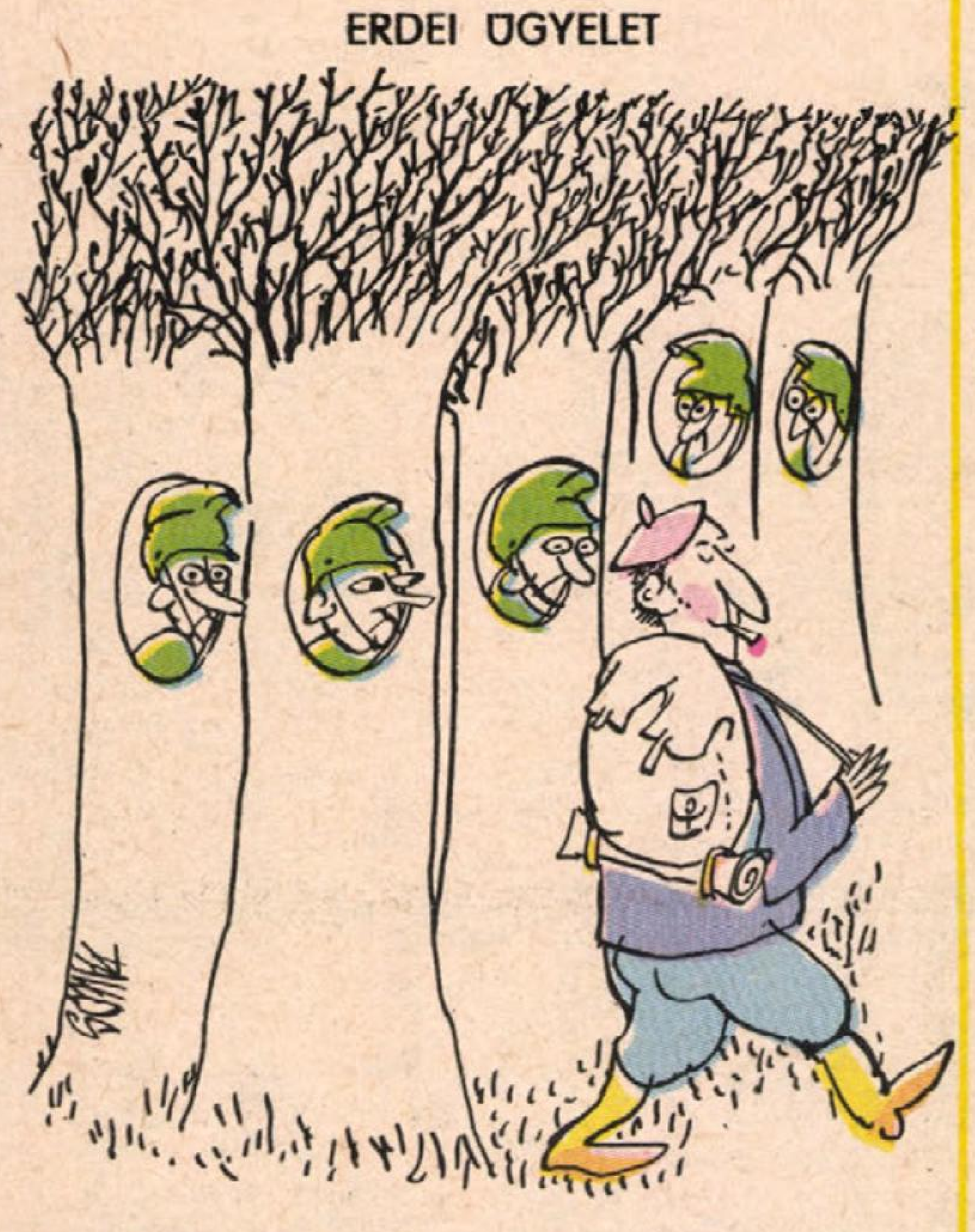

NŐI DOLGOK

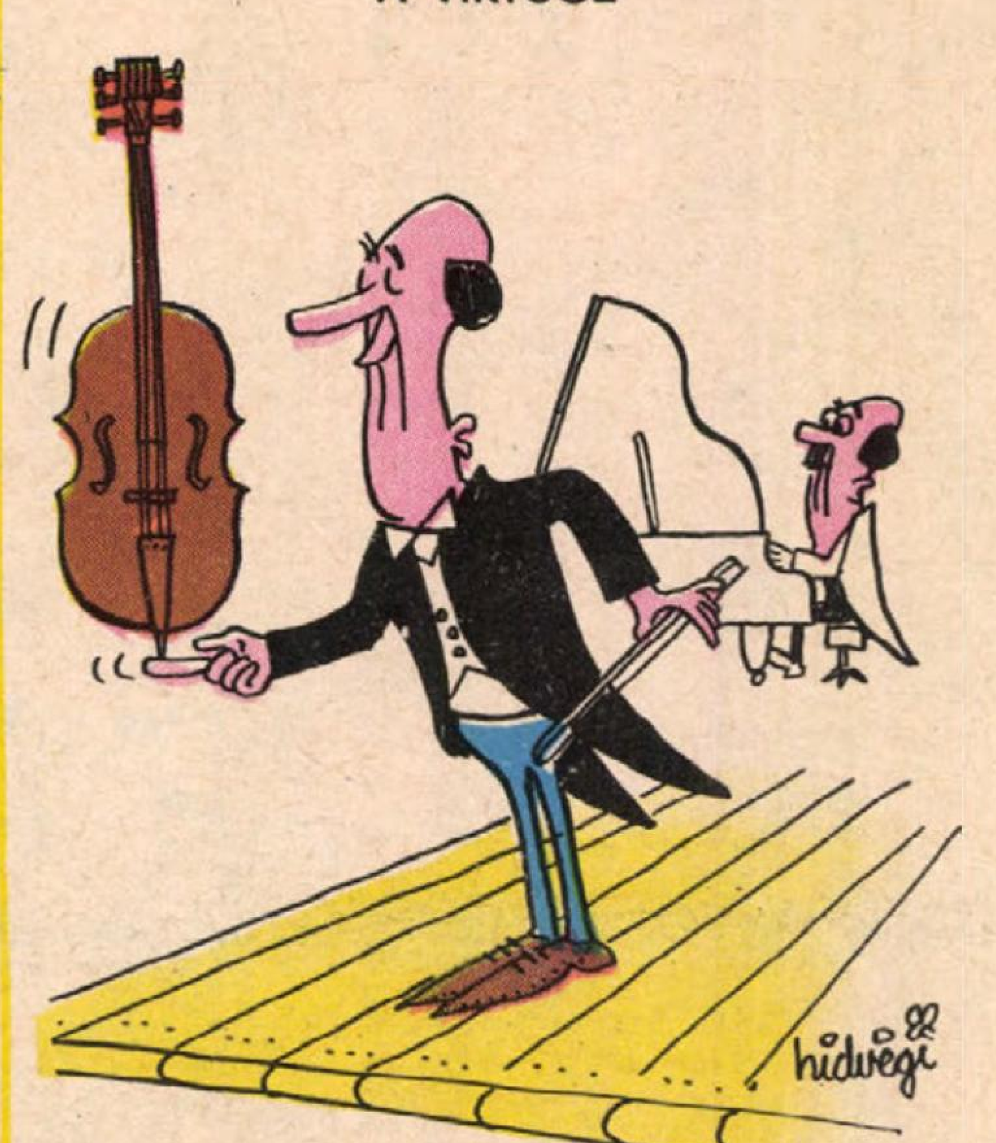

– Olyan jó esténként visszagondolni, hogy milyen komisz vagy hozzám...

ERDEI ÜGYELET

A VIRTUÓZ

NÉZŐPONT

Innen vagy túl életem delén
kihalt utcán mendegéltem én,
s két hippi-külsejű egyén
perdült-toppant hirtelen elém.

E két hosszúhajú vitéz itt
percek alatt lecsap, kikészít,
ezzel szemben rendkívül sovány
vigasz, hogy nincs nálam dohány –
miként a bomba,
hasított lomha
tudatomba
a felismerés,
s ez nem is nehéz,
ha közeli vég
serkent: hippiék.

Ám ők ujjal sem nyúltak hozzám,
szidtak, neveltek órák hosszán,
s mivel a duma így hatott rám,
ásítoztam csak, unatkozván.

Micsoda divat!
Haj nélkül hordják
kobakjaikat! –
bősz monológját
eként szavalta
az egyik balga.
– Vajon mire jó
és mire képes
egy ilyen fényes
biliárdgolyó?
Halld a szövegem:
mekkora haszon
bírt rá, öregem,
hogy ily kopaszon
koptasd a követ
utcánkba jövet?

Mindez semmi!
Oltári szégyen
finom környéken
fényes nappal
tiszta nyakkal
megjelenni! –
másik hippi
fakadt így ki,
s kisvártatva
így folytatta:
Jól jegyezd meg ezt a leckét,
s most az egyszer elmehetsz még,
de haj nélkül meg ne lássunk,
mert különben, s nemcsak heccképp,
eldurvul a társalgásunk.

Böcz Sándor

TALÁLKOZÁS AZ ISMERETLEN OLVASÓVAL:

HOBBY AZ HOBBY

Szinte szégyellem, hogy nekem semmiféle hobbym nincsen. Mert manapság alig akad ember, akinek ne legyen valami hobby-ja. Bélyeget, címkét, üvegeket, rozsdás vasalókat, kisautót és egyéb kacatokat gyűjtenek a népek. Ezeket cserélgetik, nézegetik, törölgetik, fényesítgetik, becézgetik, mert ez pihentet, mert a hobby kellemes kikapcsolódás, mely után a másnapi munka is kikapcsolódásnak tetszik.

Egyik ismeretlen olvasónk, Jutasi Andor. azért hívott meg otthonába, hogy különleges hobbyjaival megismertessen.

Megkísérlem hobbyjait felsorolni, de a teljességért nem vállalok felelősséget. Jutasi Andor gyűjt: szójátékokat, kínrímeket, aforizmákat, vicceket, tipóka-játékokat, képrejtvényeket, karikatúrákat, és Szilágyi György verseit. Ezenkívül szenvedélyes magnós és fotós. Továbbá férj. technikus és egy másfél éves kisfiú apja. Ez utóbbi egyébként a legfőbb szenvedélye. A gyermek, beosztása szerint, fotómodell a családban: több kép készült róla, mint egy közepes filmsztárról. Miközben a kézzel másolt, felragasztott albumokat nézegettem, azon gondolkoztam, hogy ennek a huszonhat éves fiatalembernek időrabló szenvedélyei mellett mikor jutott ideje tanulni, nősülni és általában élni?

Nézzük csak! Ez ideig 650 szójátékot körmölt be egy könyvbe. Íme, két mintadarab: Csodálkozó láma — *noláma*. Befejezett nevetés — *kész röhej.*

Kínrímet közel kétszázat gyűjtött. Ezeket is egy album őrzi az örökkévalóságnak. Elhoztam két gyöngyszemet:

Tele ment a szeme porral
Pont szemben a szemaforral!

És:

Visít ez az angol kánya
Borzalmas a hangorkánya!

Aztán itt van a több száz tipóka. E játékot a „Tükör” című képeslap indította el. Jutasi beleszeretett a játékba, be is küldött egy tucatra valót. Addigra azonban a lap megúnta ezt a műfajt. Így most csak az albuma számára termeli az újabb tipókákat. Például ilyent:

TEL — EFO/nszám.

Egyébként szenvedélyesen gyűjti és fejti a Ludas Matyi Rébusz rovatában megjelent képrejtvényeket is, amiért kiváltképpen tisztelem, mert ez ideig egyet sem tudtam megfejteni.

A következő kötet a vicceké. 800 darab gyűlt eddig össze. Egy másik vaskos albumba a karikatúrák kerülnek. 1952 óta böngészi a Ludas Matyit, és kivágja azokat a rajzokat, melyek megnyerik a tetszését. 1150 rajzot ragasztott a hatalmas fényképalbumba. Ugyanitt kapnak helyet az általa szellemesnek tartott humoreszkek is. Izgatottan lapoztam végig a kötetet. Fájdalom: egy sorom sem került bele. Most már csak abban bízom, hogy eme dolgozatom helyet kap a rangos gyűjteményben.

Három évvel ezelőtt bekövetkezett nősüléséig, a ragasztás munkája teljes egészében reá hárult. Azóta ez a feleség tisztje és Jutasi Andor több ízben elmondta, hogy a felesége kitűnően ragaszt. Állítását bizonyítva, meg is mutatta az album utolsó két évben elkészült lapjait. Kötelességemnek érzem megerősíteni: valóban kitűnően van ragasztva...

Fenntebb említettem, hogy szenvedélyesen gyűjti Szilágyi György verseit. Megvan neki a teljes Szilágyi-életmű, melynek kötetét, a szerző meleg szavakkal dedikálta, és Jutasit a „leghűségesebb olvasó” címmel tüntette ki.

És a korántsem teljes felsorolást fejezzük be Jutasi Andor egyik kedvenc hobbyjával: nagyon szerette és szenvedélyesen gyűjtötte a Ludas „Megkérdeztük munkatársainkat” sorozatát. A neki tetsző válaszokat egy nagy füzetbe másolta. Sérelmezi, hogy a sorozat abbamaradt, ez ügyben reklamáló levelet is írt a szerkesztőségnek. Hálából a kellemes vendéglátásért és a jó feketéért, megkérdeztem munkatársaimat, hogy mit irigyelnek Jutasi Andorban. A körkérdésre egyetlen válasz érkezett. Tőlem:

— Az idegeit...

Csi Ferenc

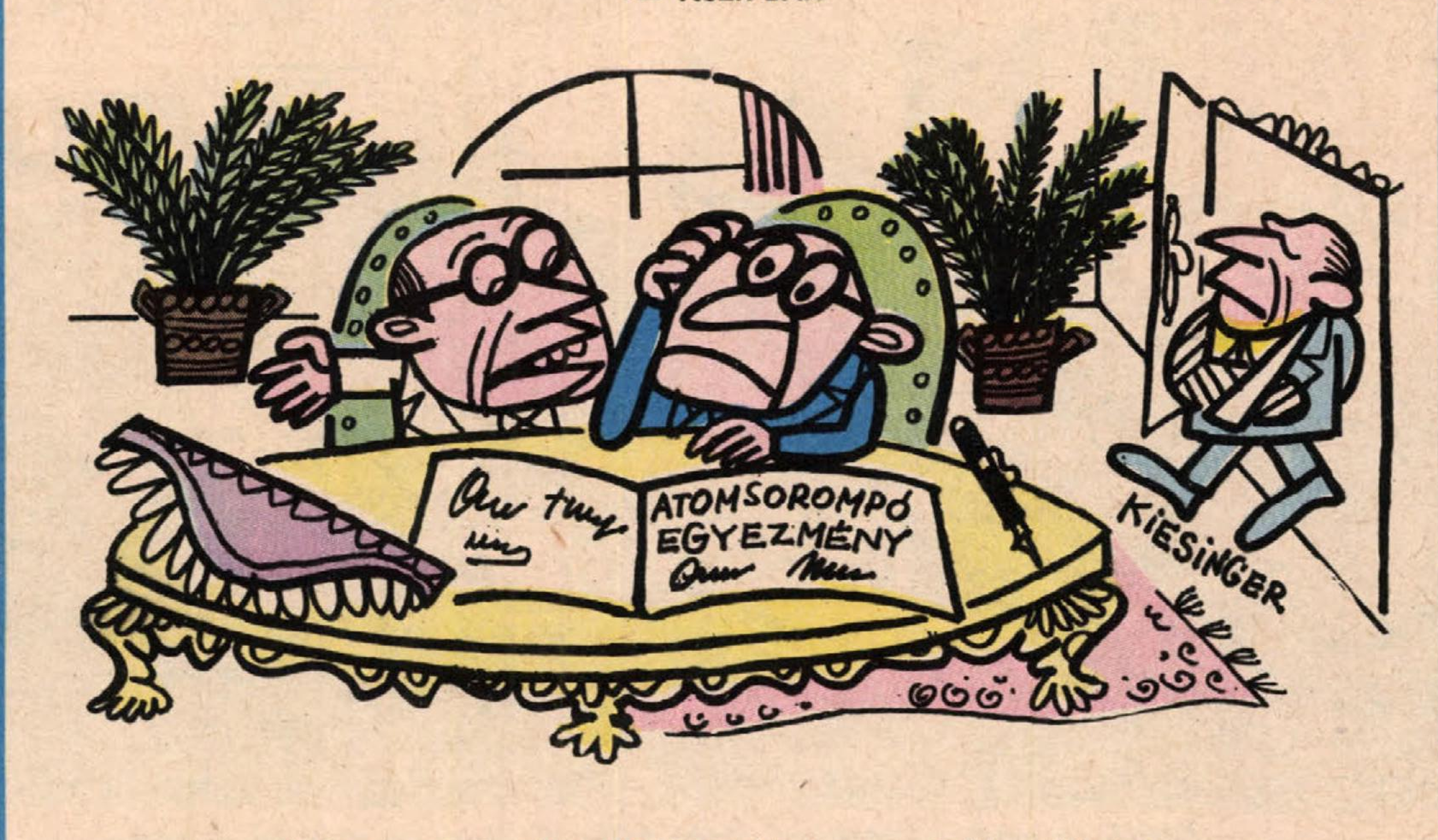
PURITÁN EMBER

– Nálam hiába próbálkozik, Mancika, én nem nyúlok közvagyonhoz...

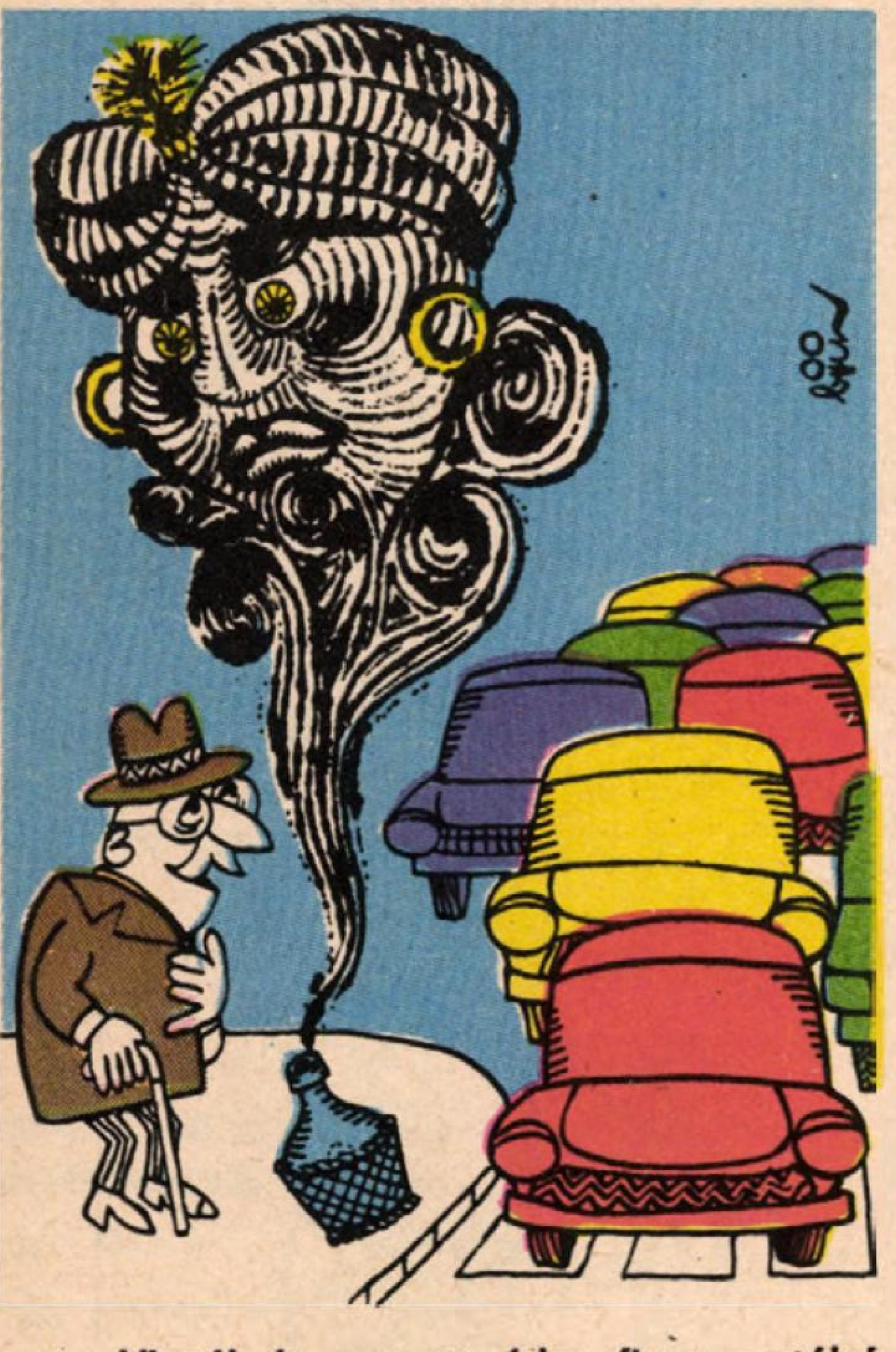
AZ NSZK-BAN

Fülöp György rajza

– Kíváncsi vagyok, mit talált ki megint, hogy ne kelljen aláírnia?...

MODERN MESE

– Vigyél át engem, édes fiam, a túlsó partra...

EGY VEVŐ ÉLETE

A vevőt, aki meghalt, Pléh Vincének hívták, és a belkereskedelem joggal tekintette saját halottjának, mert valóban a belkereskedelem áldozata volt.

Pléh Vince majdnem ugyanolyan ember volt, mint a többi vevő: egy kicsit szomorú, egy kicsit türelmes, de átok ült rajta.

Ha egy üzletbe betette a lábát, ott áruátvétel volt. Ha reggelenként a sarki közértbe lement, amikor a pult előtt állva sorra került volna, abban a pillanatban szállítómunkások jelentek meg az üzletben, és meghozták az aznapi árut. Ennek következtében az eladó megszűnt eladónak lenni, egy pillanat alatt áruátvevő lett, és Pléh Vincével többé a kutya sem törődött. Ő türelmesen várt egy fél óráig, de mert az áruátvétel még akkor is folyt, fél óra múlva tej nélkül távozott. Másnap ugyanez megismétlődött, harmadnap ugyancsak. Ekkor taktikát változtatott: fél órával előbb ment le tejért az üzletbe.

Keserves volt a csalódása. Azon a napon fél órával előbb hozták az árut, sőt a következő napokon is. Újabb cselhez folyamodott, egy órával később ment le a tejért. Hiába. Az árut mindig akkor hozták, amikor ő sorra került, és remegő hangon egy liter tejet kért. Újabb csel: a három utcával odébb levő Tejért-üzletbe ment tejért, de hiába, amire sorra került, ott is áruátvétel volt.

Ekkor már rendszertelenül járt be hivatalába, hol egy fél órával előbb, hol később, és első útja mindig a büfébe vezetett, ahonnan egy fél óra múlva korgó gyomorral tért vissza, mert ott is folyt az áruátvétel. Egy óra múlva újra lesétált a büfébe, ahol csodák csodája, új árut vettek át, és két óra múlva ugyancsak.

Főnökétől ekkor kapta az első figyelmeztető levelet, hogy állandóan késik, és egész nap a büfében van. Mivel magatartásán nem tudott változtatni, a harmadik figyelmeztető levél után felmondtak neki, és ettől az időtől kezdve már napközben is a pultok előtt ácsorgott, persze eredménytelenül, mert amikor sorra került, mindig hozták az árut. Pedig mindenütt próbálkozott, Közértben, Röltexben, Óra- és Ekszerboltban, Bizományi Áruházban. Hiába.

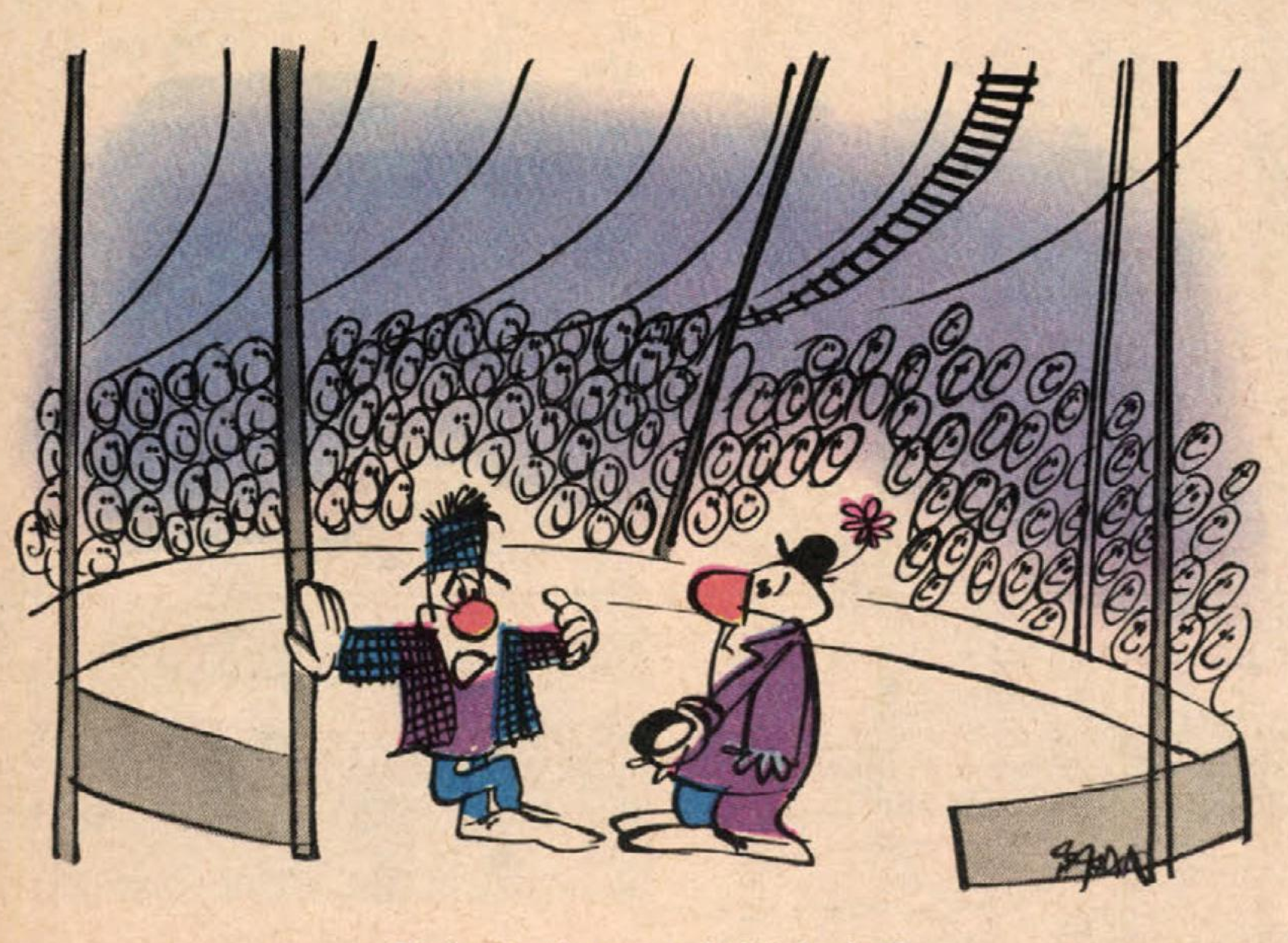
A felesége azért nyújtotta be ellene a válópert, mert nem hitte el neki, hogy nem a barátnőjénél van egész nap, hanem az üzletekből tér haza üres szatyorral. A válást hamar kimondták, és Pléh Vince egy fogkefével és ötvenezer forintos takarékbetétkönyvvel albérletbe költözött.

Ettől az időtől kezdve rendszeresen koplalt, mert bár pénze volt teméntelen, elkölteni nem tudta, mert ahová a lábát betette, kezdődött az áruátvétel, és arra. hogy áruátvétel közben kiszolgálják, nem volt példa.

Amikor néhány hónap múlva albérleti szobájában éhen halt, senki sem sajnálta, de utolsó útjára azért volt kollégái és barátai elkísérték. Elvált felesége nem tudott a temetésre kimenni... Áruátvételen volt.

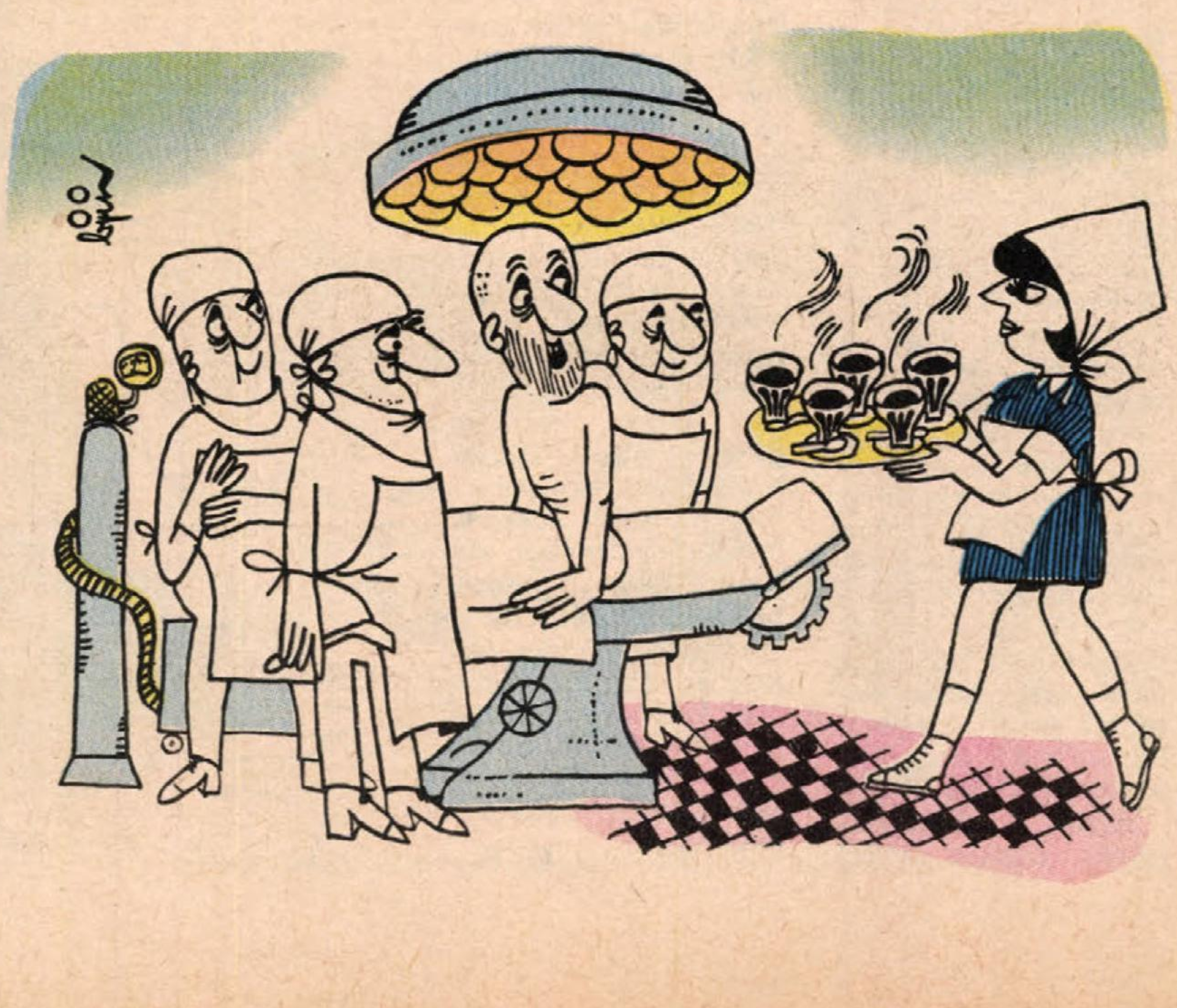
Miklósi Ottó

ÖNTUDAT

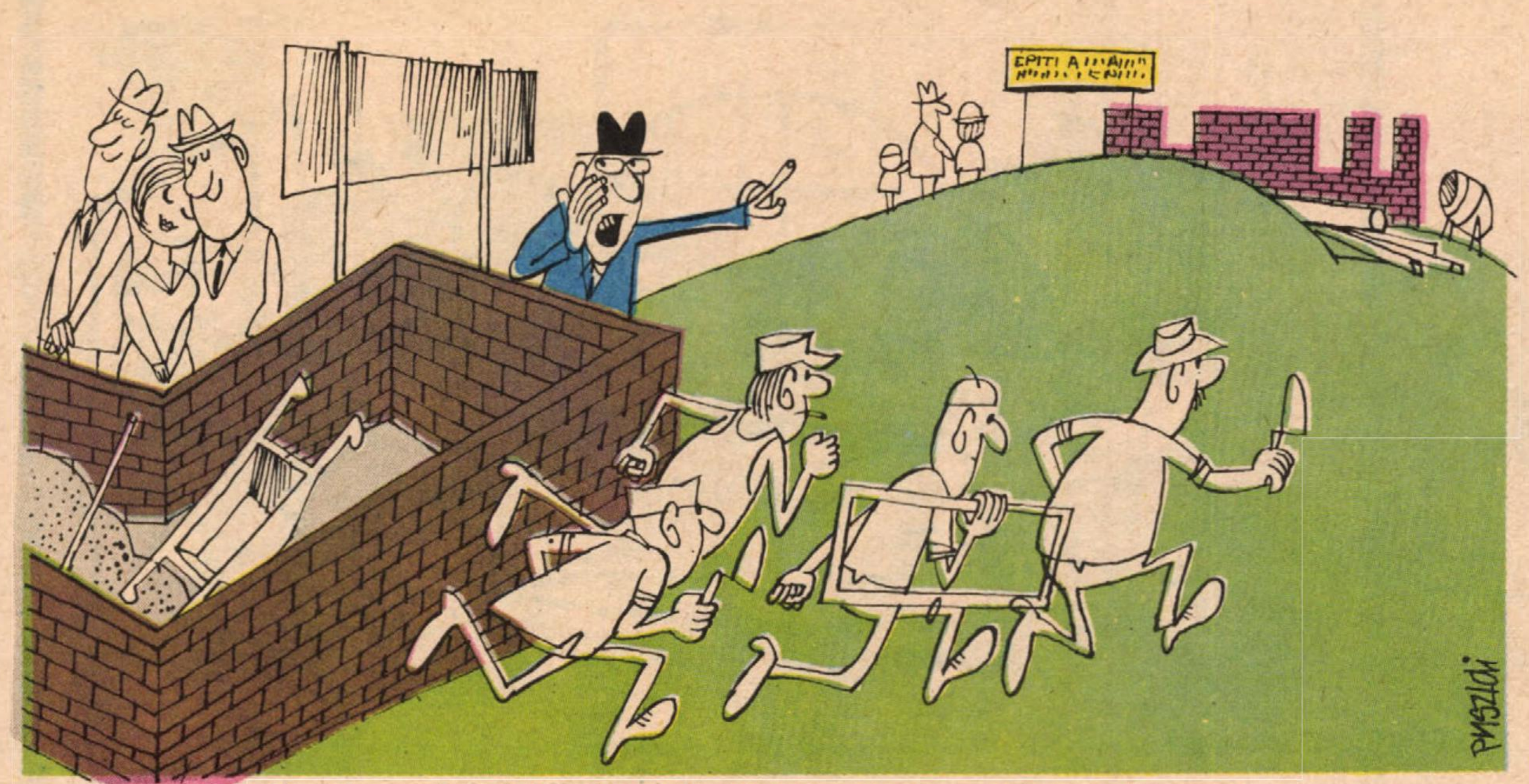

– Ezeknek akarsz te bohóckodni?

KÁVÉS NEMZET VAGYUNK

ÉPÍTGETÉS

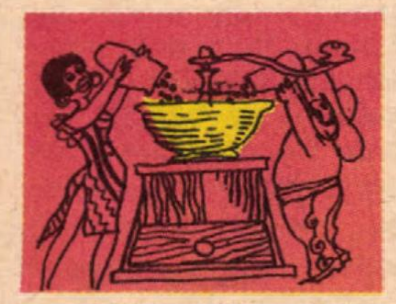

– Nyomás a másik építkezéshez! Hadd örüljenek, hogy ott is halad a munka...

KEVERÉK

Hosszú hónapok óta folyik a szemünk előtt az Amigo és az Omnia kávémárkák látványos harca a nagybecsű vásárló kegyeiért. Nekem tetszik ez az igyekezet. Élvezem, hogy mindent elkövetnek azért, hogy valamelyik kávénak megnyerjenek. Egyelőre, persze, még kéretem magam, ingadozom, válogatok. Azt remélem, hogy ezzel még élesebbé teszem a konkurrencia-harcot, amely értem folyik.

Ezzel szemben a belvárosi Gourmand-kávézó vezetője úgy

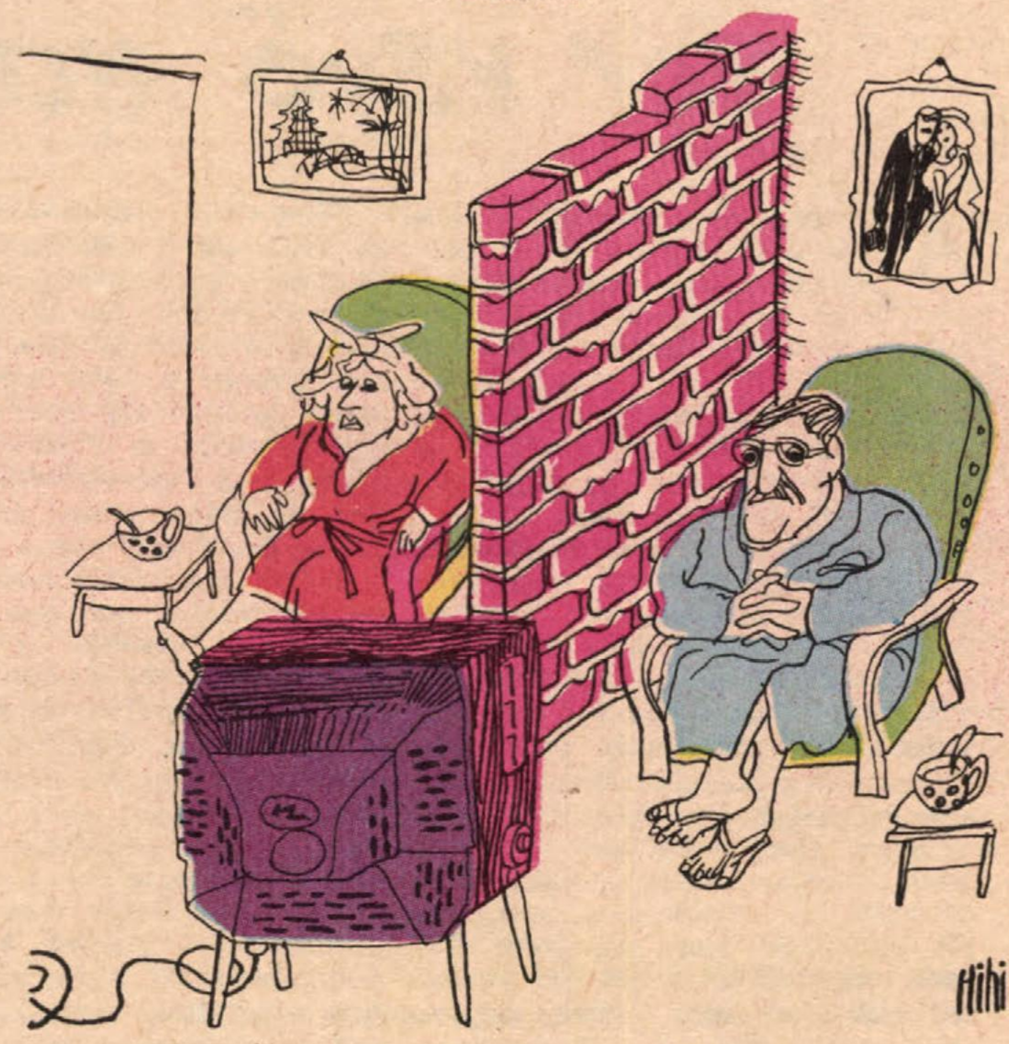
gondolja: jobb a békesség. Elhatározta, hogy megszünteti a két kávé között levő, antagonisztikusnak tetsző ellentéteket. A kávézó ajtajára táblát tétetett, mely hírül adja, hogy e helyütt a kávét Amigo—Omnia keverékből készítik. Nem tartom világot rengetőnek az ügyet, de azért aggódom. Félő, hogy a későbbiek során beveszik a buliba a Cafe do Brasilt, aztán, hogy a többiek se sértődjenek meg, a névtelen első-, másod- és harmadosztályú szegény rokonokat is. Így aztán megszületik az „eszi, nem eszi, nem kap mást" nevű, össznépi kávé és ott vagyunk, ahonnan elindultunk.

Aztán, a példát felkapva, tovább terjed a gyakorlat. Elképzelhető, hogy a ruhaüzletek is összeboronálják a Vörös Október és a Május 1. ruhagyárat, elvégre egy naptárban vannak. A zakót az egyik, a nadrágot a másik gyár készíti. Aztán összekeverik az Ovenállt az Amodenttel, a Fecskét a Daruval, azon az elvi alapon, hogy „madár, az madár". Sőt! Lelki szemeim előtt a következő kép jelenik meg: a Népstadion gyepére kifut tizenegy Fradista és ugyanennyi Vasas-futballista. A játékosok nevét beteszik egy kalapba, összekeverik és kisorsolják, hogy ki, melyik kapu felé kergesse a labdát. Gondolom, ennek a drukkerek éppúgy nem örülnének, mint ahogy a fogyasztó nem lelkesedne a felsorolt lehetőségekért.

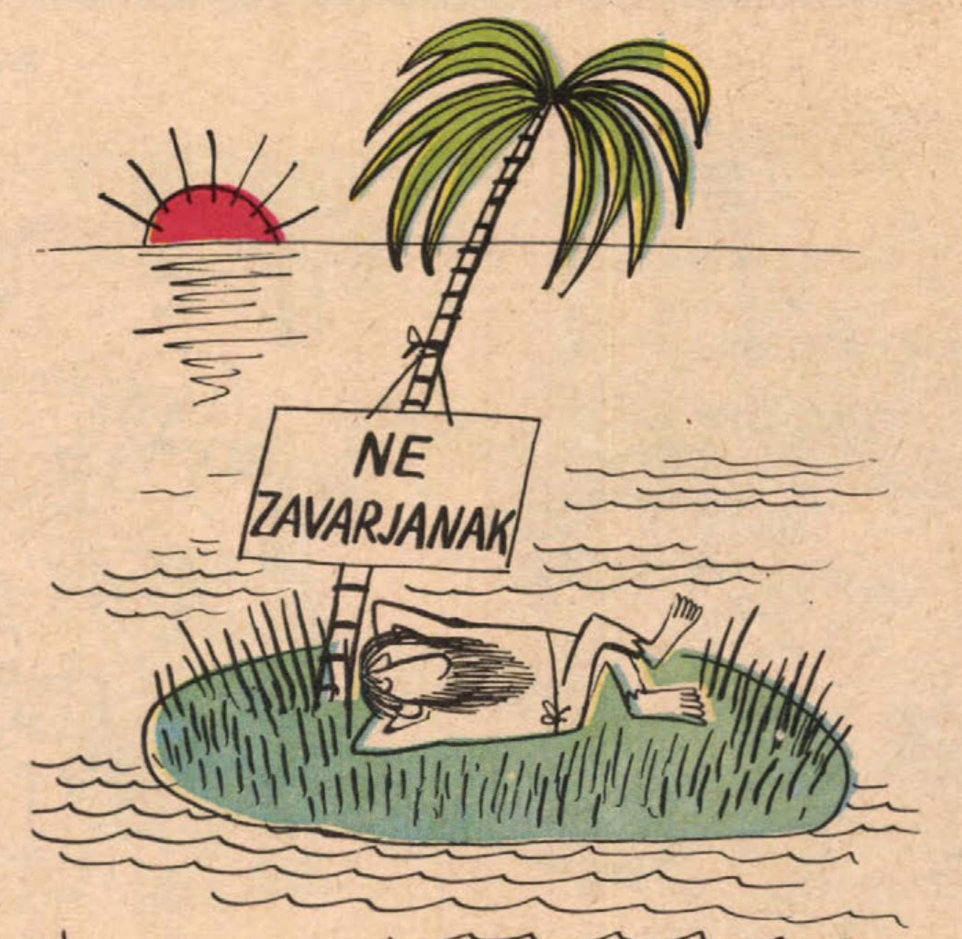
Véleményem szerint sokkal jobb az a megoldás, ha az üzemek, gyárak, hivatalok versengenek értünk. Nem akarok lemondani az illúziómról, hogy én vagyok „őfelsége, a fogyasztó". Élvezem, hogy hosszú ideig latolgatom, amíg egy gyár vagy márka hívévé szegődöm. Aztán persze, ha egy gyár megnyer magának, hűségesen kitartok mellette. Anyám, három évtizeddel ezelőtt, csak a Nagy hentesnél vásárolta a rövidkarajt, még akkor is, ha ugyanabból a disznóból szerelték ki, mint a másik sarkon üzemelő, konkurrens Polacsek hentesét...

Ö. F.

HÁZASPÁR

ÓVINTÉZKEDÉS

HÉTFŐ ÖRÖMÜNNEP

Sajdik Ferenc rajza

ÁLOMNAK IS SZÉP

Az igazgató otthonában, reggelizés közben arra lesz figyelmes, hogy a felesége egyre csak sóhajtozik.

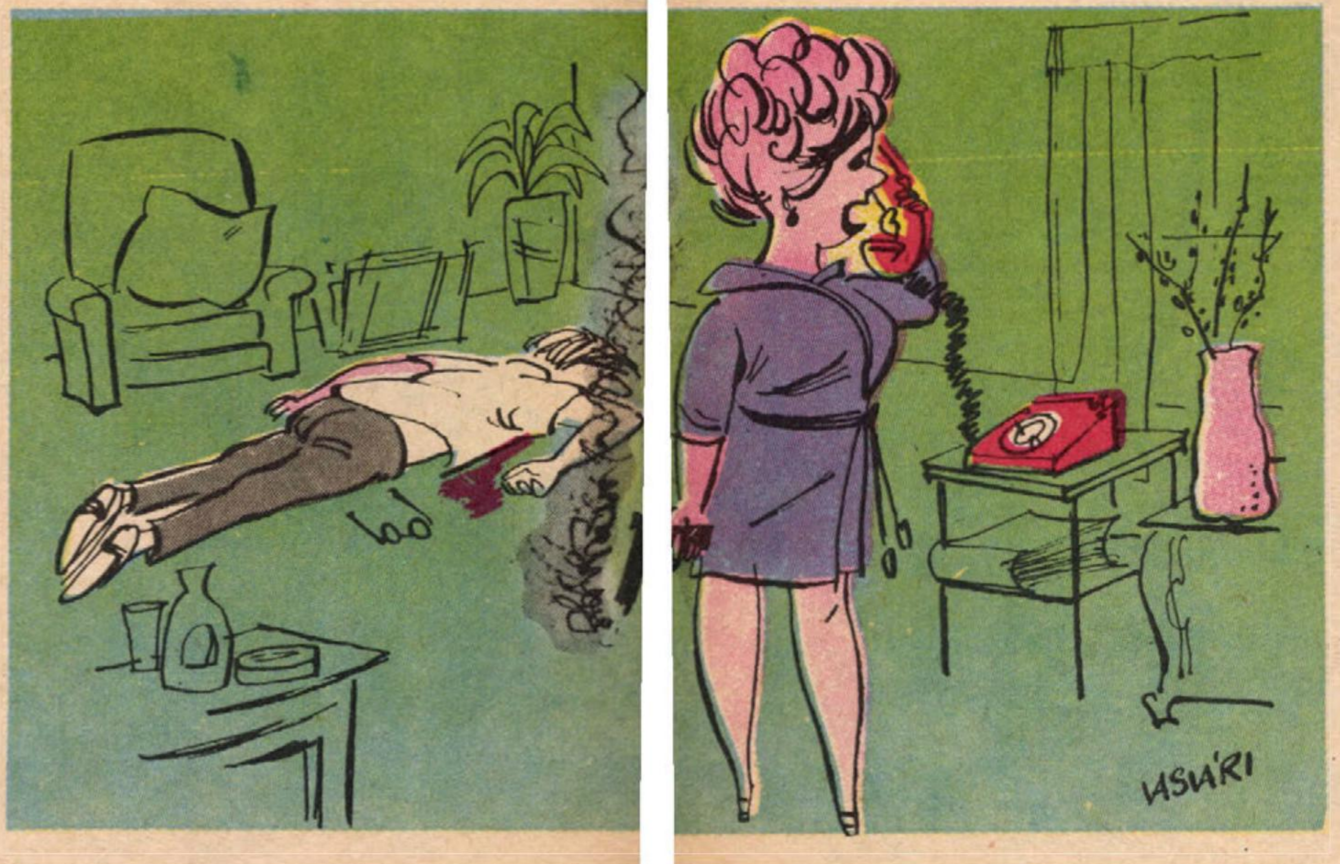
— Mi van veled?

— Az álmom jár az eszemben...

— És mit álmodtál?

— Azt, hogy én vagyok a titkárnőd!

KRIMI

– Halló! Rendőrség?... – különben nem telefontéma...

A CSIKK BÚCSÚJA

(Búcsúcsikk)

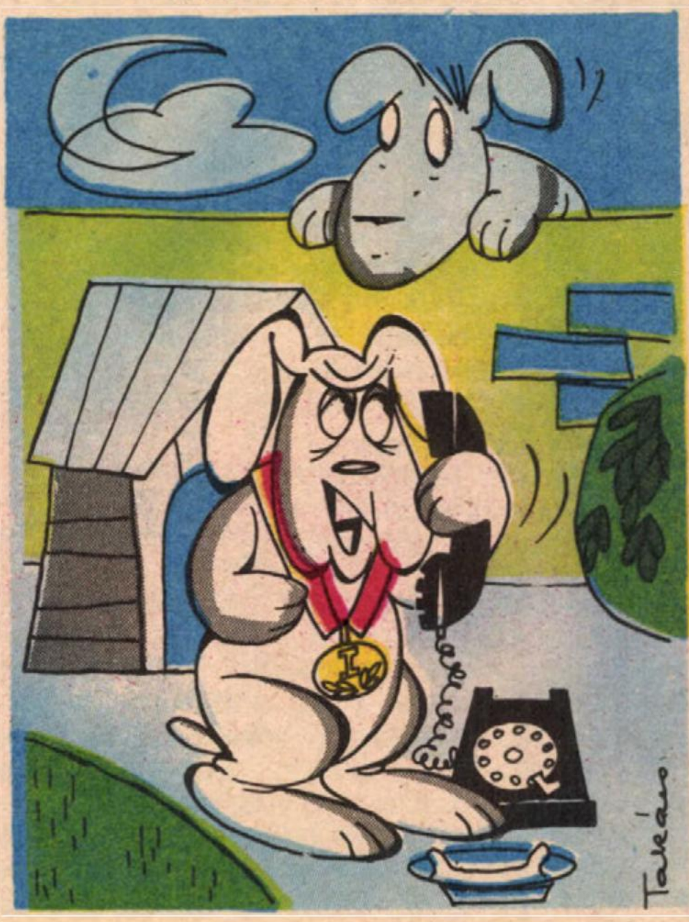
Itt fekszem a hamutálcán,
ma egy csikknek nincs esélye,
kit érdekel az én sorsom
nikotindús bús meséje...?!
Köröttem a távozó nap
festi rőtre már a falat,
ez a vég, mert minden végnek
vége egyszer egy füst alatt...
Fogy az erőm, hűl a testem,
a parazsam heve hamvadt,
pedig voltam én is egykor
délceg és nem ilyen nyamvadt..
Node, mindegy, nem folytatom,
unalmas már a sok részlet,
meg amúgyis hideg csikké
váltam mire e vers kész lett...

Szilágyi György

FEJLŐDŐ ÜZEM

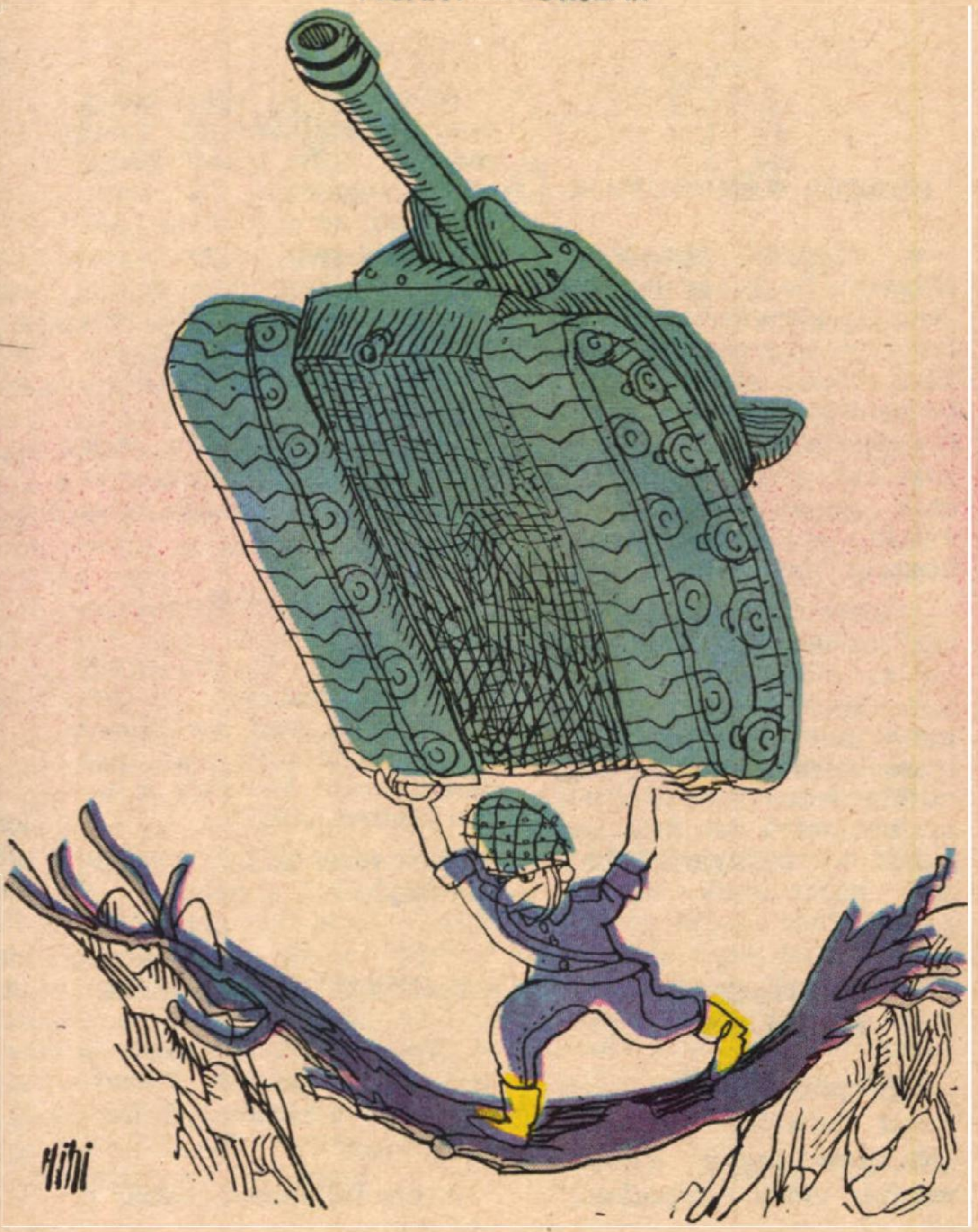

A KUTYAKIÁLLÍTÁS UTÁN

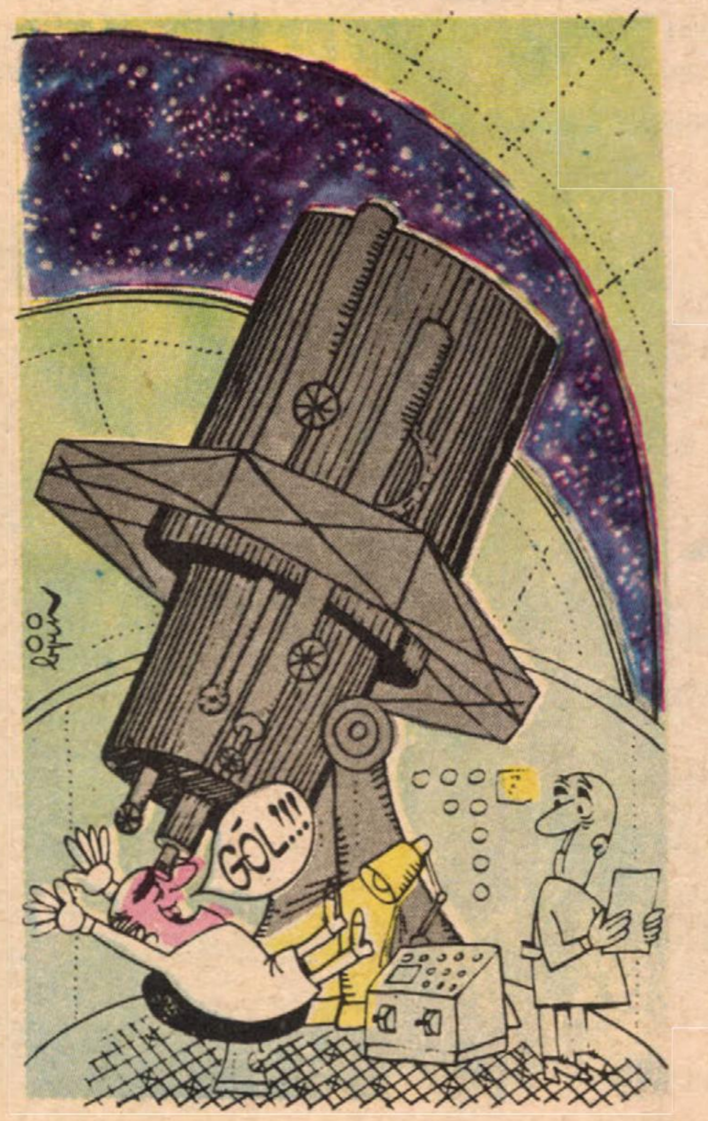

– Megőrülök ettől a sok gratulációtól...

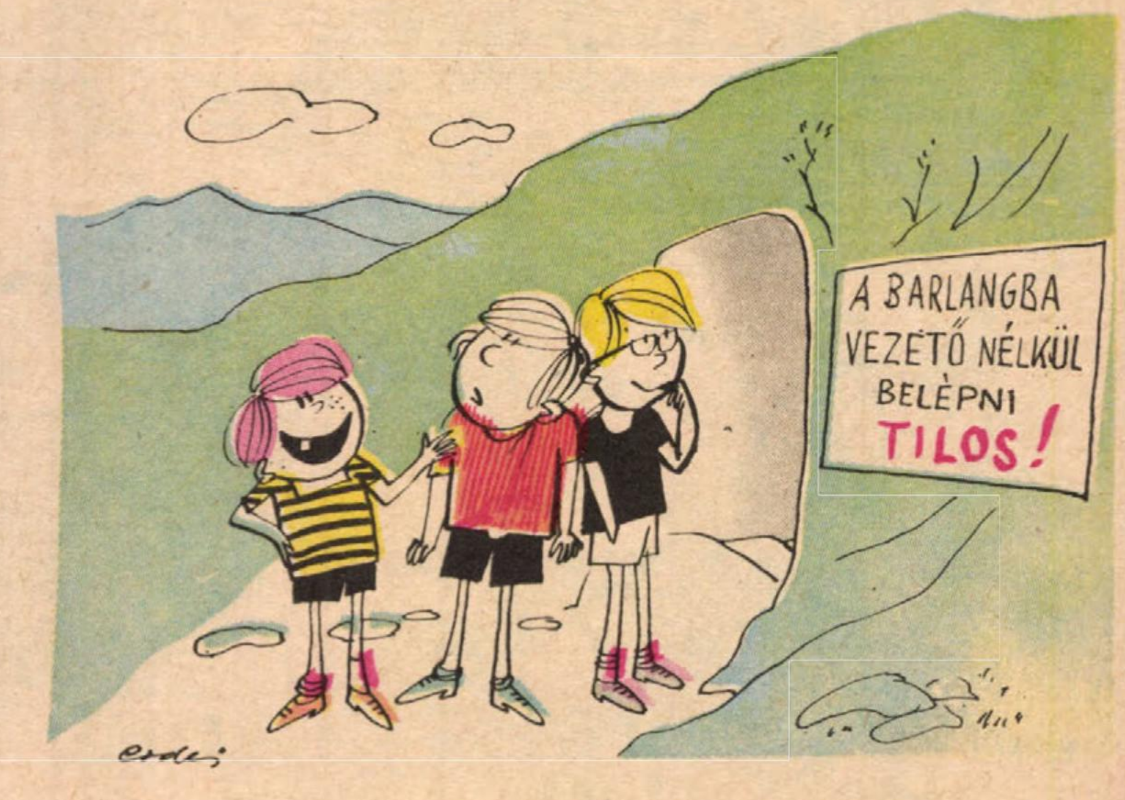
MŰANYAGKORSZAK

MEGLEPŐ FELFEDEZÉS

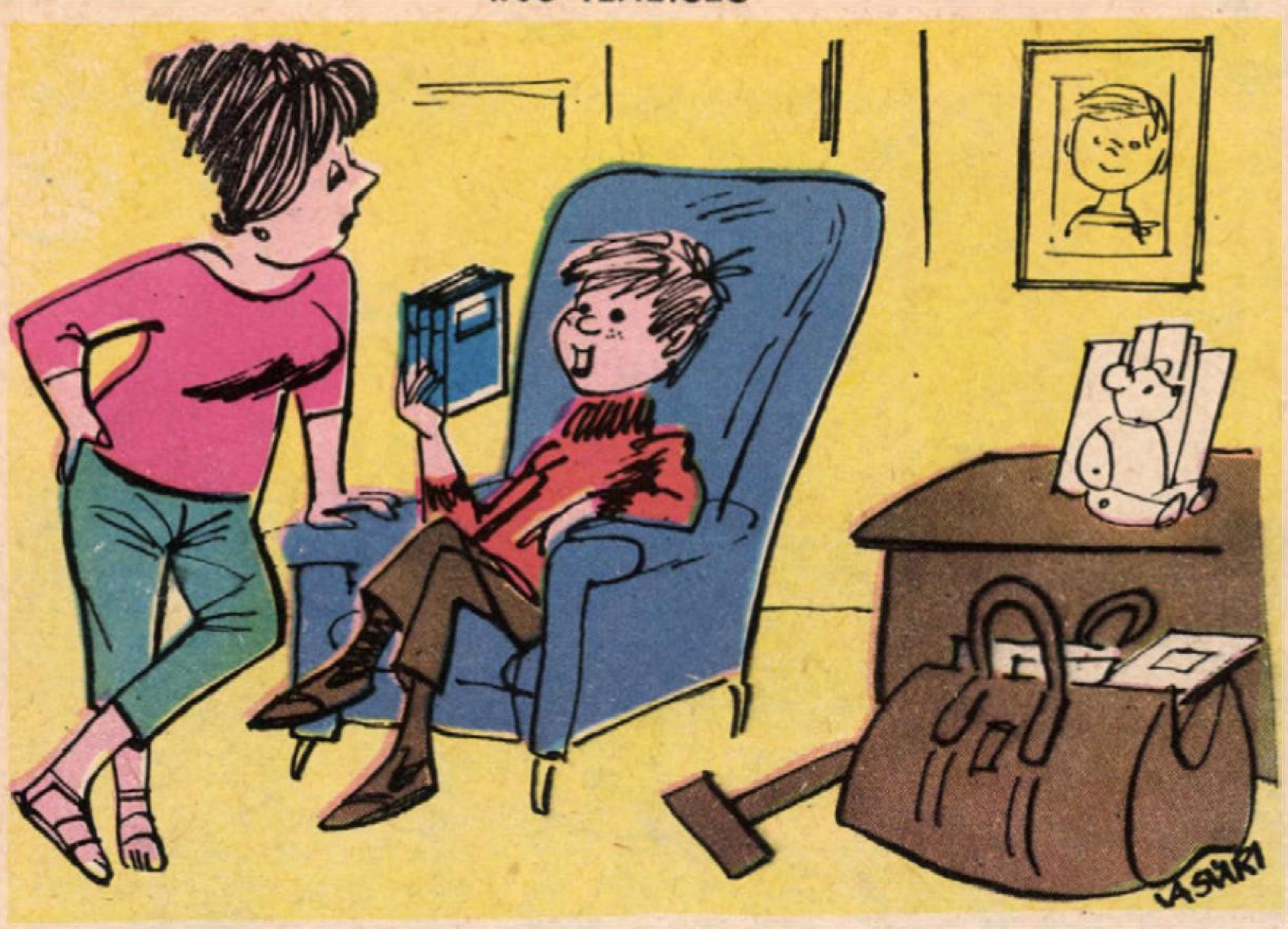

VAKÁCIÓ ELŐTT

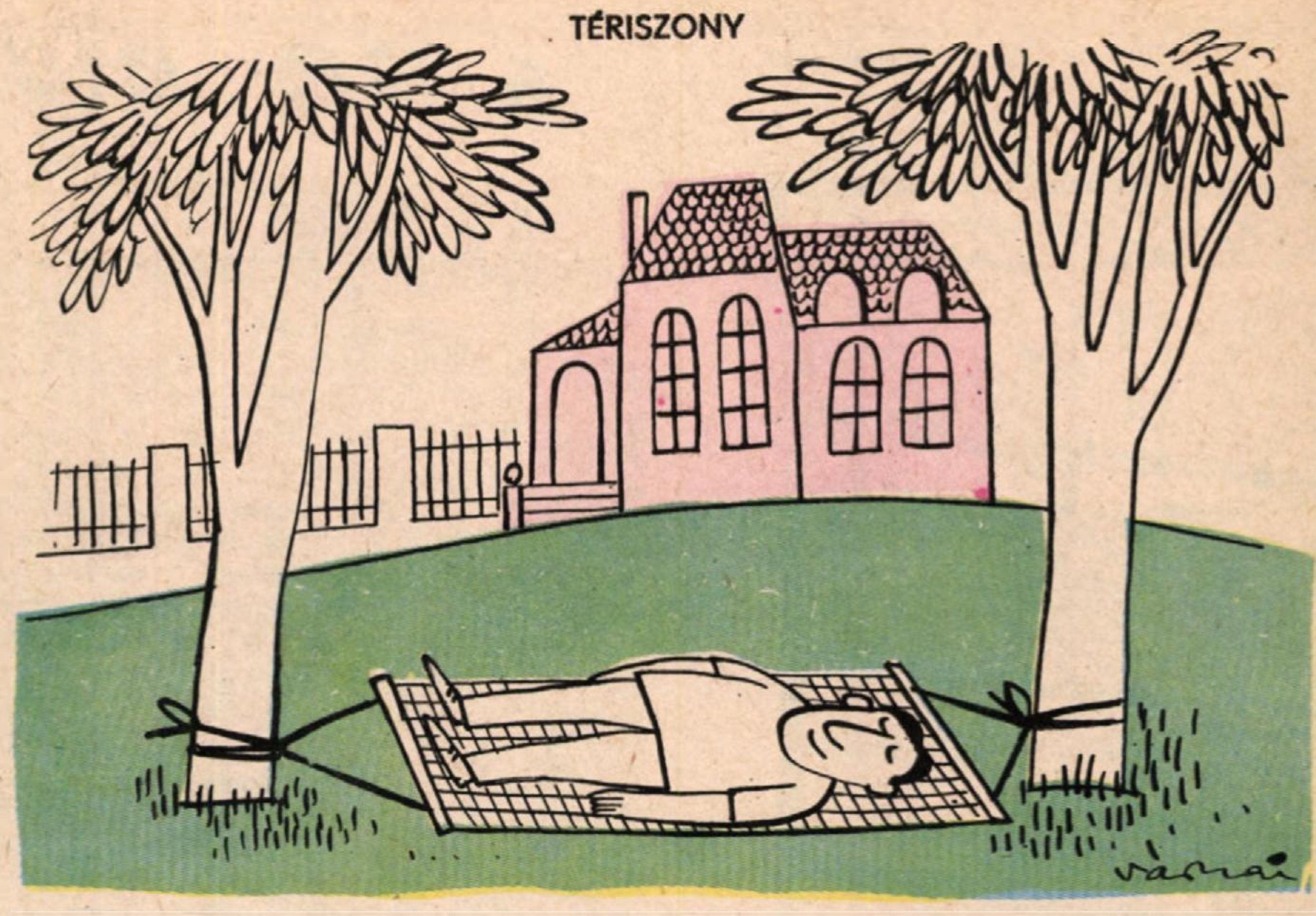

– Fiúk, most már nem érdemes eltévedni, nemsokára vége a sulinak.

IFJÚ TEHETSÉG

– Válogatott intőim.

TÉRISZONY

EZT OLVASTAM

1

FURCSA TANFOLYAM

A Magyar Nemzetben olvasom, hogy egy lengyelországi városkában illemtanra, gyermeknevelésre, kozmetikára stb. tanítják a *házastársakat.* A lap ezután így folytatja: *„Az előadások két évig tartanak,* s csak az a kérdés, van-e valaki, aki kibírja ezt a hosszan tartó *mátkaságot."*

A kérdés szerintem nemcsak ez. Kérdés az is, hogy ha az előadások két évig tartanak, vajon mennyi ideig tart az egész tanfolyam. Kérdés továbbá, hogy miféle ismeretlen indítéktól vezérelve tekintik magukat a tanfolyamot hallgató házastársak *mátkáknak.*

RUGALMAS FOGALMAZÁS

Egy pólyacsomag nyomtatott borítóján olvasom: *„Rugalmas pólya (Rugalmasítás előtti állapotban)"*.

Az ember azt hinné, hogy egy pólya általában rugalmasítás *után,* nem pedig *előtte* rugalmas. De rendben van, ez egy olyan pólya, mely már akkor is rugalmas volt, amikor senkinek még csak eszébe sem jutott rugalmasítani. Ez egy magától rugalmas pólya. Már a pólyában is rugalmas volt. Most már csak arra vagyok kíváncsi, milyen lesz rugalmasítás után.

SEM, SEM

A Hétfői Hírek egyik sporttudósításából: *„A továbbiakban sem szabálytalanságot, de még szabályos játékot sem láthatott a tizenkétezer néző."*

Ezek után igazán érdekel, mi folyhatott a pályán.

ÖNCÉLÚ KÖZHASZON

„Nem öncélú szatíra" — jellemzi a Rádió és Televízió Újság a rádió egyik műsorszámát.

A hír föllelkesít, habár a szatíra fonák dolgoknak eleve közhasznú kigúnyolása lévén, belőle egy öncélú példány létrehozása — azt hiszem — nagyobb művészet volna.

MÍMELETLEN BÁMULÁS

Az Ifjúsági Magazin egyik cikkéből: *„Még arra sem jutott ideje, hogy csodálkozást mímeljen... csak bámulni tudott."*

Ezt nem egészen értem. Mi a csudának fordítana időt a csodálkozás mímelésére, aki magától is bámul?

Timár György

2

A Figyelő olvasgatása közben figyeltem fel a *„Malacgyár kicsiben"* c. kis cikkre, annak is az első két mondatára: „A sárszentmiklósi Aranykalász Termelőszövetkezet a sertéstartásban — a már ismert — purinástáp használatára tért át. Az elmúlt évben 2370 hízót értékesített *1100 kg-os átlagsúllyal."*

Restellem, de be kell vallanom: gőzöm sincs, milyen lehet az a purinástáp, ám, hogy valami csodaszer, az biztos, ha segítségével futószalagon lehet gyártani a *11 mázsás „malacokat".*

Istenem, ha belegondolok, hogy azelőtt már egy négy-öt mázsás disznót is kiállításon mutogattak...

*

Sorra olvasom a lapok kritikáit A waterlooi csata bemutatójáról. Az Élet és Irodalomban még azt olvasom: „...az amerikánus szűcs megtakarított *ötezer* dollárjával..." A Film Színház Muzsikában viszont már az áll: „... a kis detroiti szűcsmester, akinek *négyezer* dollárnyi összvagyona..."

Előbb bosszankodom a „sikkasztás" miatt, aztán csak legyintek: ezer dollár ide vagy oda, nem számít, — több is veszett Waterloonál!

*

A Május 1. mozi műsorplakátján olvastam:

„Pokolrév. Szélesvásznú, új magyar film. *Címszereplő:* Széles Anna."

Hihetetlen, hogy mit meg nem kívánnak manapság egy színésznőtől! Nem lehet könnyű feladat egy révet eljátszani!

*

A Rába ETO—Diósgyőr NB I-es mérkőzés előtt a Kisalföld hosszabb cikkben számolt be a két csapat készülődéséről.

Hivatkozott a cikk — többek között — Albert József edző nyilatkozatára is, aki kijelentette: abban a kellemes helyzetben van, hogy több játékost is figyelembe vehet a diósgyőri csapat összeállításánál...

Csak azt nem értem: miért nem Tátrai Sándor, a DVTK edzője nyilatkozott erről, miért Albert József, aki köztudottan a szombathelyiek jeles edzője?!

*

Egy filmkritikából:

„Adódik még egy tanulság is az alkotók számára: *minden véglet csak egyszer táncolható el."*

Még egyszer is nagyon nehezen! Én magam például még a legkisebb végletet sem tudnám eltáncolni...

Amilyen ügyetlen vagyok!

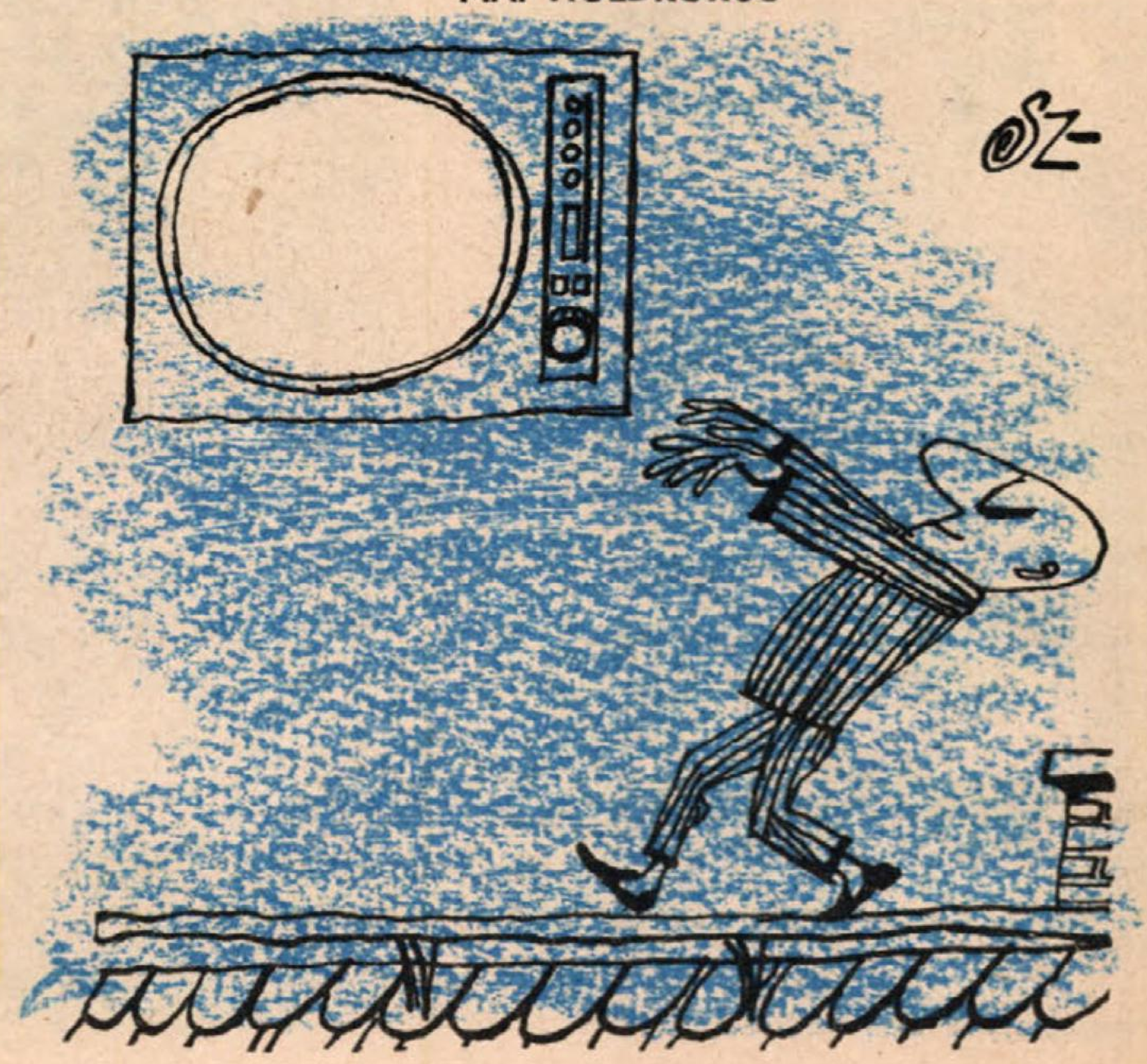
(radványi)

SIVATAGBAN

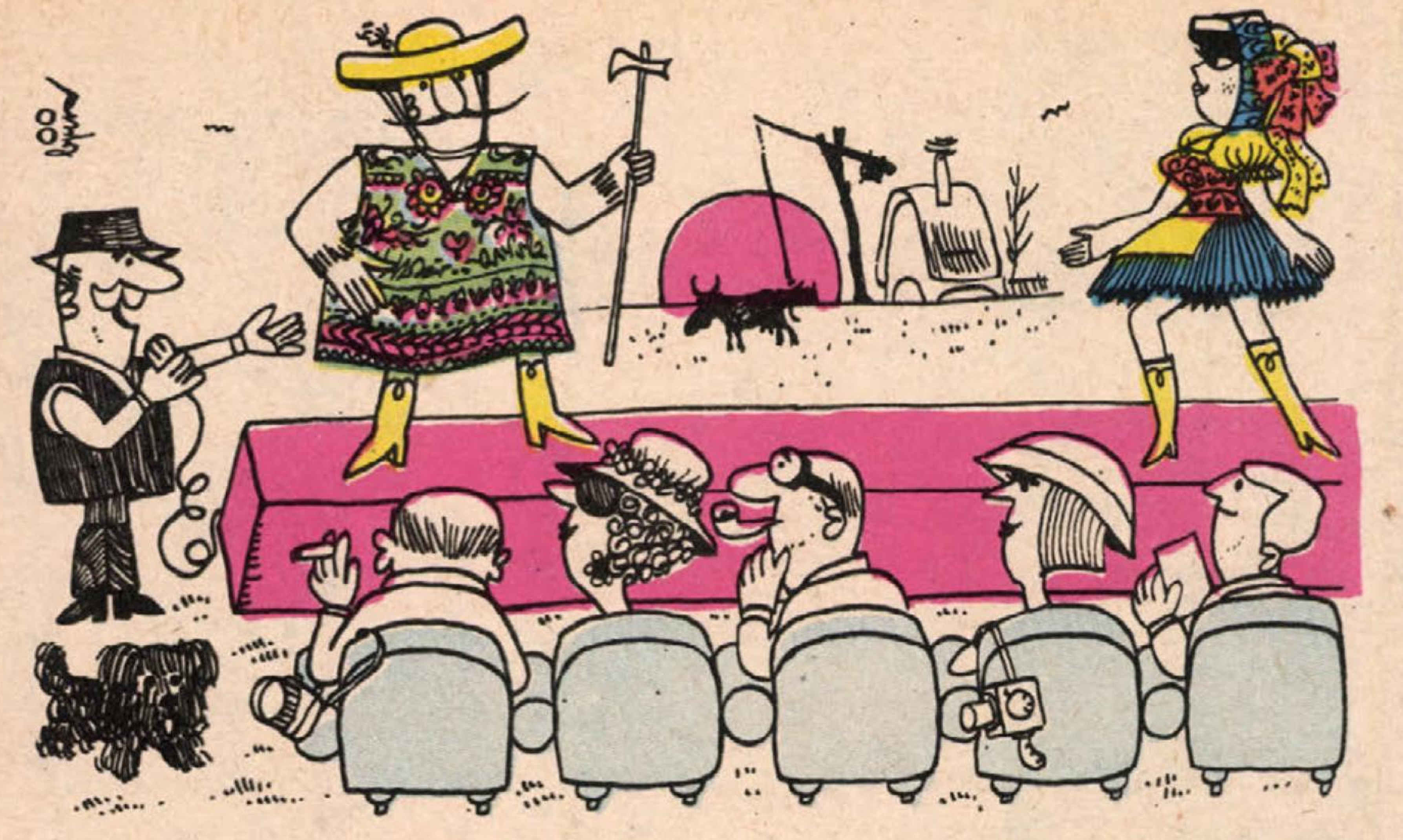

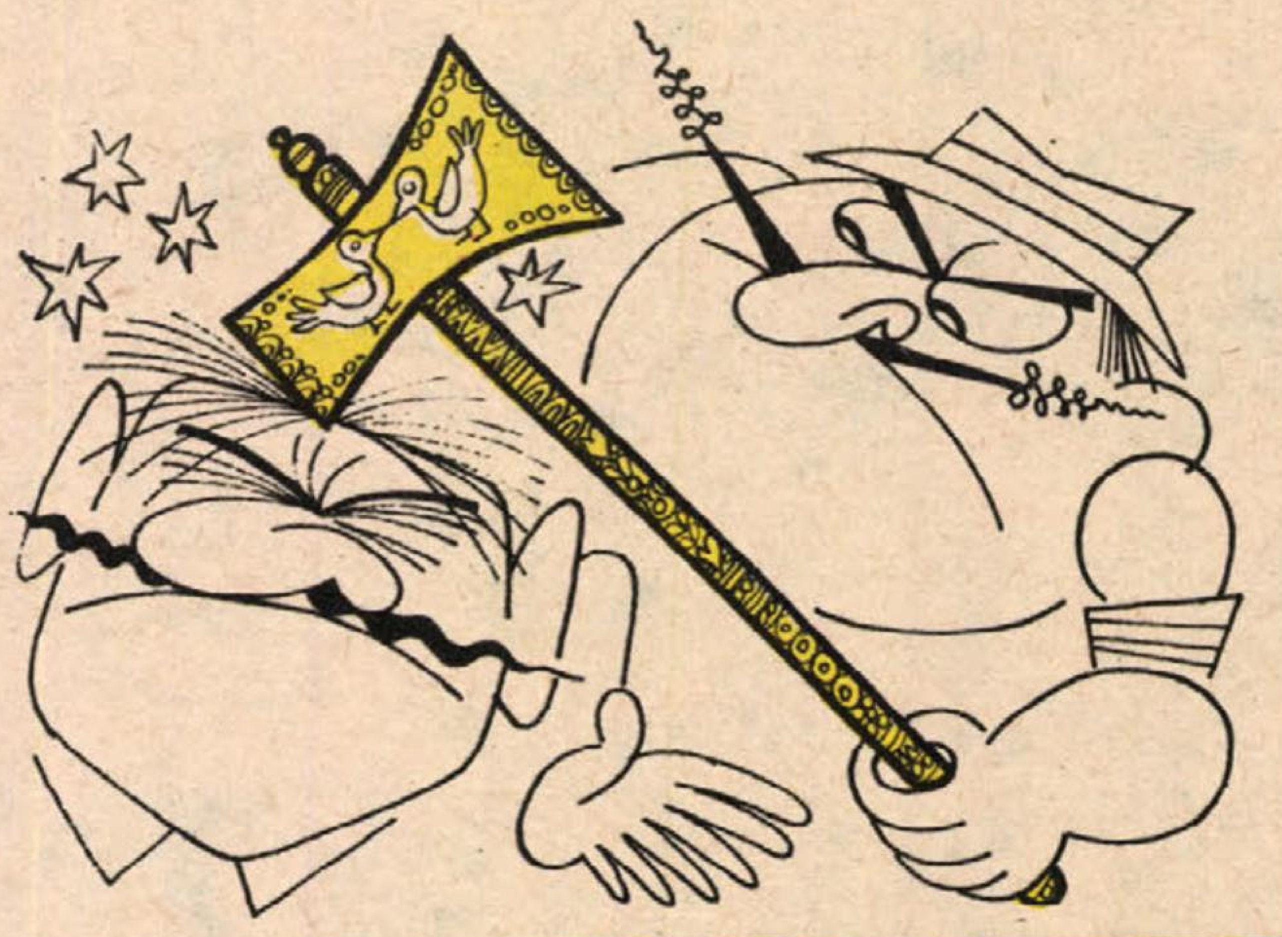
– Mit szólnál hozzá, ha ma szabad szombatot tartanánk?

MAI HOLDKÓROS

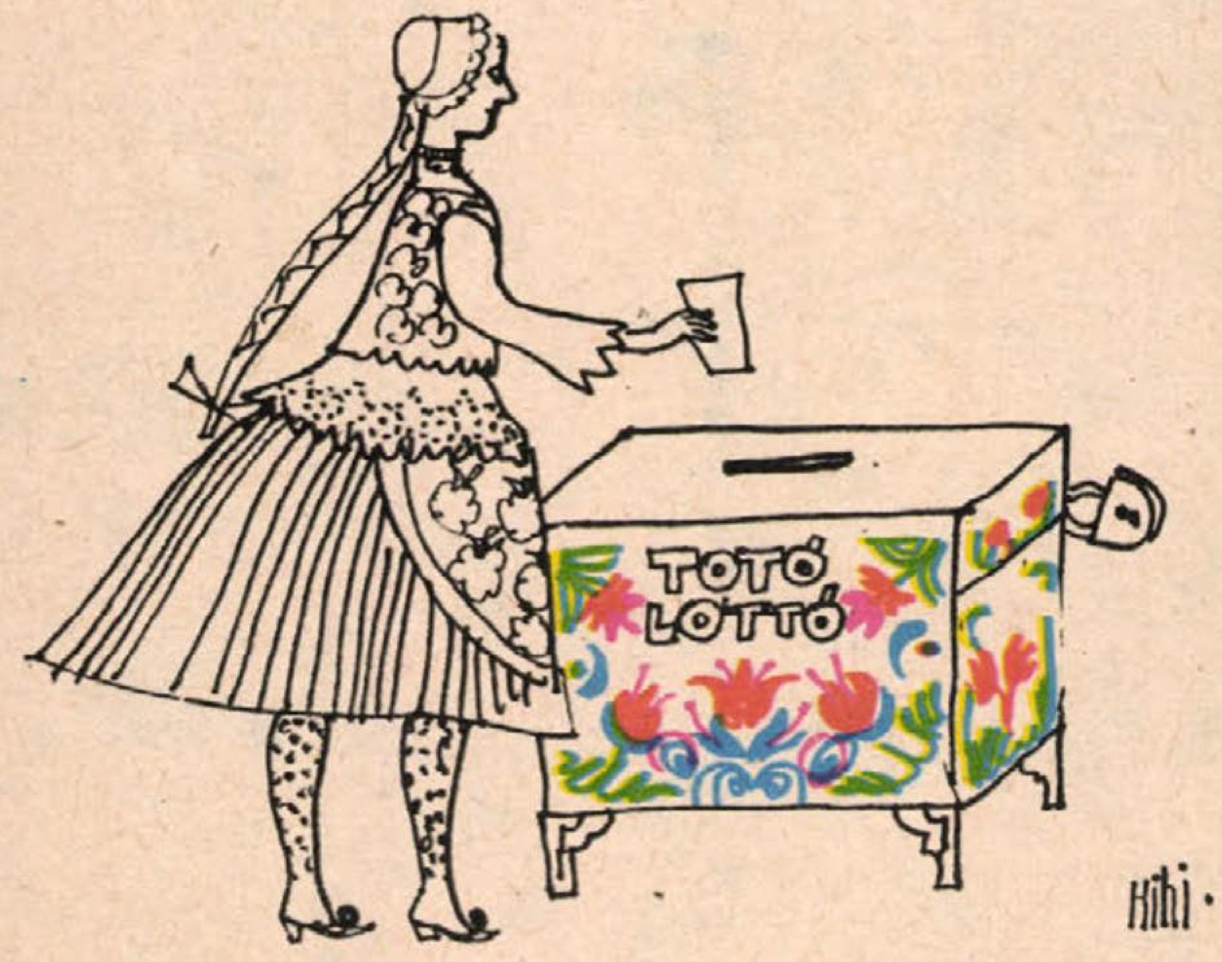

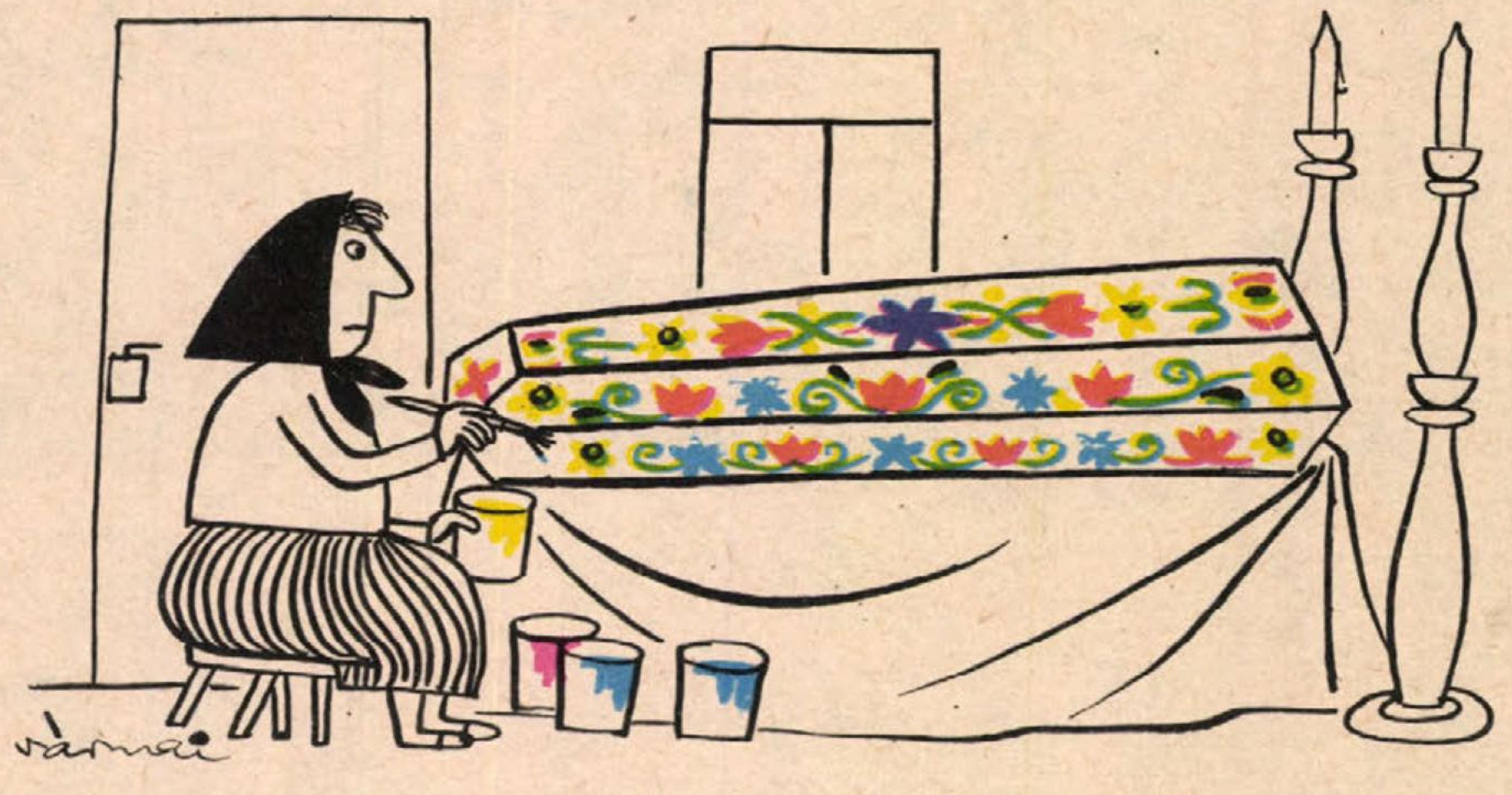
folklór

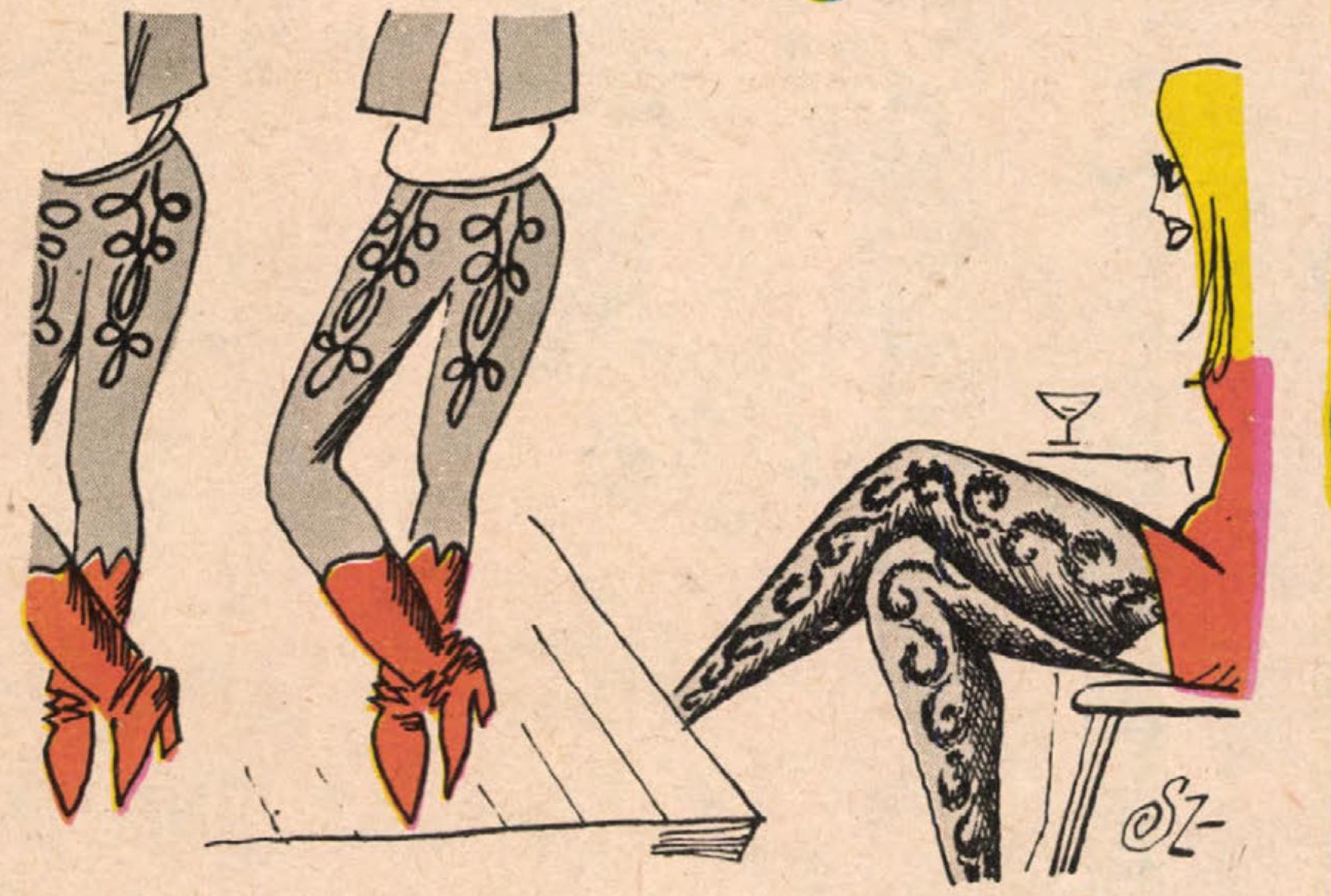

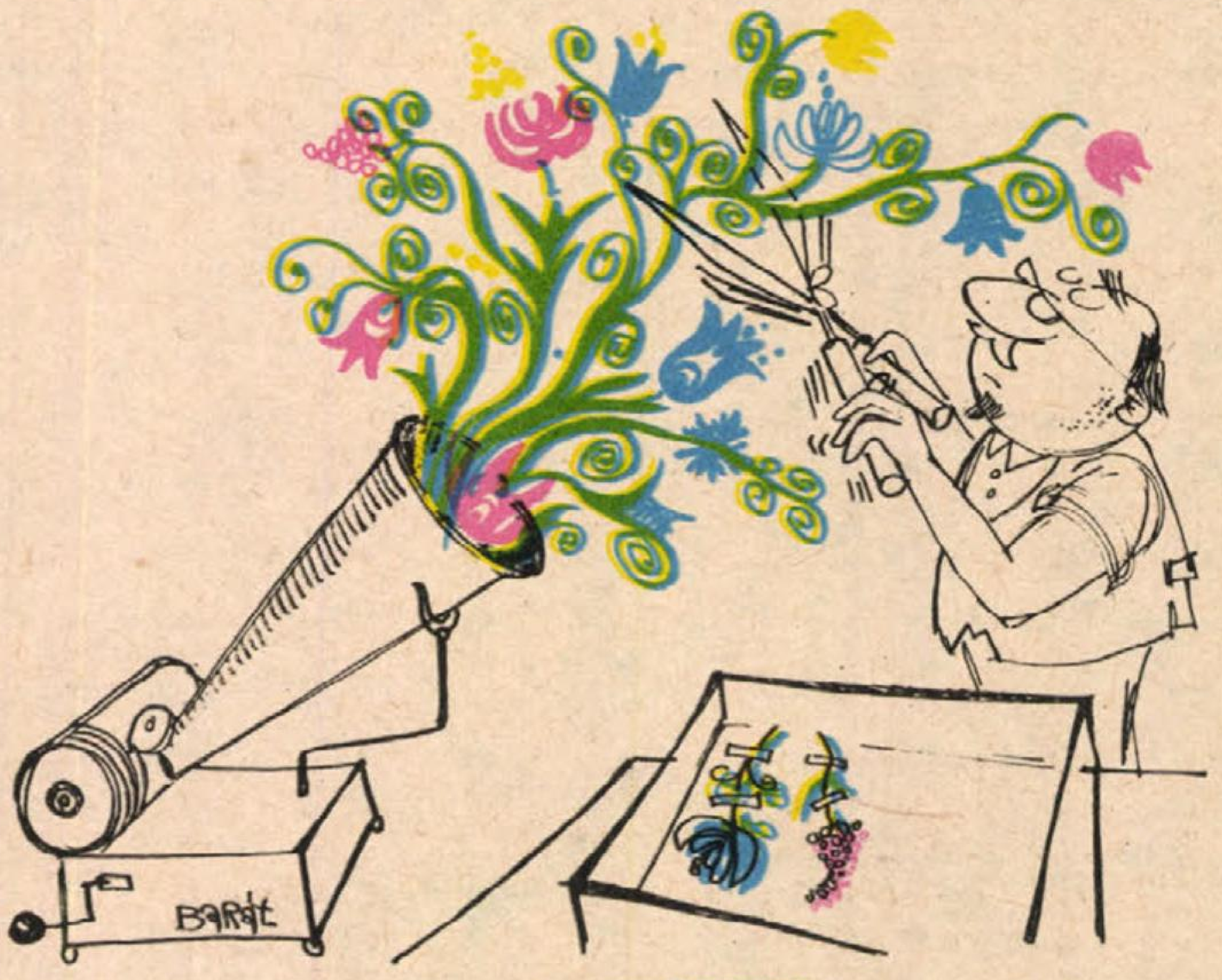

BALÁZS–PIRI, FÜLÖP, HEGEDÜS, VÁRNAI, SZÜR-SZABÓ, BARÁT, SAJDIK

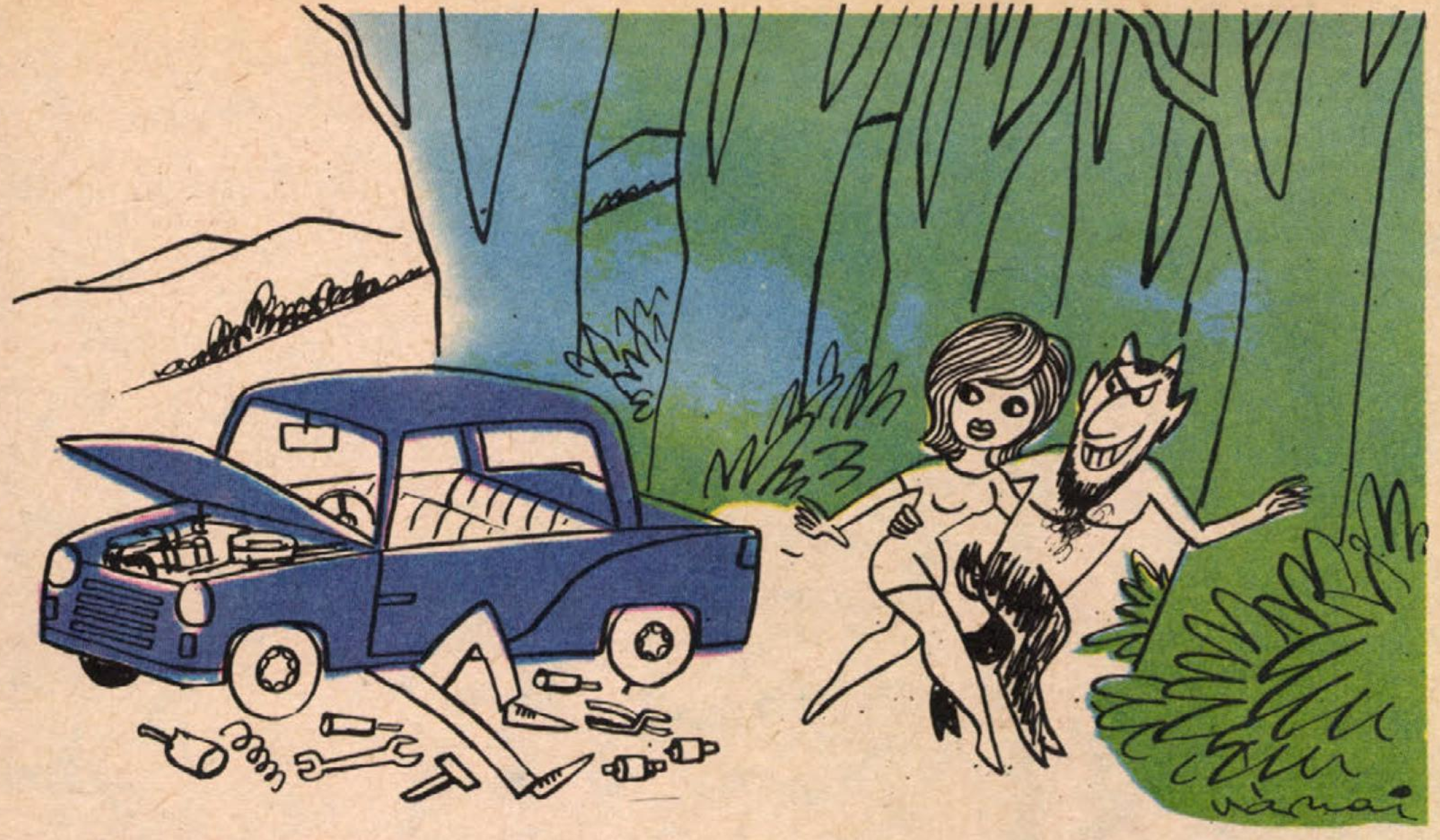

TAVASZI KIRÁNDULÁS

MÉG VAN 70 MILLIÁRD ÉVÜNK

A világ vége régi téma. Ezúttal egy amerikai csillagász, Allan Sandage, aki a kaliforniai Palomar-hegyen levő óriás teleszkópon át vizsgálja a csillagokat, számította ki, hogy mit várhatunk ezen a téren. Szerinte a világegyetem összezsugorodása harmincmilliárd év múlva kezdődik, de még beletelik további negyvenmilliárd év, amíg az egész világegyetem egyetlen tűzgolyóba sűrűsödik.

Ez összesen hetvenmilliárd év. Nem nagyon hosszú idő, de ha jól beosztjuk, sok hasznos dolgot végezhetünk el.

KÉP A JÖVŐBŐL

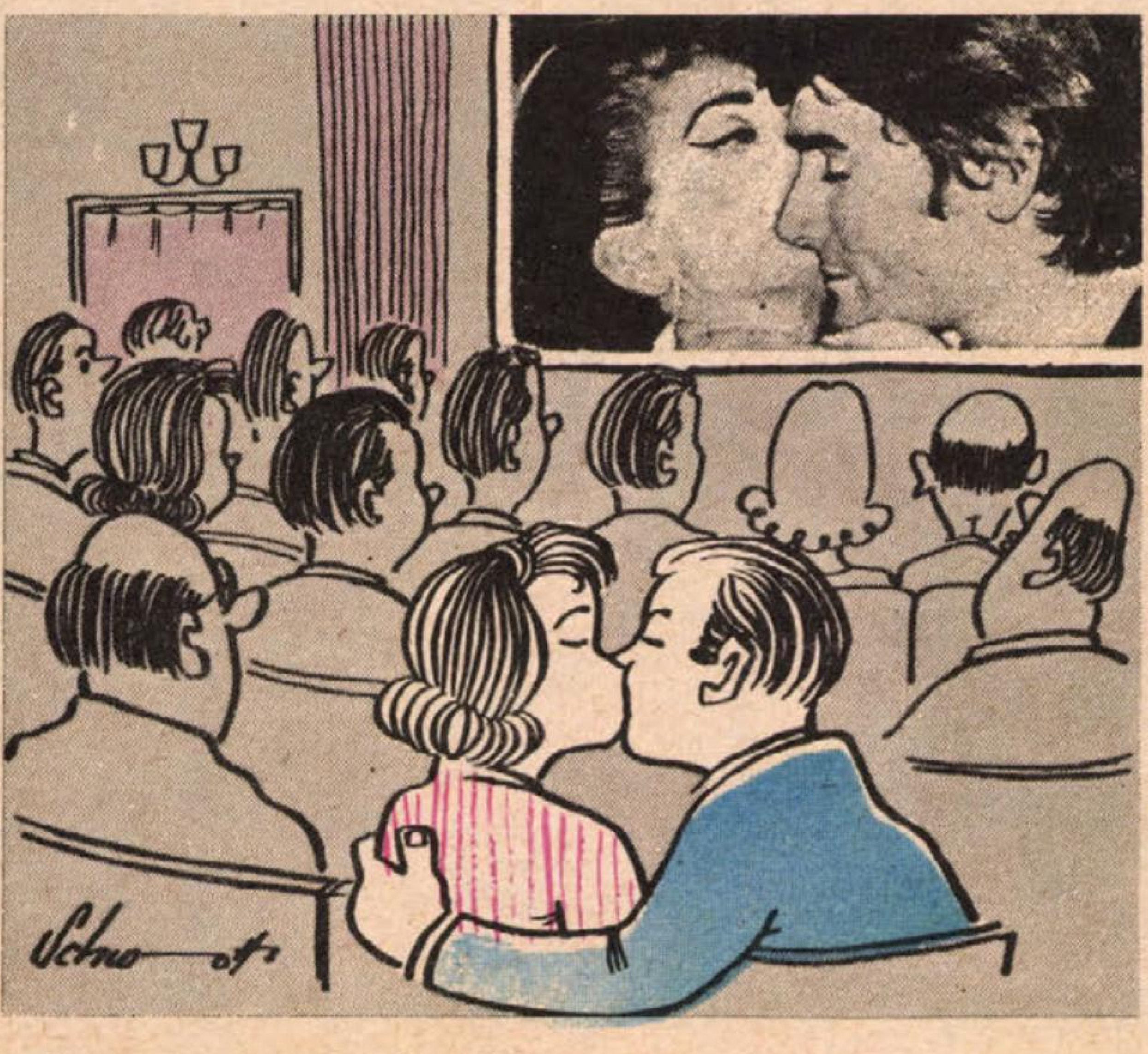

Űrvonat

FÉLTÉKENYSÉG

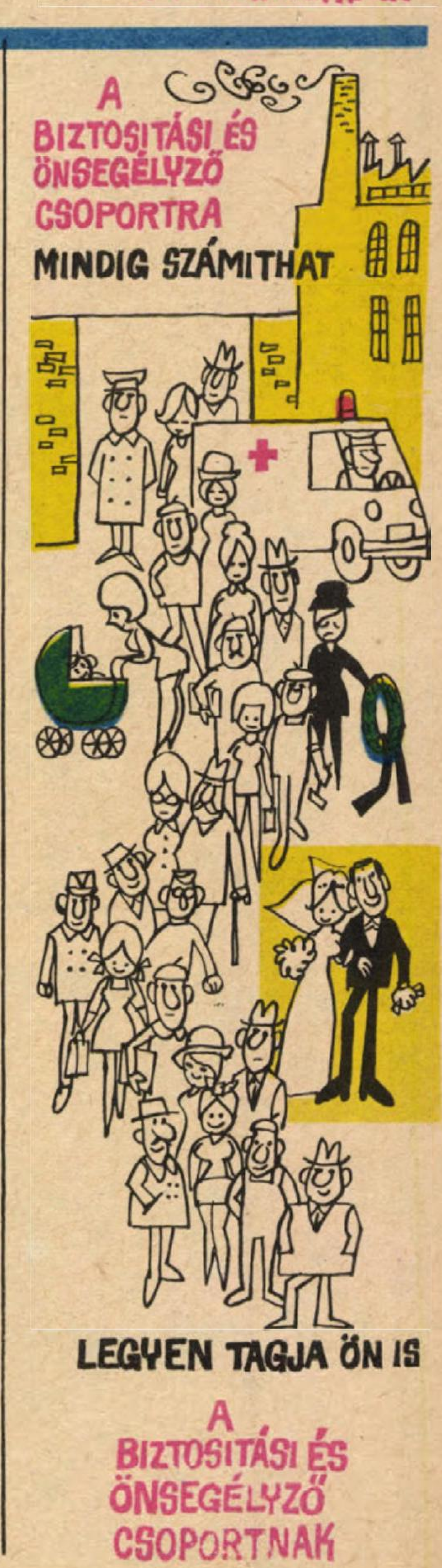

– Látod, milyen ez a Pista? Azt mondta, hogy mi vagyunk az életében az egyetlen nő...

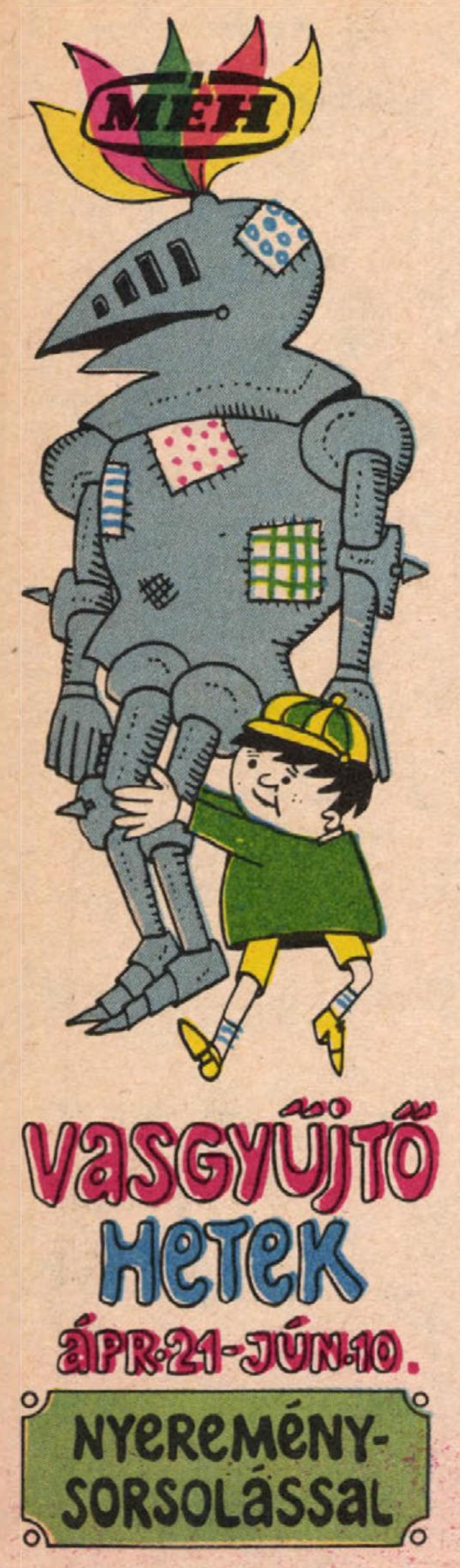

TÖKÉLETES SZINKRONBAN

HIRDETÉSEINK

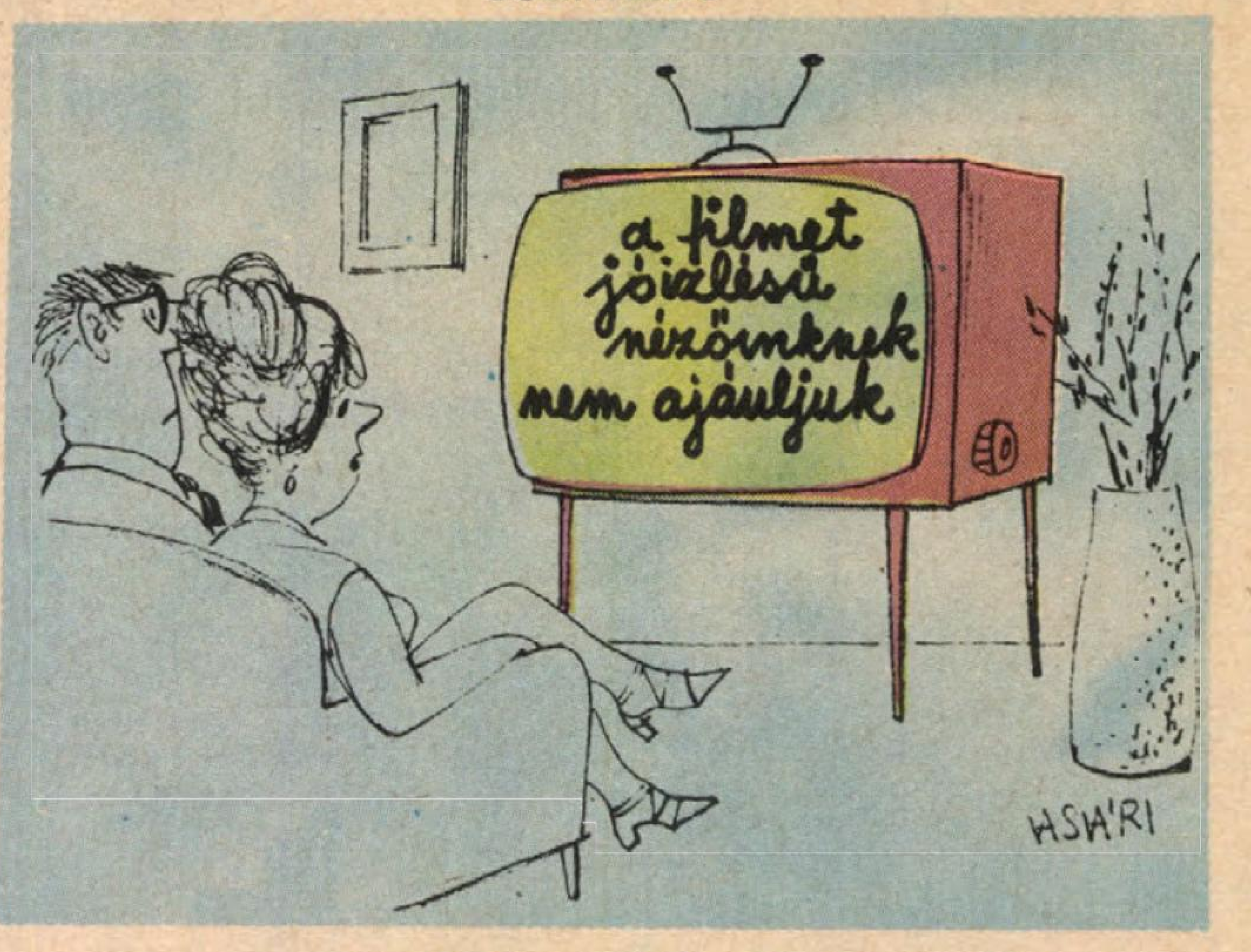

BŰVÖLŐ NEVELÉS

Az éjben egy-két árny motoz,
kis filmet hajt a fénydoboz
és hírt ad: egy ál-öltözött
rabló nemrégen megszökött.
Arcképe itt van: látható,
tekintete mily átható!
A néző erre fölneszel,
nem egy, nem húsz, de több ezer,
kagylót ragad, beszél, jelent:
a rabló arra, erre ment,
s nem múlik el egy óra sem,
a jó eredmény megterem:
bilincs van már a tettesen...
Más téma, mely a szívbe vág:
veszélyben él az ifjúság,
hiába jók anyák, apák,
erősebb rossz a társaság.
A néző máris izgatott,
tollat fog, papírt és lapot
s a jótanáccsal sok levél
a postán gyorsan útrakél...
Nem érdekes és nem csodás
e mozgósító nagy hatás?
No lásd, hát itt az alkalom
amely javíthat sok bajon!
Ha volna film, mely érdekel,
a jóra, szépre fölnevel,
hogy légy nagyszívű, tettrekész,
a helytállásban is merész,
légy kedves, nyájas és szíves,
barátságos mindenkihez,
ki ott ülsz zárt ajtók mögött
a gőgös ég s a föld között,
Meghallgatnád a szót, a jót,
fogadd a hozzád fordulót!
Mutassátok meg rendezők,
hogy élnek most a jó szülők,
az anyát, aki tán beteg,
segitik-e a gyermekek?
Teremtsétek meg végre hát
a békés béke kultuszát,
s ha szebb a föld, kékebb az ég,
hálás lesz egykor érte még
a felnövekvő nemzedék!

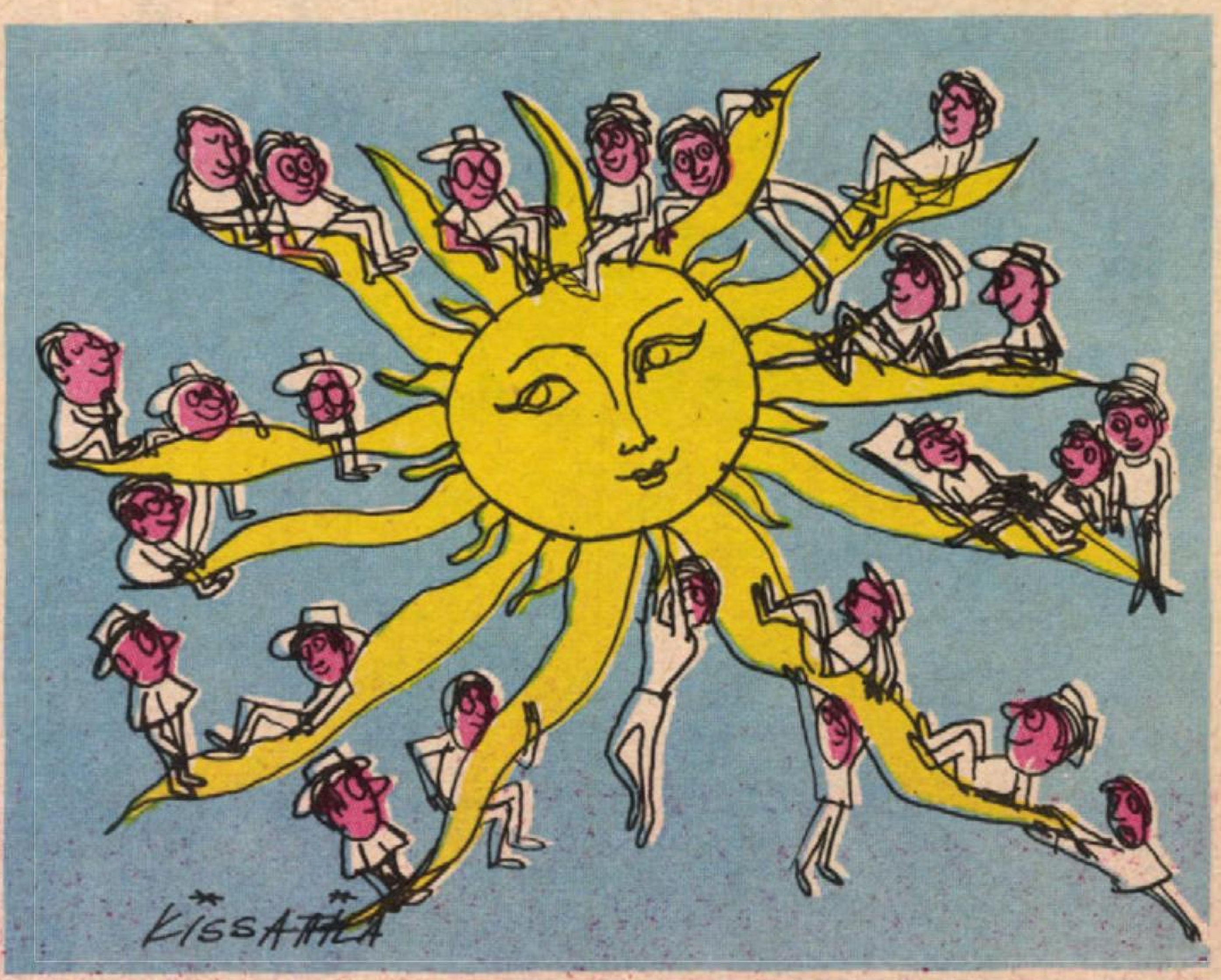
Lovászy Márton

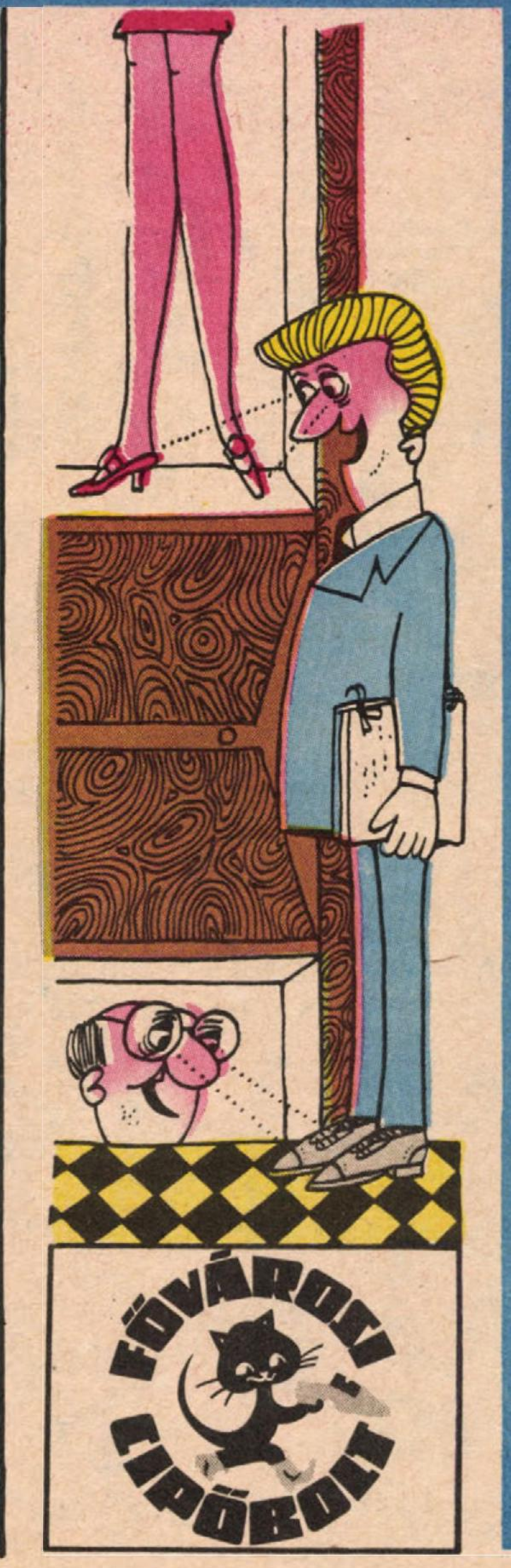
ŐSZINTESÉG

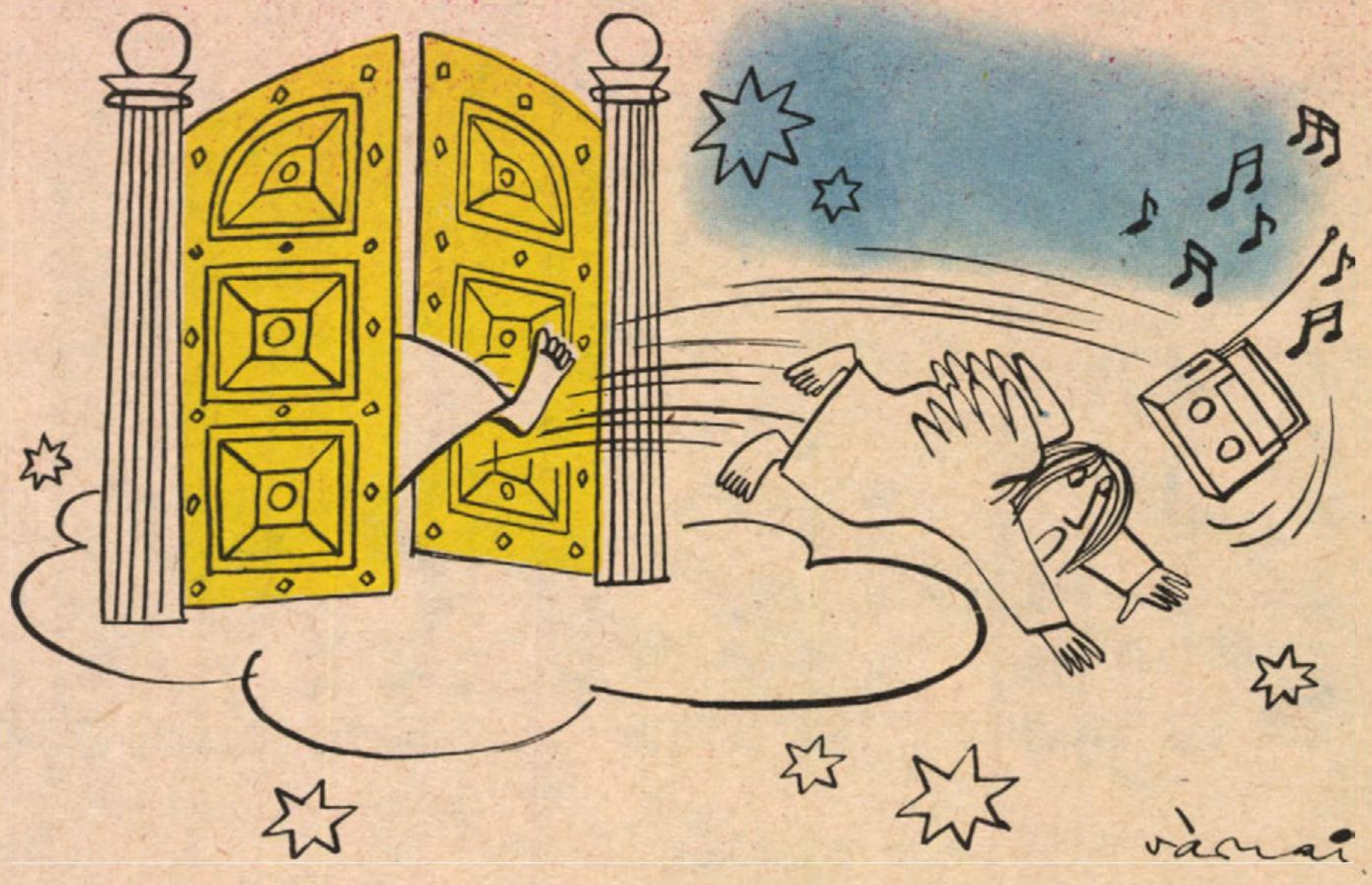

TAVASZI NAPSÜTÉSBEN

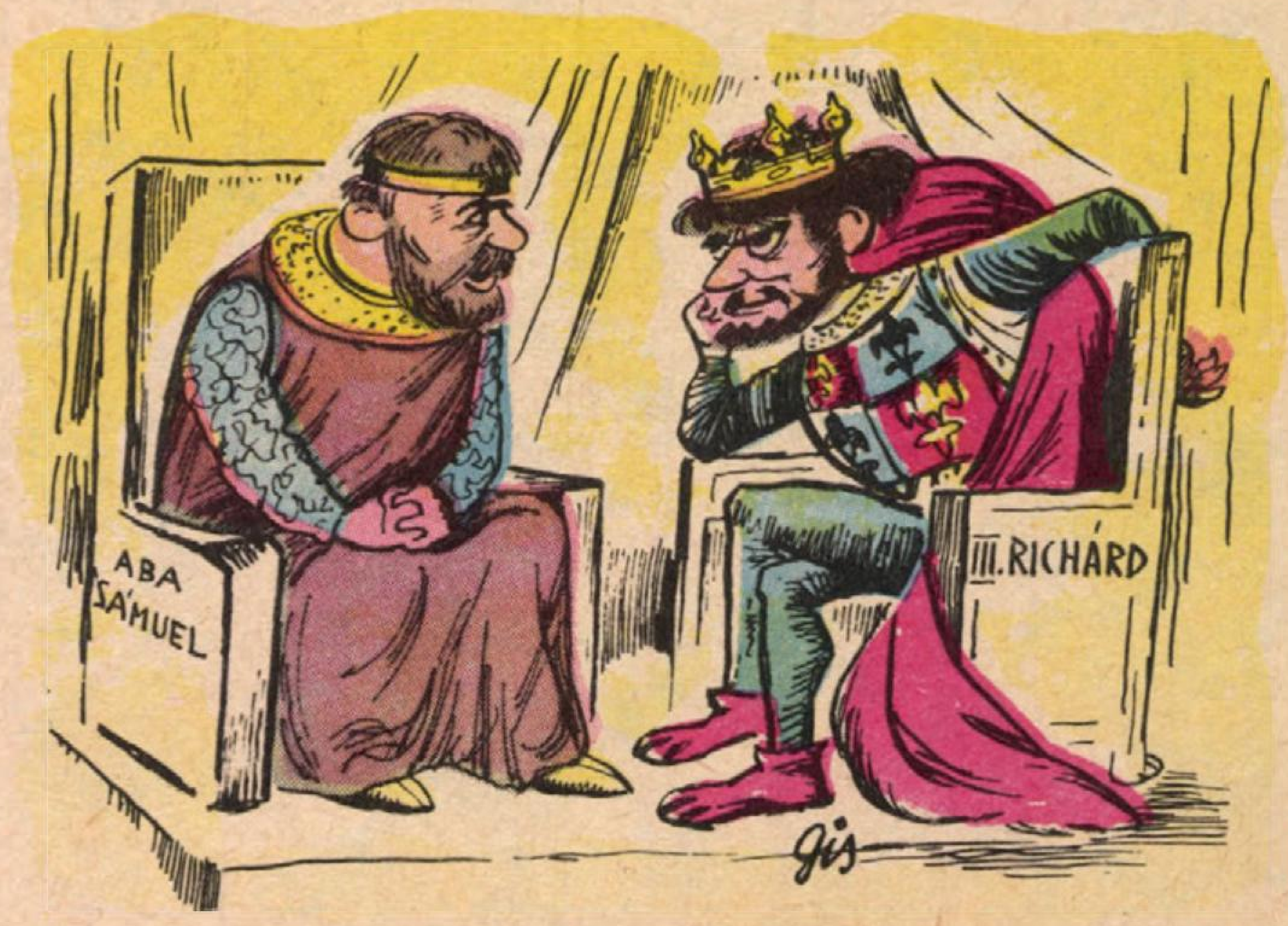

MENNYORSZÁG

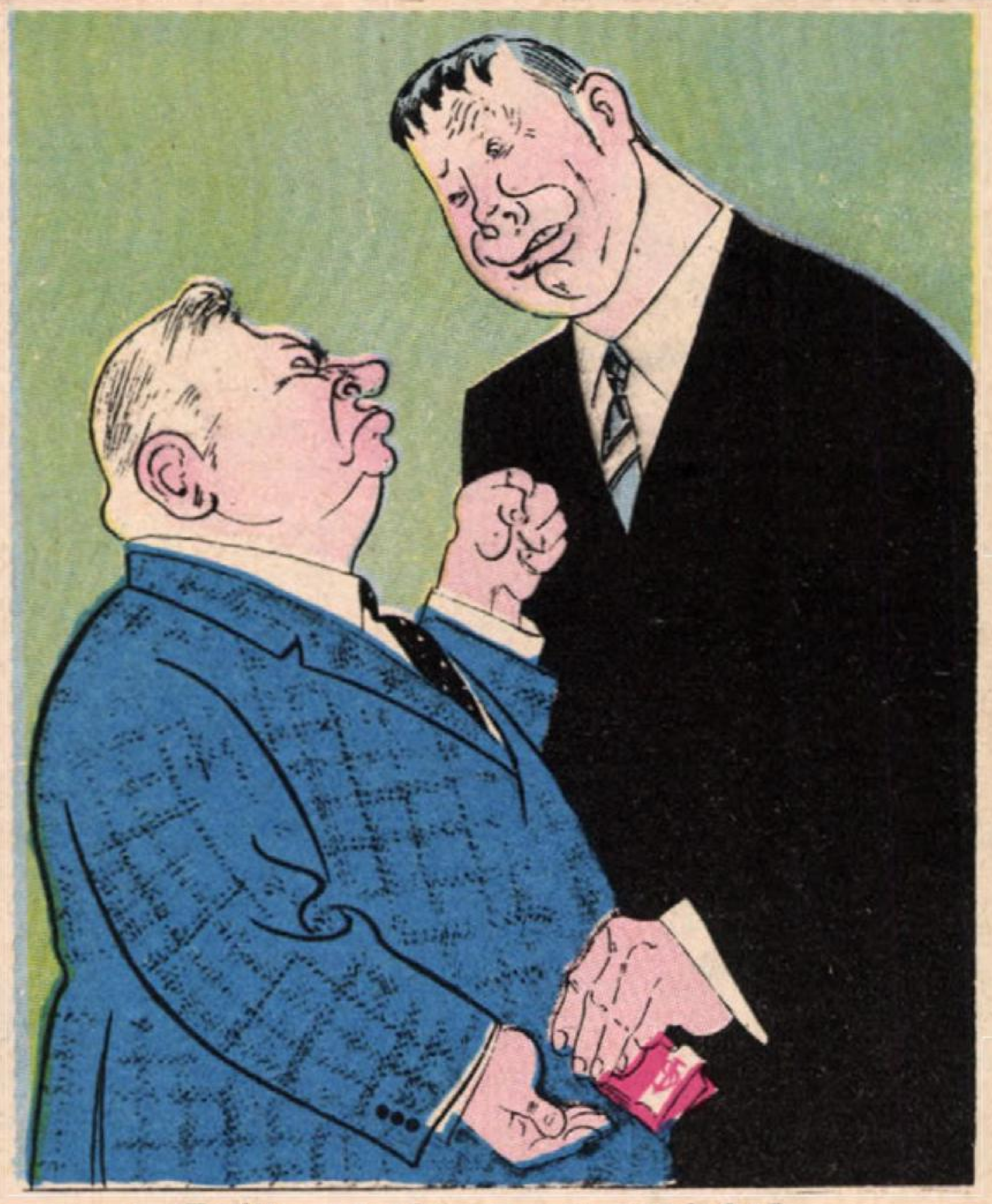

KIRÁLYOK EGYMÁS KÖZT

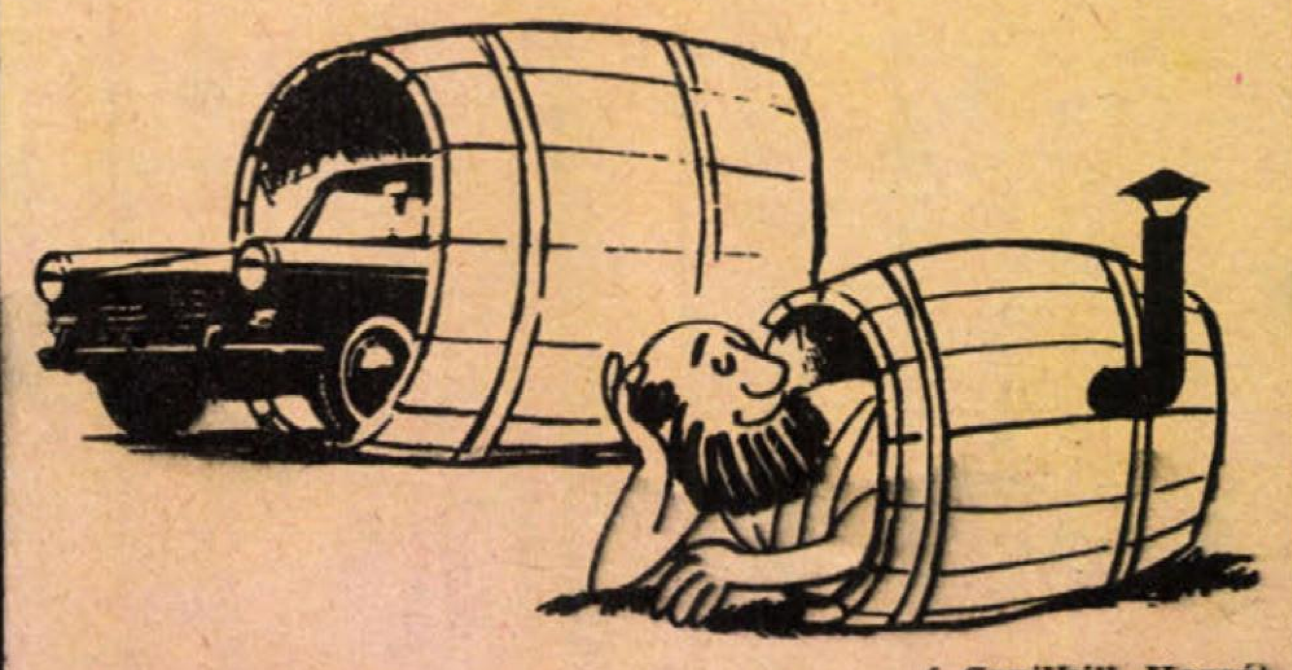
Aba Sámuel: Majd legközelebb én is Shakespeare-rel íratom meg a sztorimat...

IMPORT HUMOR

– Tudja, mi jár a vesztegetésért?
– Tudom.
– Akkor adja ide! *(„Krokodil", Moszkva)*

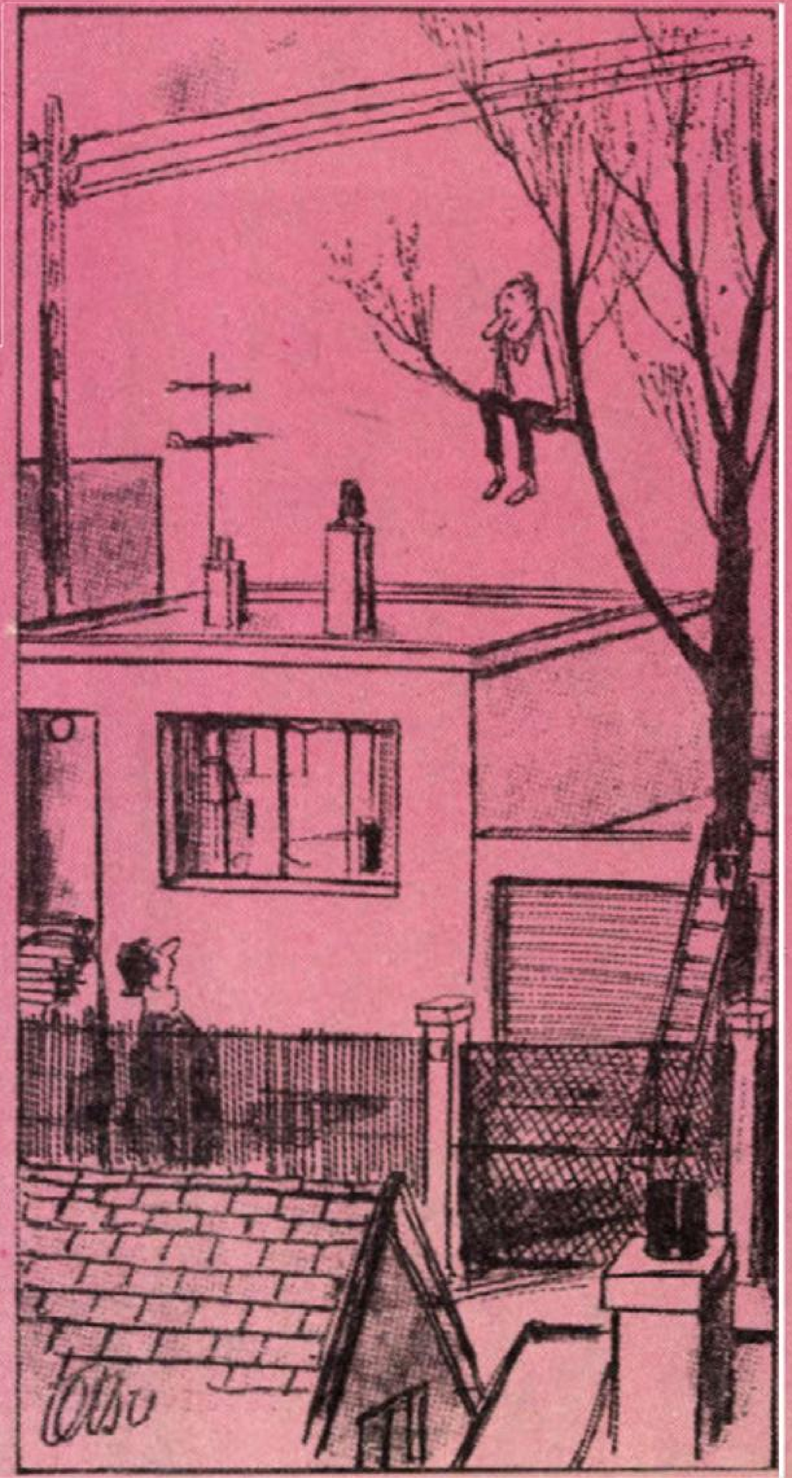
MAI DIOGENESZ

(„Szpilki", Varsó)

– Honnan veszed, hogy én horkolok? *(„Punch", London)*

– Ide tavasz, oda tavasz, hagyd abba a fütyörészést, és gyere végre ebédelni!... *(„Eulenspiegel", Berlin)*

– Nagyon kérlek, mama, hogy ne nehezítsd a helyzetemet... *(„Ici Paris")*

APRÓSÁGOK

Életünk egyre több területén szűnik meg az uniformizáció, hálistennek. Legújabban fogvájóiparunk szakított a sablonokkal: a felül kerek, alul hegyes, végig egyformán lapos testű piszkálók gyártásával. Az a fogvájó-kollekció, amelyet a legutóbb vásárolt dobozban találtam, elsősorban formagazdagságával lepett meg, volt abban villásfarkú, babapiskóta alakú, romboid formájú; volt feles és volt háromnegyedes; volt duplavastag, nyilván zápfogakhoz; volt cérnavékony, tejfogacskákhoz illő. Élettartamukat tekintve is különböztek: volt, amelyik már az első mozdulatnál széttört, volt, amelyik csak a másodiknál vagy a harmadiknál.

Néhány szabványos küllemű, viszonylag tartós minőségű is csúszott be közéjük. Talán azért, hogy példázza: mennyire kísért még a múlt!

*

„Erdekfeszítő" híradást olvastam nemrég:

Orvosok szerint tízezer lépést tehetünk meg naponta anélkül, hogy elfáradnánk. Japánban elmés kis szerkezetet készítettek: a tízezredik lépésnél csörögni kezd és figyelmeztet, hogy tulajdonosa hamarosan kimerül.

Tökéletesíteni kellene a készüléket, hogy más esetekben is jelezze, ha teljesítőképességünk határára értünk, és a kimerülés küszöbén állunk.

Például, amikor az ötezredik ilyen „színes" és „szenzációs" hírecskét olvassa az ember!

*

Már érzem: a költészet okozza vesztemet.

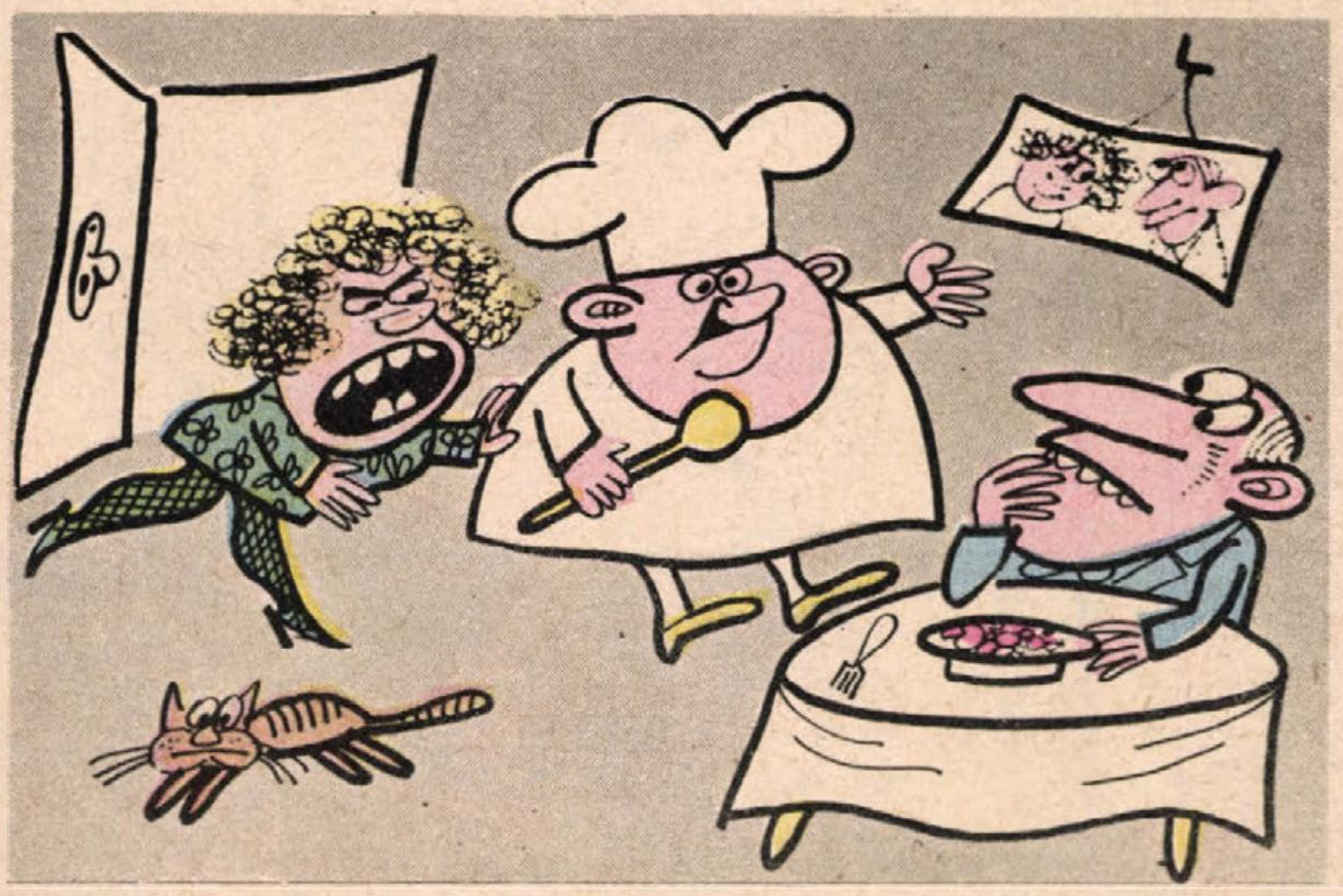
Azok a versezetek, amelyek szűnni nem akaró áradatban zúdulnak rám a plakátokról, a mozi- és a rádióreklámokból. Ilyenek: „Divatcsarnok sok osztálya — hat emelet áru várja". Na és: „Szent István körút 16 — kitűnő kávét itt kaphat".

Én ezekbe előbb-utóbb beledilizek. Persze, akkor sincs vész, mert:

Markó utca huszonkettő —
Onnan jön majd ki a mentő!

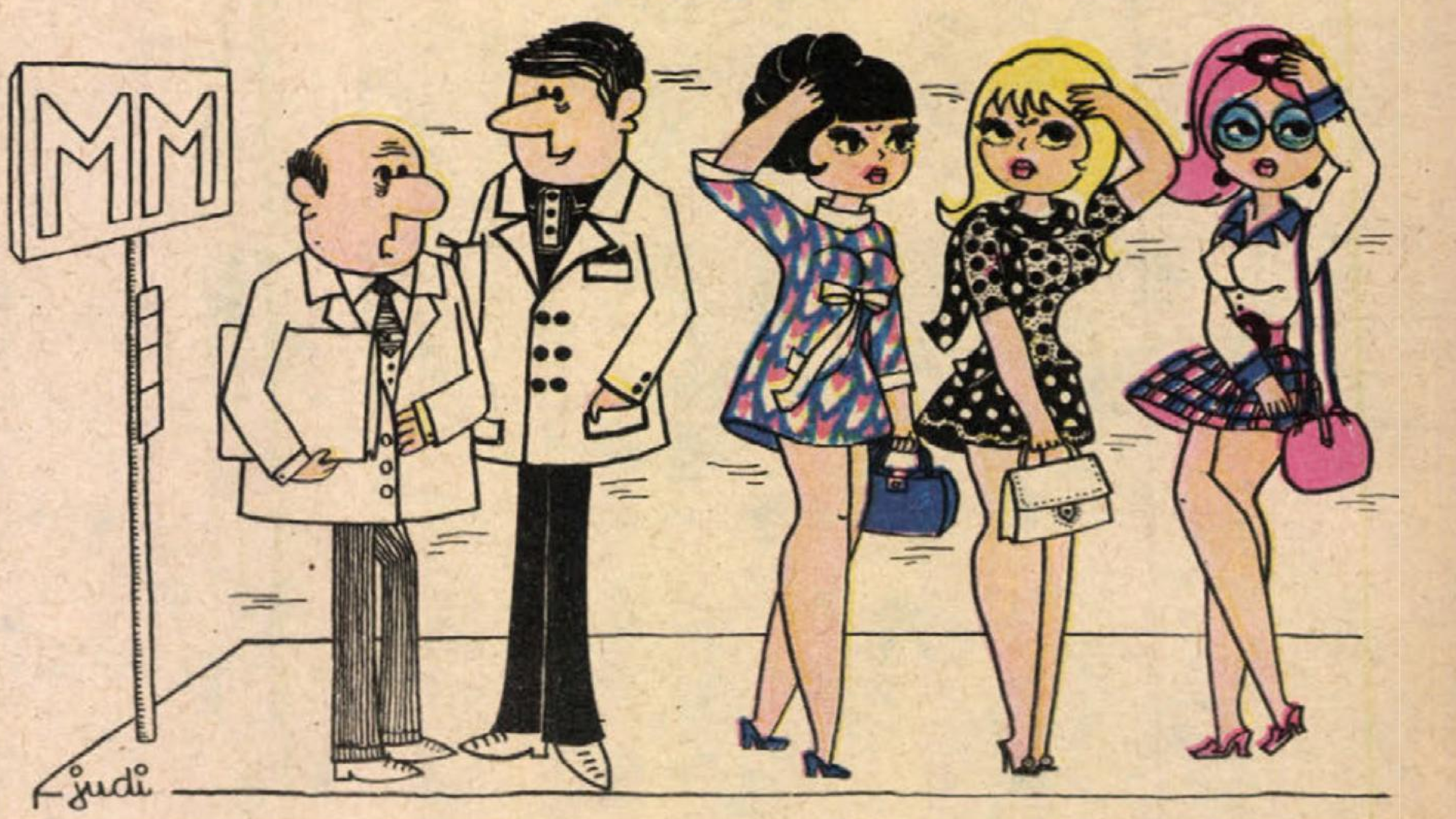
R. B.

VÁLOGATÓS FÉRJ

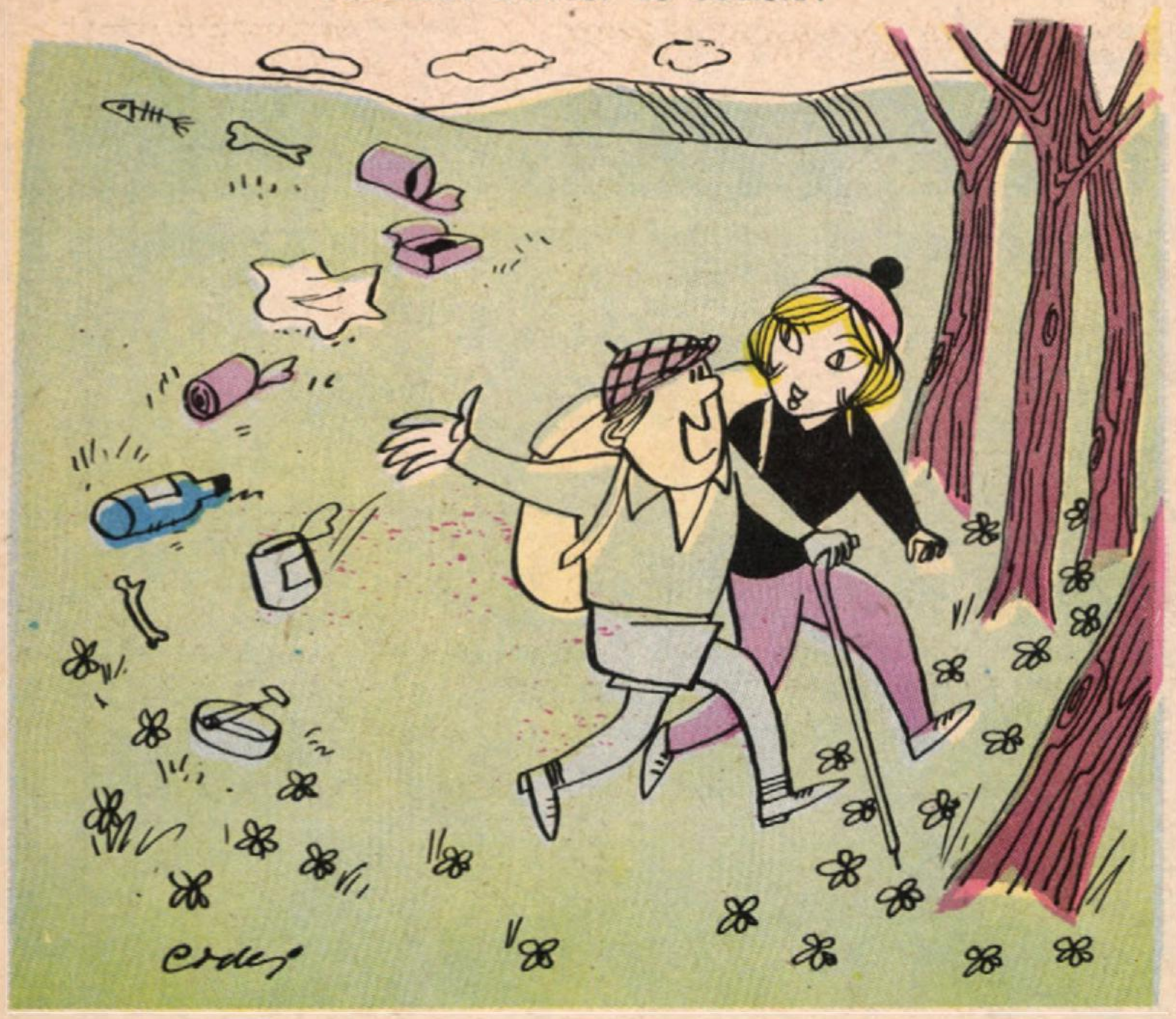
– Itt egy mesterszakács, vedd el őt feleségül!

TAVASZI SZÉL...

– Mennyi gondjuk lehet, hogy így fogják a fejüket...
– A parókájukat fogják... Félnek, hogy elrepül...

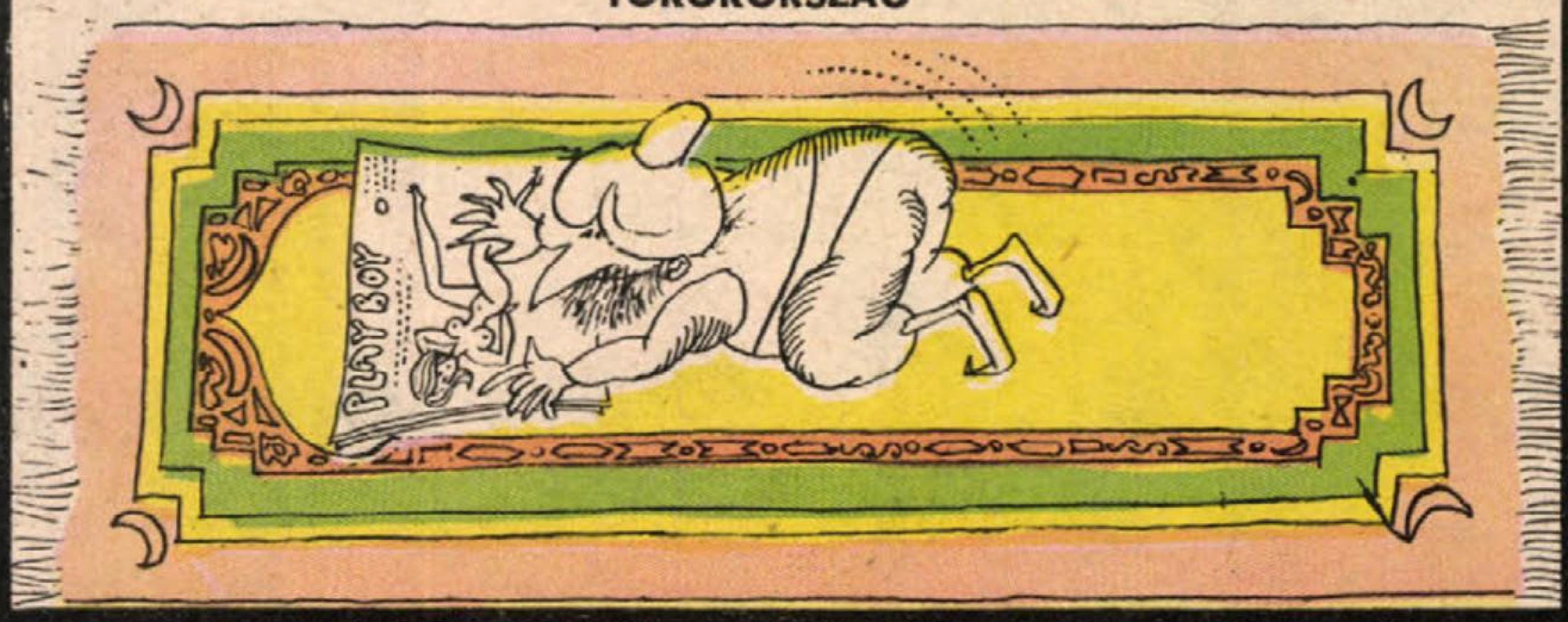
MODERN JANCSI ÉS JULISKA

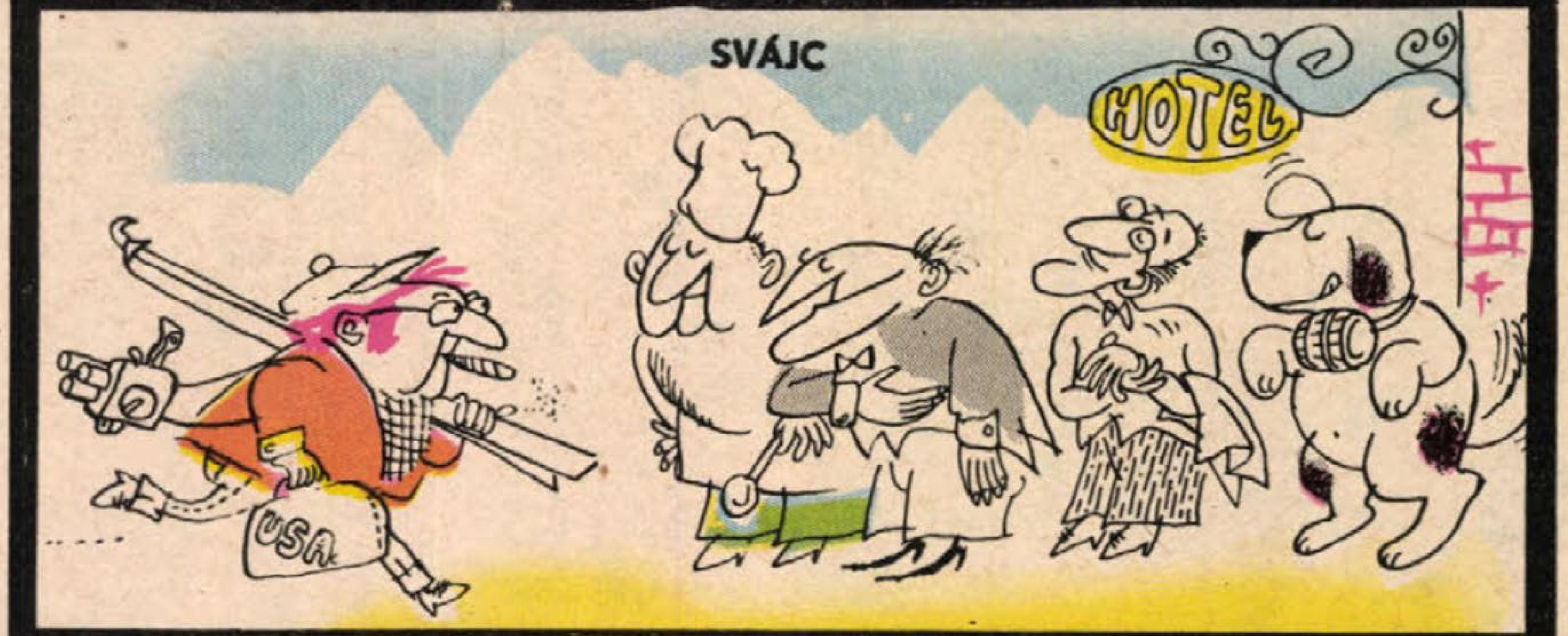
– Így könnyebben találunk vissza Pestre...

4 ORSZÁG – 4 RAJZ

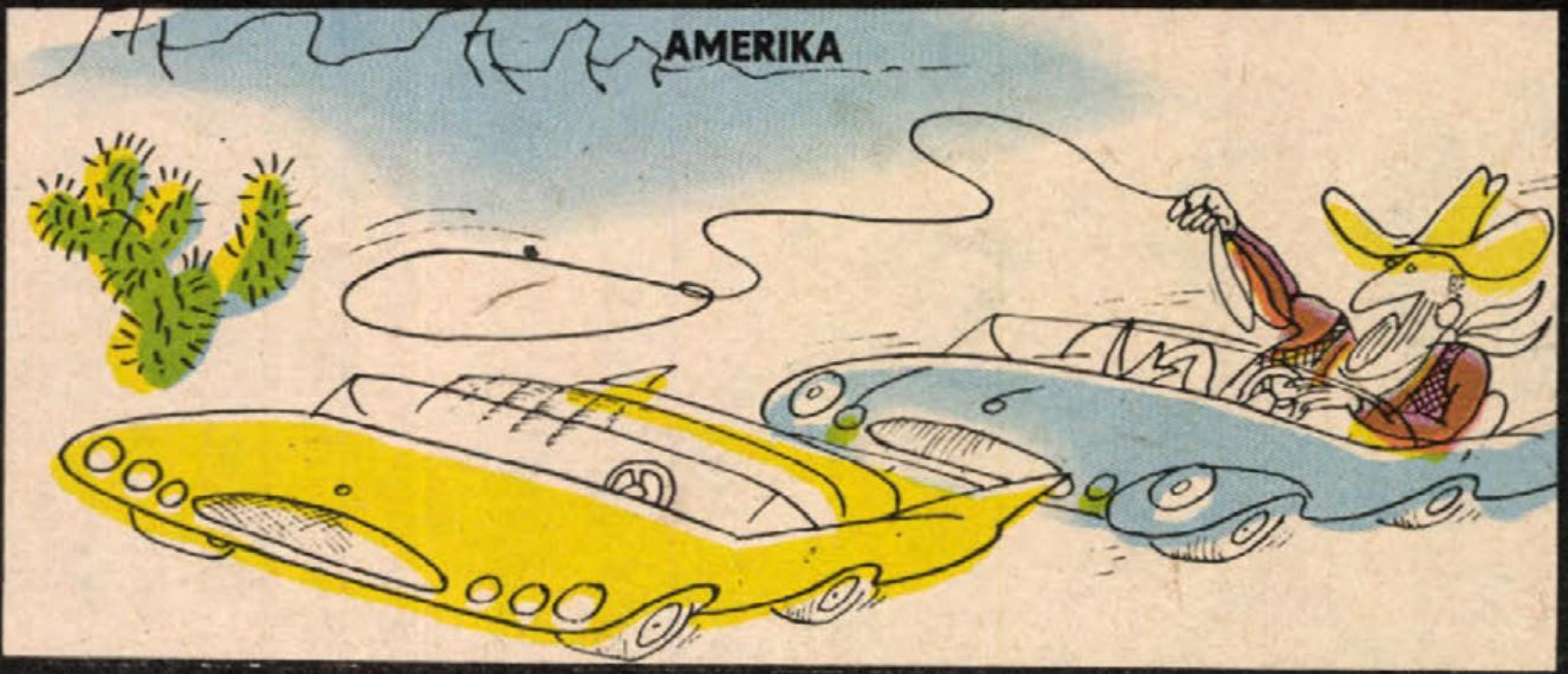
TÖRÖKORSZÁG

SVÁJC

AMERIKA

SPANYOLORSZÁG

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

RÉBUSZ

A 70. sz. rejtvényünk megfejtése:

Kényszerleszállás

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Dr. Fejér Józsefné, Budapest XI., Villányi u. 44.

Nemes Zsuzsanna, Budapest VI., Lenin krt. 79.

Kovács Edit, Budapest I., Vérmező u. 10—12.

72. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb május 23-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

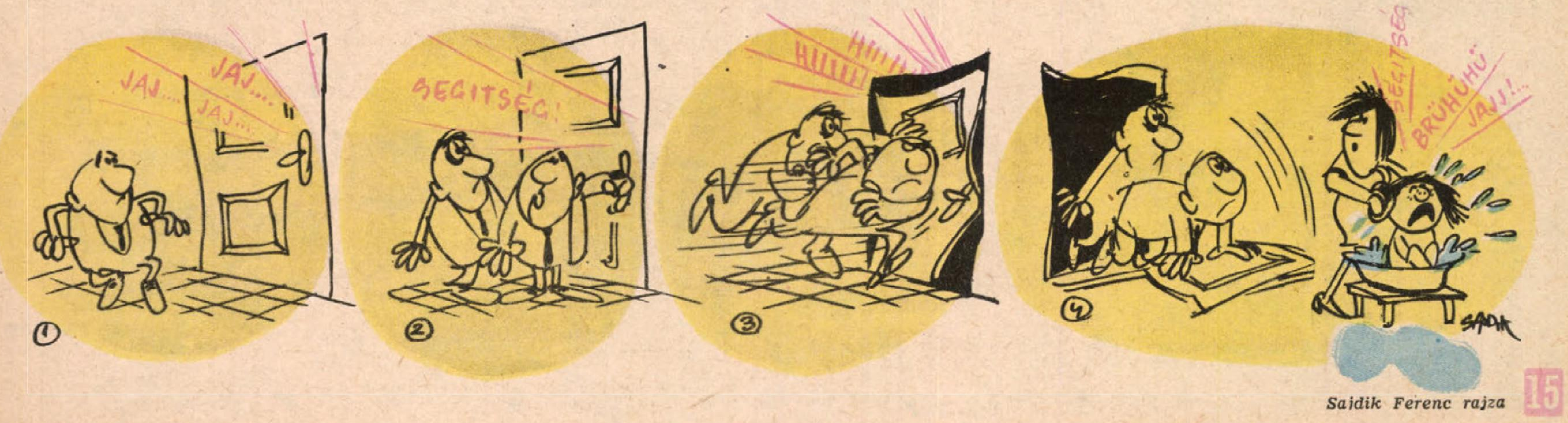
AZ ÖNGOLKIRÁLY

A labdarúgásban az öngól egyike a legdrámaibb eseményeknek. A hátvéd, aki a saját kapujába rúgja a labdát, az öngól pillanatában vajmi kevés hasznát látja az egész világnak. Mint a „Daily Mirror" című angol lap beszámol róla, egy Johny Brown nevű középhátvéd, akinek csapata, a Treeton Welfare a sheffieldi ligában játszik, nem kevesebb, mint 11 öngólt ért el ebben az idényben. Megkérdezték Browntól, hogy mit szólnak mindehhez játékostársai.

– Csak arra kérnek – válaszolta a középhátvéd – hogy lehetőleg a mérkőzés elején rúgjak öngólt, mert akkor még van idejük egyenlíteni.

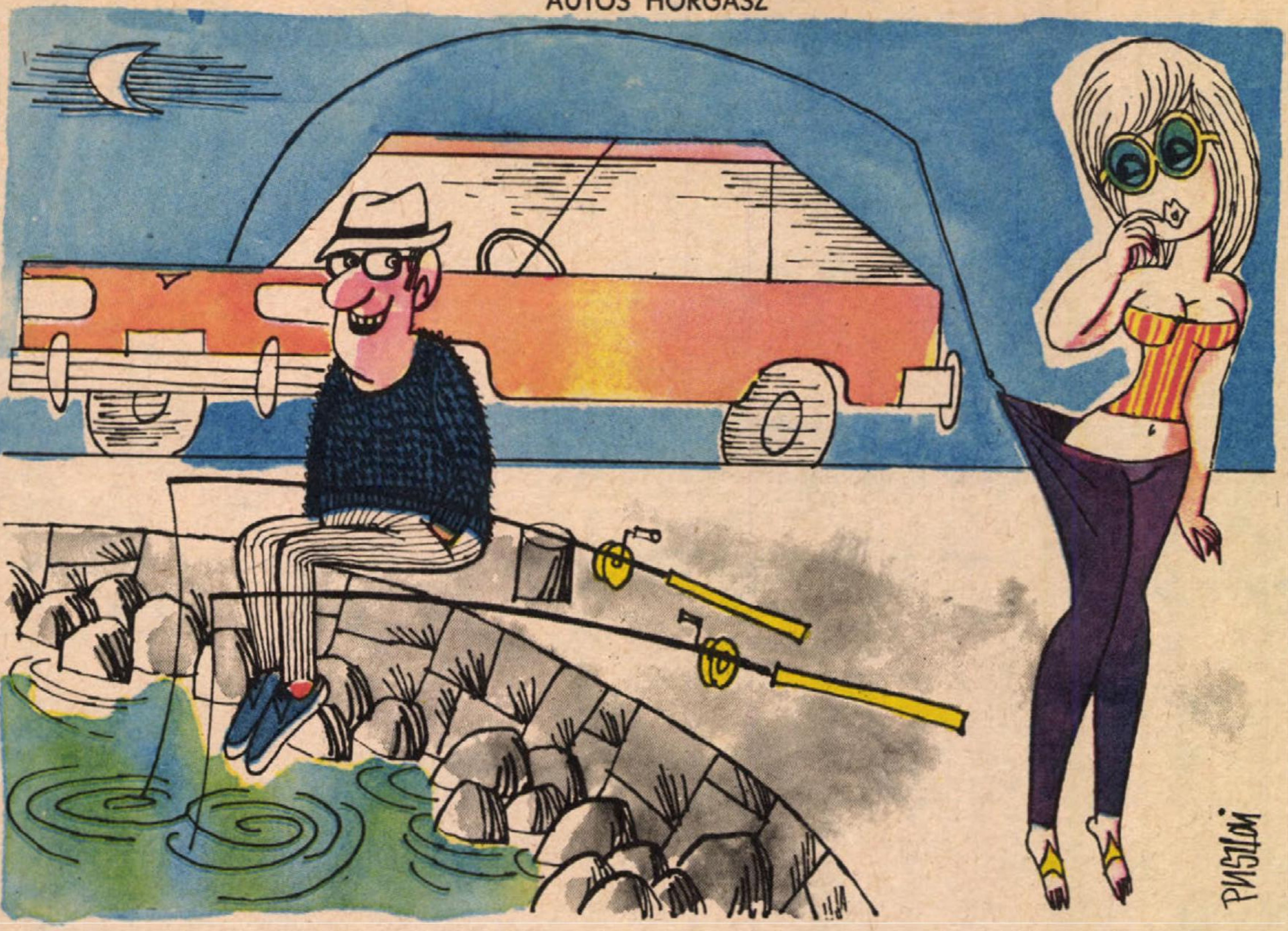

BUKSI BAJBAN VAN

Sajdik Ferenc rajza

AUTÓS HORGÁSZ

– Az egyik csalétek már bevált!

SZILÁNKOK

SZÜLŐI GOND

– A gyerekemből világhírű fizikust szeretnék nevelni, úgy mondják, azt jól fizetik...

ÖSSZESÍTÉS

A Kovács-házaspár annyira szereti egymást, hogy a személyi adatokat csak így hajlandók bediktálni:

– Ketten összesen 137 kilók vagyunk, 3 méter 45 centi magasak és 55 fogunk van. Iskolai végzettségünk 16 általános iskola. 72 évesek vagyunk, tehát még előttünk az élet.

SÖR

– Ön textilmérnöki diplomával rendelkezik. Hogy került rakodónak a sörgyárba?

– A nyári hónapokban nem akarok könyörögni a vendéglőkben egy üveg sörért.

CIPŐ

A cipőboltban új lábbelit próbálok. Az eladó először a jobb lábamra valót adja át, majd, miután közlöm, hogy az megfelel, viszszakéri és ezek után átnyújtja a bal lábra való cipellőt.

– Egyszerre a kettőt nem próbálhatom fel? – kérdezem kíváncsian.

– Sajnos, előfordult már, hogy a kedves vevő meglógott a cipővel fizetés nélkül – válaszol az eladó szelíd hangsúllyal.

– Ez azért mégiscsak furcsa – mondom felháborodottan. – Azt hiszi, hogy mindenki lop?!

Utána zokniban indulok hazafelé a Körúton. A beszélgetés alatt ugyanis valaki ellopta a levetett cipőmet.

MAI TÖRTÉNET

– A lányomat tavaly elengedtem táncolni egy ötórai teára. Tegnap azzal állított haza, hogy már elvált a férjétől, és fogadjam vissza a szülői házba.

ISKOLÁBAN

– Pisti, holnapra küldd be hozzám az apádat!

– Talált gyerek vagyok.

– Akkor küldd be a becsületes megtalálót!

VILÁGOSSÁG

A fejekben is villanyt kell gyújtani. S itt nem segíthet az Elektromos Művek.

ORVOSNÁL

– Önnek állandó levegőváltozásra lenne szüksége. Most hol lakik?

– A Rottenbiller utcában. De megpróbálok átköltözni az Almássy térre.

MÉH-GYŰJTÉS

– Bácsi kérem, nincs valami átadó fémhulladék?

– Nincsen, gyerekek. Hála az égnek, olyan jó a gyomrom, hogy megeszem a vasat is.

GŐG

Vett egy diplomata-aktatáskát. Azt hiszi, hogy most már diplomata.

Galambos Szilveszter

SZAKÁLLAS VICC

A faluban a százesztendős János bácsi születésnapjára készülődnek. Az eseménynek hírét vette egy újságíró is.

Amint megérkezik a faluba, a főtéren, egy padon egy nagyon öreg embert lát sütkérezni. Odalép hozzá:

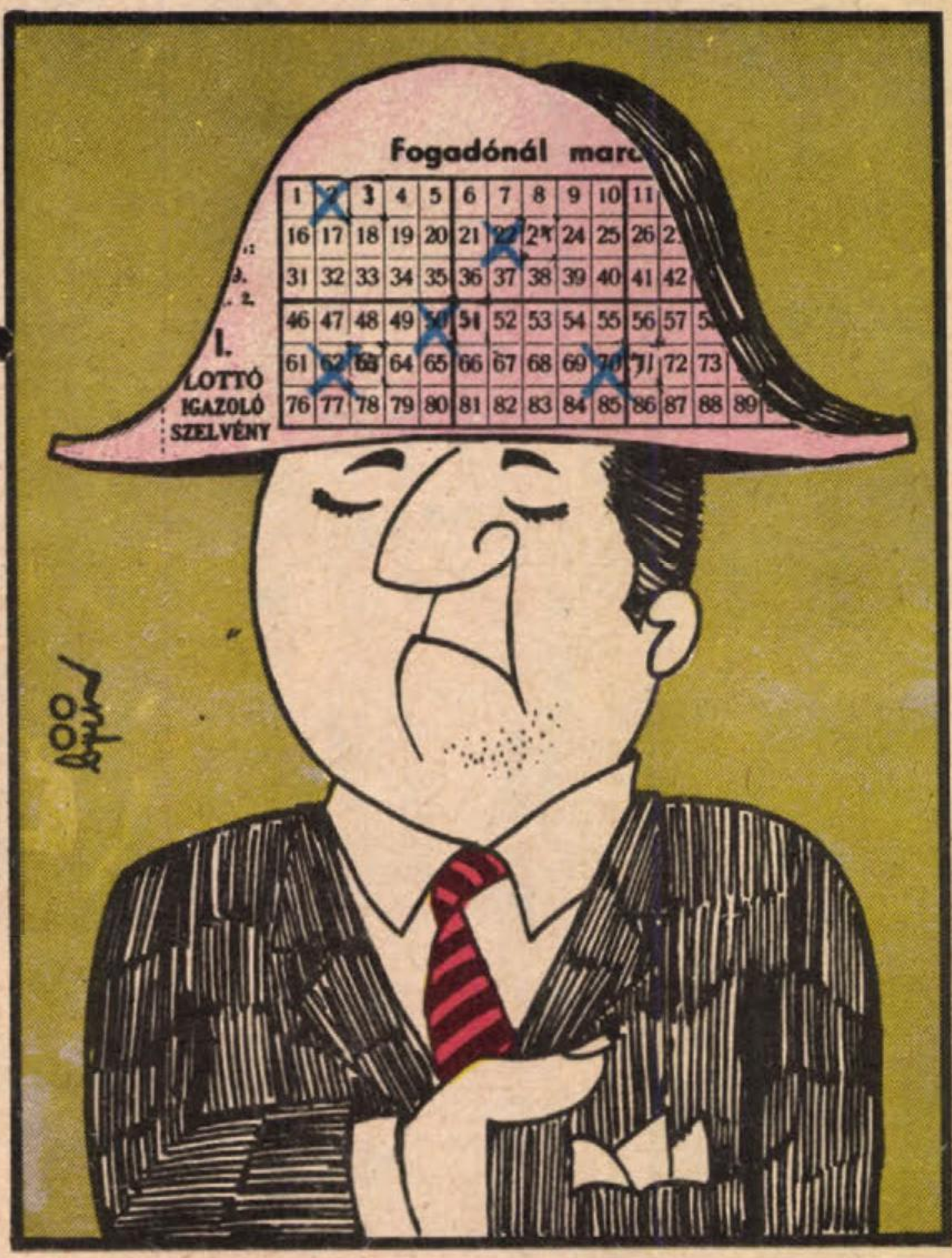
– Ugye, bátyám, maga a százéves?

– Abbizony, öcsém.

– Mindig itt szokott üldögélni?

– Hát nem mindig... Most is csak azért jöttem ide, mert otthon nem volt maradásom az apámtól. Alighanem két bal lábbal kelt fel...

PÉNTEKI REMÉNYEK

HAMLETI TÖPRENGÉS
A VILÁGBAJNOKI SELEJTEZŐK ELŐTT

– Benne leszünk, vagy nem leszünk benne, ez itt a kérdés...

VILLAMOSON

– Nem tudok leszállni, valaki ül a hajamon...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.2938/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre